

20 năm **Linh Thao**

SỐNG TRỌN KẾ HOẠCH CỦA CHÚA LÀ MƯƠI CẦU HẠNH PHÚC CHO CHÍNH MÌNH

Linh Thao là một giữa nhiều phương thức cảm phòng trong Giáo Hội, chào đời đã hơn bốn thế kỷ rưỡi, trong nội kinh nghiệm nội tâm của thánh Ynhã Loyola, nhằm thao luyện cho Linh hồn, tức là thực tập, trau dồi và bồi dưỡng cho nội tâm.

Kính thưa quý vị,

Nhìn lại chặng đường 20 năm qua, chúng tôi chỉ biết dâng lời tạ ơn Thiên Chúa.

Hai mươi năm qua, phương pháp tĩnh tâm linh thao của Thánh Ignazio Loyola đã mang lại dồi dào lợi ích tâm linh cho nhiều người. Chúng tôi những người tổ chức chỉ là những „đầy tớ vô dụng“ vì chỉ làm bốn phận tông đồ của người Kitô hữu.

Chúng tôi xin ghi ơn lm Micae Nguyễn Thế Minh SJ, là người đầu tiên đem phương pháp tĩnh tâm linh thao vào Đức Quốc năm 1992, sau đó lm Giuse Nguyễn Trọng Tước SJ, và lm Elizalde Phạm Công Thành SJ, người Tây Ban Nha tiếp tục nuôi dưỡng các khóa linh thao hàng năm cho giáo hữu Việt Nam đến nay.

„Vạn sự khởi đầu nan“. Ban đầu có nhiều khó khăn vì chúng tôi thiếu kinh nghiệm, thiếu khả năng tổ chức, tài chánh hạn hẹp, vì những dị nghị từ nhiều phía đã khiến chúng tôi chán nản, mất lòng trông cậy, nhiều lần muốn buông xuôi, nhưng Chúa Thánh Thần, Đấng phù trợ và thúc đẩy chúng tôi cố gắng tiếp tục công việc mà chúng tôi xác tín là đẹp lòng Chúa.

Chúng tôi cảm ơn anh chị Nương ở Wiesbaden đã hợp tác với chúng tôi những bước đầu đầy khó khăn. Những năm đầu tiên, mỗi năm chỉ có một khóa linh thao 3 ngày mà chúng tôi rất tất bật, song nhờ ân sủng Chúa Thánh Thần tác động trên các tham dự viên rất dồi dào, nên niềm Tin, Cậy, Mến thúc đẩy chúng tôi phó thác và mạnh dạn tiến bước.

Chúa Thánh Thần, Đấng muốn thổi đâu thì thổi“ (Ga 3,8) nên những năm sau đó, quý linh mục ở Đức cũng đã cùng chúng tôi phối hợp tổ chức các khóa linh thao, những buổi tĩnh tâm cộng đoàn, giảng tĩnh tâm Tuần Thánh... các khóa Come and See, Thalithakum, Maranatha v.v... cho thanh thiếu niên trong các giáo xứ. Nhiều năm Chúa Thánh Thần cho được mùa, hoa trái nở rộ, những năm đó có 4 khóa cho các em thanh niên, đồng thời có 4 khóa linh thao và rồi vết dầu loang qua đến Đan Mạch...

Năm 2012 có thêm các khóa tĩnh tâm linh thao gia đình. Tạ ơn Chúa Thánh Thần đã thổi cơn gió mới cho giáo dân ở Đức Quốc vì nhiều gia đình trẻ đang khao khát tìm Ân Thánh Chúa hiện diện trong gia đình họ.

Chúng tôi xin ghi ơn lm Nguyễn Trọng Tước SJ; lm Gildo Dominici Đỗ Minh Trí SJ, người Italy (đã qua đời) lm Đỗ Bá Long SSS từ Hoa Kỳ và Canada, lm Giuse Ngô Công Hoan SJ và lm Nguyễn Ngọc Thế SJ, Đức Quốc. lm Nguyễn Hải Tinh SJ, lm Nguyễn Công Đoàn SJ, Việt Nam, lm Giuse Maria Hoàng Tiến Đoàn SJ, USA v.v... lm Micae Nguyễn Thế Minh SJ (Pháp Quốc), lm Phạm Công Thành SJ (Roma) đã giúp giảng linh thao trong suốt thời gian qua.

Chúng tôi xin cảm ơn quý lm Stêphanô Bùi Thượng Lưu, lm Simon Huỳnh Ngọc Quý, lm Vincent Trần Văn Bằng, lm Thomas Lê Thanh Liêm, lm Anton Đỗ Ngọc Hà, lm Đaminh Nguyễn Ngọc Long, lm Giuse Huỳnh Công Hạnh, lm Phêrô Nguyễn Trọng Quý, lm Đình Xuân Minh, lm Anton Hà Văn Minh, lm Jos Vũ Thành, lm Jos Nguyễn Thế Hiển (đã qua đời) các Sr. Monika Trương Ngọc Chân, Sr Cécilia Trương Ngọc Chính (đã qua đời) Sr Theresia Vũ Thị Phụng, Sr Margarita Hiền, Sr Yên, Sr Diệp, Sr Tấn... quý giáo hữu, quý bạn bè thân hữu, quý tham dự viên đã giúp đỡ, cầu nguyện cho các khóa tĩnh tâm linh thao.

Nguyện xin Thiên Chúa chúc lành và luôn đồng hành với chúng ta trong việc thi hành bốn phận „ngôn sứ, tư tế và vương đế“.

Kính,

TM ban thực hiện tập san,

ÔB. Trương Xuân Sao

TRONG SỐ NÀY

Lời ngỏ.....	02
Học biết yêu thương.....	03
Ngài là Ánh Quang	06
Bút ký LT2011.....	07
Sứ vụ của chúng ta.....	09
Thơ: Van xin	11
Dấu ấn tình yêu.....	12
Từ mấy hôm nay.....	13
Một vị thừa sai	14
Tôi đi tĩnh tâm LT	16
Phương pháp Phút hồi tâm.....	18
Một chút sẻ chia.....	19
Ngài đã quá yêu tôi.....	20
Như một lời hát.....	21
Chút suy nghĩ về Nhóm.....	22
Reflection on CLC.....	25
Hoa Linh Thao.....	30
Cộng Đồng cơ bản.....	31
Trong Tình Ngài.....	33
Bài giảng tại Manresa	35
Tâm tình...linh thao.....	36
Chia sẻ	39
Vai trò của Thần Khí.....	41
HH2010.....	42
Thơ: Kinh thánh Inhã.....	46
Tâm sự.....	47
Hồi ký một kỳ LT.....	48
Cảm tạ Chúa.....	51
An ủi dân ta.....	52
Hơn 20 năm hồng ân.....	53
Thơ: Chúc Ông	54
Một chuyến HH.....	55
Thư tín.....	57
Mục đích các khóa LT.....	59
Xin Chúa Thánh Thần.....	60

Địa chỉ liên lạc

Đặc San Linh Thao

ÔB. Trương Xuân Sao

Gustavsburger Str. 23

65462 Ginsheim – Germany

Tel. +49 (0) 6144-3950

email : truongxuansao@gmx.net

Trang nhà: <http://linhthao.de>

HỌC BIẾT YÊU THƯƠNG THIÊN CHÚA DƯỚI SỰ HƯỚNG DẪN CỦA THÁNH I-NHÃ

LM. Julian Thành, S.J.

Tôi rất muốn yêu mến và phục vụ Thiên Chúa. Thiên Chúa đến với tôi và tôi đến với Thiên Chúa trong Chúa Kitô. Lửa tin yêu lạ lùng này đốt cháy trong tâm hồn trần tục của tôi khi Thánh Thần Chúa thấm nhuần tận đáy lòng tôi. Là một học trò rất chậm, cứng đầu và lười biếng tôi cần nhiều thầy dạy kèm thêm nữa. Trong các thầy dạy kèm này, thánh I-nhã là người đứng đầu.

Sách “Linh Thao” ngày xưa được dịch là “Tập dụng Thần Công”. Cách cầu nguyện theo thánh I-nhã, đối với nhiều người là suy tưởng và tưởng tượng Kinh Thánh. Có người tưởng rằng Ngài muốn huấn luyện những chiến sĩ hùng dũng, thông minh, biết phân đấu để bênh vực Giáo Hội và Thiên Chúa. Đối với tôi Ngài chỉ muốn dạy chúng ta “yêu và phụng sự Thiên Chúa trong

mọi sự”. Đây cũng là động lực và ngọn lửa đốt cháy trong tâm hồn Ngài. Ngài rất yêu mến Thiên Chúa. Ngài nhận thấy Thiên Chúa khắp mọi nơi một cách dễ dàng. Đôi mắt ngài rơi lệ nhiều đến bác sĩ sợ mắt Ngài sẽ bị bệnh. Ngài phản ánh tâm hồn tràn đầy tình yêu qua nụ cười tự nhiên, cách đối xử tế nhị, nồng nhiệt, và tính tình thích đùa giỡn.

Thánh I-nhã là một “nhà giáo dục” dạy chúng ta biết yêu. Ngài không truyền cảm kinh nghiệm yêu thương qua bài thơ hoặc tâm tình cảm động. Đã có một thời gian Ngài yêu và theo Chúa một cách lãng mạn, quá sốt sắng và thiếu khôn ngoan. Hồi mới ăn năn trở lại Ngài muốn bắt chước các vị thánh nổi tiếng nhất. Ngài muốn bắt chước những hành động đạo đức như ăn chay, thức khuya, đánh tội, quỳ gối nhiều tiếng đồng hồ liên tục, không hót tóc... Ngài không chỉ bắt chước thôi mà còn vượt xa nữa! Ngài chưa nhận thấy động lực tự ái, tham vọng thiêng liêng nơi các cố gắng phi thường đó vì Ngài chưa hiểu biết chính mình và cũng chưa biết nhận ra Thánh Ý Chúa. Trong thời gian đó Ngài mất sức khỏe, rơi vào mặc cảm tội lỗi... Ngài mong gặp một vị linh hướng, mà không thấy. Nhiều năm sau có kinh nghiệm và ánh sáng Thiên Chúa Ngài cố gắng dìu dắt người khác trên đường tin yêu

một cách rõ ràng, có phương pháp.

Có lẽ đối với nhiều người tình yêu đến một cách dễ dàng. Nhưng đối với tôi, tiếng kêu mời phụng sự Thiên Chúa vì tình yêu và thương mến anh em như Chúa thương thật khó. Tận cõi lòng tôi, nơi tôi muốn tin yêu Chúa và mến yêu người khác có lẽ có vết thương, nỗi nghi ngờ khiến lòng tôi lạnh lùng đối với người lạ, ơ hờ đối với Đấng Tối Cao. Tôi có một chút đức tin và đức hy vọng nhưng vẫn thiếu lửa biết yêu. Tôi rất muốn biết yêu mến Thiên Chúa, nhưng không biết cách nên thất bại, chẳng biết làm sao. Tôi rất cần học tập dưới sự hướng dẫn của thầy I-nhã.

Trong Thánh I-nhã tôi tìm được một người bạn có thể hiểu tôi, tôi có thể bắt chước. Tôi nhớ lời Ngài: “Tình yêu được diễn tả qua hành động hơn là lời nói.” Như vậy tôi biết nhìn đâu mà khám phá tìm tôi? Nhưng tình yêu vẫn còn bí ẩn. Vì khi tay chân làm những hành động cao đẹp nhất chưa chắc tôi đã có lửa mến thương trong trái tim. Tôi vẫn thắc mắc “làm sao mình biết yêu?”

Tình yêu là một món quà Thiên Chúa ban cho. Chúng ta bắt đầu yêu thương khi Thiên Chúa sai Thánh Thần Ngài đến với tâm hồn chúng ta. Nhờ

mâu nhiệm cao cả này chúng ta có thể hiểu một phần nào lòng nhân từ, rộng rãi và khôn ngoan của Thiên Chúa. Tình yêu là kết quả của một cuộc đàm thoại giữa Thiên Chúa và loài người. Ngài kêu mời loài người đáp lại. Nhưng, ai muốn đáp lại tiếng kêu mời Thiên Chúa phải biết dọn đường, phải biết cộng tác và giữ lòng trung thành với các tác động và hồng ân Thiên Chúa.

Theo thánh I-nhã, bước đầu tiên trên đường kết thân với Thiên Chúa là “ước ao”. Tôi có ước ao kết thân với Thiên Chúa trong tình yêu không? Tôi có ao ước hiểu biết Thánh Ý Chúa để phục vụ tha nhân đúng theo Ý Ngài không? Nếu tôi chạy theo nhiều thần tượng khác, nếu tôi say mê bất cứ ai hay mục đích gì khác ngoài Thiên Chúa, nếu tôi có một hình ảnh sai lầm về Ngài và về tình thân mật với Ngài ... chắc tôi chẳng ao ước yêu mến và phụng sự Thiên Chúa! Biết đây là bước đầu tiên, tôi tìm trong tận đáy lòng tôi niềm ao ước này, và tôi để nó nảy nở lên, như một hoa hồng thơm, đơn sơ và chân thật.

Muốn tìm Thánh Ý Chúa chúng ta phải có một tâm hồn BÌNH TÂM. Đây cũng là một bài học căn bản của Thánh

I-nhã. Tâm hồn “bình tâm” không có nghĩa là “ba phải”, “bất cần”, mà là một tâm hồn chú trọng Thiên Chúa trên tất cả ý muốn khác. Khi tâm hồn “bình tâm” tôi học tập bỏ ý muốn, ích lợi và tự ái của riêng tôi. Mỗi lần tôi dừng chân tại chỗ, không tiến theo Ý Chúa nữa, tôi phải coi lòng tự ái, mưu ích lợi và ý muốn riêng tôi. Đây cũng là lý do chính tại sao Chúa không thả thêm lửa mến yêu trong tâm hồn tôi.

Theo Thánh I-nhã, muốn yêu mến Thiên Chúa điều kiện căn bản không thể thiếu là nhận thấy những xu hướng lệch lạc trong trái tim tôi. Trong tất cả các xu hướng đó, Ngài muốn tôi nhận thấy xu hướng chính và trung điểm. Lòng tham lam, nhu cầu được khen hoặc mến yêu, óc độc tài hoặc nhu cầu có người sống dưới sự coi sóc của tôi, chẳng hạn, có thể đáp lại một vết thương cũ, một tham vọng có rễ thật sâu trong tuổi thơ ấu. Xu hướng lệch lạc này không phải là lý do tại sao trái tim tôi lạnh lùng không biết yêu. Lý do tại sao tôi không yêu là lòng tự ái, mưu ích lợi và tuân theo ý riêng mình hơn ích lợi và Ý Thiên Chúa. Nhưng các xu hướng lệch lạc ảnh hưởng các lý tưởng và hành động cao đẹp nhất. Bao lâu tôi chưa nhận thấy xu hướng lệch lạc trong lòng, tôi dễ bị lừa gạt, dụ dỗ một cách tinh vi trong cuộc sống và ngay cả trong các sinh hoạt tông đồ cao đẹp nhất. Cùng một lúc tôi muốn phục vụ Thiên Chúa và mưu ích lợi riêng. Nếu mắt tôi không trong sạch và tâm hồn thiếu tự do, tôi sẽ mưu ích lợi riêng hơn là Thánh Ý Thiên Chúa.

Thánh I-nhã mời tôi luôn luôn nhìn Chúa Kitô muốn cứu chuộc và thanh tẩy tôi. Qua các khóa Linh Thao và kinh nghiệm sống tôi học tập bài hiểu biết chính tôi, mở lòng cho Chúa muốn chữa lành vết thương, thanh tẩy tâm hồn và cứu chuộc tôi. Từ từ có một liên hệ mới giữa tôi và Chúa Kitô là Đấng Cứu Chuộc tôi, giữa tôi và Chúa Cha đang mong chờ tôi về, đi kiếm tôi để tha thứ và tẩy sạch tôi. Các khóa Linh Thao hằng năm cùng với phút hồi tâm mỗi đêm giúp tôi hiểu biết chính mình và mở lòng cho Chúa Thánh Linh.

Nhận ra và phân biệt các “thần” là môn học bí ẩn. Nhiều thánh nhân đã phân biệt các “thần” nhưng Thánh I-nhã dạy tôi không chỉ “phân biệt” các thần mà còn áp dụng vào cuộc sống. Ngài chỉ cho tôi cách đối xử với “thần dữ”, cách cộng tác với “thần lành”.

Phân biệt thần loại, tìm hiểu xu hướng lệch lạc, tập từ bỏ lòng tự ái, ích lợi và ý muốn riêng mình dưới sự hướng dẫn của Thánh I-nhã, đòi hỏi một thời gian lâu, có thể là nhiều năm. Nhưng đây không phải là một giai đoạn tiêu cực, hạ mình xuống và luôn luôn rơi lệ xám hối. Thánh I-nhã là một kiến trúc sư không ngại phí tổn lúc đặt nền móng vững chắc. Ngài muốn chúng ta hiểu chính mình

và để Chúa tẩy sạch tận đáy lòng chúng ta. Như vậy Thánh Thần có thể ban cho chúng ta quyền chữa bệnh, trừ quỷ và sai chúng ta đi phục vụ tha nhân.

Nếu Thánh I-nhã có vẽ nhân mạnh “tâm lý” trong giai đoạn ăn năn trở về, chúng ta không nên quên rằng mục đích Ngài muốn chúng ta đạt tới và động lực thúc đẩy chúng ta là “yêu mến và phục vụ Thiên Chúa trong mọi sự”.

Các đề tài suy niệm về “TỘI LỖI” dưới sự hướng dẫn của Thánh I-nhã giúp tôi hiểu biết Thiên Chúa, tình yêu Ngài dành cho tôi. Thánh I-nhã muốn chúng ta được ơn “sợ tội”, lấy lòng ghê tởm và hậu quả của tội ác hiện tại và trong đời sau. Thánh I-nhã muốn tôi nhìn Chúa Kitô chết trên thập giá vì tôi để tâm hồn tôi được tác động và đánh thức. Ngài mong rằng một tâm hồn chưa hề khóc vì tình yêu, vì hối hận, bắt đầu rung động và biết ơn Người, Đấng Cứu Chuộc.

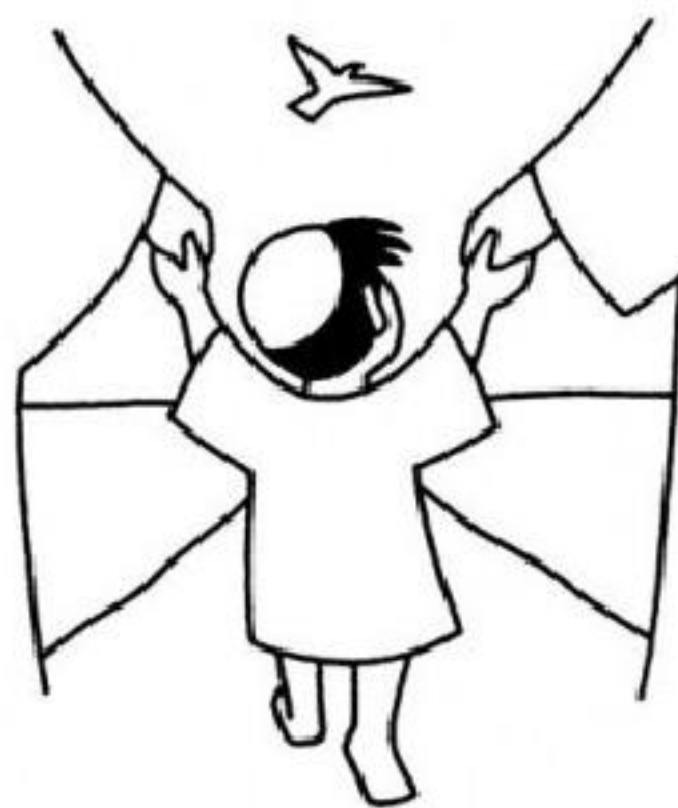
Các năm trôi qua, tình thân mật giữa Chúa Kitô và tôi có vẻ vững mạnh hơn trước. Thánh I-nhã chỉ cho tôi cách mang Thần học Chúa Ba Ngôi, Chúa Nhập Thể và Kitô Học dưới ánh sáng các Phúc Âm,

thành từng đề tài một để tôi chiêm niệm. Chúa Kitô là người từng như tôi, một hài nhi duyên dáng, một trẻ em vui tính, một thanh niên bắt đầu gánh trách nhiệm nặng nề của gia đình và ơn gọi... Qua Chúa Kitô tôi cũng hiểu và quý mến Chúa Cha. Thánh I-nhã dạy tôi một phương pháp dành “thời giờ” cho Chúa. Biết dành thời giờ cho Chúa, để Ngài dạy tôi tình yêu. Tôi nguyện ngắm từng hành động, lời nói, bài học gương mẫu... Nhờ Thánh I-nhã trái tim tôi biết dùng thì giờ để mở lòng cho Thiên Chúa. Đây là thời gian tôi dành cho Chúa Kitô để Ngài thu hút và thuyết phục trái tim tôi và cả hai có thể cảm thông và nên giống như nhau. Vì tôi muốn “yêu mến và phụng sự Thiên Chúa trong mọi sự”.

Khi chúng ta theo Chúa một vài năm, những cạm bẫy của thần dữ sẽ tinh vi hơn. Trước mặt tôi nhiều ngã ba khó giải quyết. Tôi phải làm gì để yêu và phục vụ nhiều hơn? Thầy I-nhã phải dạy chúng ta những bài học khó hiểu hơn một chút. Dường như theo vết chân Ngài tôi cũng trở nên cẩn thận hơn trước! Ngài mời tôi HỒI TÂM mọi sự xảy ra và nhận định các thần một cách liên tục! Có lẽ có người sợ và tự hỏi: bước theo Ngài chúng ta có mất tính tự nhiên, ngay thẳng chăng?

Đối với tôi, tôi vẫn cần Thánh I-nhã là thầy dạy kèm. Càng bước theo Chúa lâu năm, các con cạm bẫy càng có tính cách tinh vi hơn. Mặc dầu sống thân mật hơn với Thiên Chúa, ai có thể bảo đảm tôi không bị lừa gạt, không tự lừa dối chính tôi? Muốn tìm Thánh Ý Chúa trong lúc này cũng như lúc ban đầu

theo Chúa, Ngài luôn nhắc nhở tôi rằng tôi phải “từ bỏ chính tôi.” Từ bỏ chính tôi bằng cách từ bỏ tự ái, ích lợi và ý muốn riêng của tôi. Thiên Chúa đang dẫn tôi đi trên đường tình yêu và phục vụ tha nhân nhưng lòng tự ái vẫn không chết, chỉ biến đi. Bây giờ những gì tôi mong muốn cho tôi có một giá trị cao đẹp hấp dẫn hơn. Nhân dịp rao giảng Nước Thiên Chúa tôi hay xử dụng quyền “chữa lành” và “trừ quỷ” (không phải theo nghĩa đen!). Nhiều người quý mến tôi. Chính họ cũng dễ mến, thật cao quý! Tiếc đường khi rao giảng Nước Chúa tại sao không đưa cái “tôi” mình lên? Năm tay Thánh I-nhã, tôi phải luôn luôn quan sát các tác động trong tâm hồn tôi. Nếu tôi không tự lừa dối chính tôi, nếu tôi luôn luôn từ bỏ tự ái, ích lợi và ý muốn tôi, tình yêu Chúa có thể làm chủ trái tim tôi và soi sáng tay chân tôi lúc phục vụ tha nhân. Đối với tôi Thánh I-nhã không phải là thầy nghiêm khắc, phân tích mọi sự một cách lạnh lùng. Đối với tôi Ngài thật thanh sạch, vui vẻ và hăng hái. Ngài chỉ muốn dạy tôi một bài: “Cách yêu mến và phụng sự Thiên Chúa trong mọi sự”.

NGÀI LÀ ÁNH QUANG

ANH mù từ thửa mới sinh
 MÙ phần thể xác tâm linh chẳng mù
 TỪ khi thân xác khiêm nhu
 THUỞ nghe danh Thánh dự trù Ngài qua
 MỚI chờ mới đợi thiết tha
 SINH ra tằm tối Lạ CHA thương tình

NIỀM tin anh đã sẵn sàng
 VUI trong "Ân sủng" lên đàng báo tin
 CA vang chàng chẳng giữ gìn
 HÁT lên chúc tụng niềm tin vui mừng
 VANG lời tuyên tín tưng bừng
 CÂU chuyện phép lạ chưa từng xảy ra

NHỜ Ngài là Ánh Bình Minh
 NGÀI là "Ánh Sáng" là Tình Yêu Thương
 CHỮA cho con đặng thấy đường
 KHỎI mù bóng tối thoát phường tội nơ
 CHÚNG minh Ngài chẳng tổn giờ
 MINH nhiên nhổ xuống bất ngờ đắp lên
 NHIỆM thay danh tiếng vang rền
 MẦU nhiệm sáng láng nhìn lên rõ ràng

NGÀI vào đời cứu chúng ta
 LÀ Con THIÊN CHÚA mà ra cứu đời
 SỰ thật Ngài xuống từ trời
 SÁNG soi nhân loại khắp nơi cõi đời
 CAO sang vằng sáng NGÔI LỜI
 SÂU thăm THIÊN CHÚA đời đời thương ta
 CHÚA chờ ta ở quê nhà
 TRỜI ban Ân Phước chan hoà thế gian.

Thanh Sơn, tháng ba 2011

Bút ký Linh Thao 2011

Nếu tôi nhớ không lầm thì lần đầu tiên tôi được tham dự khóa Linh Thao vào năm 2004, cũng từ lần ấy mà tôi rất say mê và có cảm tình với kiểu tĩnh tâm thanh lặng ba ngày như vậy. Chắc có lẽ tánh của tôi ưa thích thanh lặng hơn là ồn ào náo nhiệt. Trước đây đời sống đạo của tôi thật rất khô khan, cuốn Kinh Thánh thì không bao giờ tôi động tới, cố gắng lắm thì vẫn tham dự thánh lễ ngày Chúa nhật, nhiều lần bị cảm dỗ đi chơi khuya tới thứ bảy nên Chúa nhật ngủ nướng tới trưa rồi xù đi lễ luôn, nghĩ là lâu lâu mới một lần chắc Chúa nhân từ sẽ thứ tha cho. Tôi luôn cố gắng sống hiền lành, làm việc bổ thí, không làm hại ai hay ghét ai, nghĩ như vậy là mình cũng tạm ngoan lắm rồi vì tôi rất sợ có tội, chứ chưa bao giờ nghĩ là mình làm vì lòng yêu mến Chúa. Tôi chỉ biết đọc vài kinh căn bản đủ sai, đi lễ thì thiếu lòng sốt sắng thỉnh thoảng phải ghé con mắt nhìn vào đồng hồ xem mấy giờ thì tan lễ, có hôm cũng chẳng hiểu hôm đó Cha đã giảng bài Kinh Thánh gì.

Sau lần đầu tiên tham dự khóa Linh Thao học hiểu những phương pháp cách cầu nguyện theo Kinh Thánh, cách xét mình mỗi buổi tối trước khi đi ngủ, tập thanh lặng nội tâm từ trong tâm hồn, tôi bắt đầu khám phá ra tình yêu của Chúa thật êm dịu ngọt ngào đến với tôi. Cái cảm giác một Thiên Chúa uy quyền làm sao tôi có thể với tới lại đang rất gần tôi, trái tim tôi đã biết rung cảm vì

Ngài đã chạm tới tôi. Cái cảm giác này thật kỳ lạ, giống như hai người đang trong giai đoạn lúc ban đầu mới biết yêu tha thiết. Trong những giờ cầu nguyện ở đó tôi ngoan ngoãn hoàn toàn để Ngài tự do làm chủ. Từng đoạn Kinh Thánh như những lời nhắn nhủ Ngài rót vào tai tôi. Điều ngạc nhiên là trong những ngày làm Linh Thao tôi không một chút lo lắng chuyện ở nhà, bao nhiêu lo lắng phiền muộn tôi đều có thể yên tâm dâng hết lên cho Chúa. Không gì vui sướng hạnh phúc cho bằng được ở bên Chúa và cảm nhận được sự hiện diện của Ngài. Cho đến ngày hôm nay, qua nhiều lần được tham dự khóa Linh Thao Chúa đã biến đổi con người tôi phần nào. Tôi không tham dự Thánh lễ một cách hời hợt hay vì sợ có tội nữa. Tôi cảm nhận mãnh liệt được sự hiện diện của Chúa trong bí tích Thánh Thể. Tôi ao ước mỗi khi được rước Chúa

vào lòng, đã nhiều lần tôi phải bật khóc như một đứa con nít vì quá thật hạnh phúc với tình yêu đặc biệt Chúa giành cho tôi. Những giọt nước mắt hạnh phúc khi nhận ra Chúa yêu mình và được tắm trong ân sủng của Ngài.

Chúa đã thay cho tôi một trái tim mới, một trái tim biết yêu thương, cảm thông, nhẫn nại và dễ tha thứ hơn. Tôi cố gắng tập cho mình ý thức một điều là tất cả những gì tôi có thể làm cho những người chung quanh tôi, dù chỉ là một việc nhỏ, tất cả phải phát xuất từ lòng yêu mến Chúa. Chắc là ơn Chúa soi sáng trong những năm gần đây tôi tập cho mình có một thói quen có thể tâm tình với Ngài trong bất cứ lúc nào trong ngày, khi tôi đi xe buýt tới chỗ làm, khi tôi đứng chờ tính tiền, khi tôi làm việc nhà, khi gặp phải một vấn đề khó xử, khi gặp một người bạn hay khi gặp cả những người

làm tôi tổn thương...Tất cả tôi đều muốn tâm tình và hỏi ý Chúa và tôi thấy rất an tâm.

Năm nay tôi lặn lội tới tận nước Bỉ để tham dự khóa Linh Thao cùng với các anh chị trong nhóm Tin yêu, nghe cái tên là thấy muốn yêu liền vì các anh chị thật đơn sơ dễ mến, nhà dòng cũ kỹ lò sưởi không đủ ấm nhưng tấm lòng tha thiết của các anh chị làm cho lòng tôi ấm lại. Chắc là vì đã có Chúa ở với chúng tôi nên con tim mình cũng thêm nhiệt độ không thấy lạnh chút nào.

Tôi muốn chia sẻ những gì tôi đã cảm nhận được khi tôi cầu nguyện với đoạn kinh thánh Lc.3,22. „Lại có tiếng phán rằng: „Con là con của Cha, ngày hôm nay Cha đã sanh ra con“ Tôi cảm thấy thẹn quá vì tôi chưa xứng đáng để Ngài gọi tên tôi. Tôi thường hay buồn khi nhìn thấy những cái hay cái đẹp hay những tài năng của người khác có mà tôi thì chẳng có. Vì cứ đi tìm và mong ước cái thiếu thốn của mình nên tôi đã đánh mất đi nhiều những ngày tháng bình an. Lắm lúc còn nghĩ vu vơ chắc mình tội nhiều nên Chúa chưa ban cho. Hôm nay khi suy niệm với đoạn Kinh Thánh này Chúa đã đánh cho tôi thức tỉnh. “Con là con của Cha“ Chúa không tạo dựng tôi theo ước muốn của tôi, mỗi một người trong chúng ta đều là những tác phẩm tuyệt vời của Ngài. Tác phẩm của Ngài vẫn còn chưa hoàn hảo Ngài vẫn còn đang uốn nắn tôi không phải là theo ý muốn của tôi mà là theo ý Ngài vì Chúa muốn tôi phải đồng hình đồng dạng với Ngài.

Lạy Chúa! Con có mắt mà cũng như mù vì đã không nhận ra những nét đẹp mà Chúa ban cho con, con cứ hay tự vẽ riêng cho mình một tấm tranh theo ý riêng của mình, càng vẽ thì con càng mất bình an vì những thứ con tự tô cho mình toàn là những tạm bợ dối trá, tâm hồn con thêm lòng ghen tị ích kỷ. Con đã chán ghét chính mình và không còn nhận ra mình là ai. Xin Chúa từ nay là chàng họa sĩ vẽ tiếp bức tranh của con đẹp nên giống hình ảnh Chúa. Xin cho con có đôi mắt nhìn như Chúa để con luôn nhận ra con thật đẹp trong con mắt của Chúa.

...Từ khi tôi chào đời thì Chúa đã yêu tôi thể mà tôi nào biết nào hay, cho đến ngày hôm nay tôi mới thật sự cảm nghiệm được tỏ tường sự hiện diện của Ngài. Cuộc hành trình của tôi mới là

đang bắt đầu khởi sự, tôi đã gặp được Ngài và tôi biết mình như một đứa bé mới bắt đầu chập chững tập đi. Tôi sẽ té bất cứ lúc nào nên tôi luôn cần có Chúa làm trung tâm điểm tựa cho những bước kế tiếp trên đường đời. Tôi vẫn tiếp tục đi tìm nghe tiếng Chúa, học để hiểu tình yêu của Chúa, học để biết làm sao để đáp trả tình Ngài.

Tình Chúa tình con

*Ngày qua ngày con vẫn miệt mài bước
Thả hồn mình nơi đâu chốn đam mê
Gót chân thiếu tình yêu, gót chân mỏi
Ngài ở đâu xin cho con theo gót
Thăm mệt rồi con mong gần Chúa thôi
Ngài gọi con hãy cùng bước theo Ngài
Đừng vương vẩn lo âu chuyện thế gian
Hãy đồng hành ba ngày linh thao Bỉ
Con vâng lời để Ngài dắt con đi
Cảm tạ Chúa đã ban nhiều ân phúc
Con lệ nhòa chứa chan vì yêu Ngài
Giây phút này tĩnh lặng lắng nghe Chúa
Tìm đoạn kinh câu hát con lãnh nhận
Lời Chúa rót vào tim thấm từng lời
Thánh Thần Chúa sáng soi mời gọi con
Biết làm gì để đáp trả ân tình
Ôi tình Chúa sao yêu con quá đời
Con thật nhỏ bé bao phen lầm lỡ
Không xứng đáng vậy mà Chúa vẫn yêu
Lòng thương xót Chúa tim con rung động
Vâng hôm nay con đã trở về đây
Ôm trọn Chúa vào lòng con nguyện hứa
Cả trái tim với tâm tình sâu kín
Chúa với con một tình yêu sâu đậm
Cuộc đời này con nguyện theo chân Chúa
Không thu mình vào con ốc sên nữa
Nới rộng vòng tay anh em gần xa
Đem Chúa đến mọi nơi trong cuộc sống
Có đắng cay vất vả hay hạnh phúc
Luôn vui cười vì có Chúa bên con
Chính Chúa là nguồn an vui từ đây
Ngài với con không còn là xa cách
Ngài trong tim con đâu còn lẻ bóng
Thật bình an khi biết con có Chúa
Mọi nẻo đường Ngài luôn dắt dìu con
Suốt đời này xin yêu mãi Chúa thôi.*

Chút cảm nhận
khóa Linh Thao
ở Bỉ 2011
Mến yêu
(PTL)

SỨ VỤ CỦA CHÚNG TA: TRUYỀN GIÁO

Lm. Phaolô Đậu Văn Pháp, SVD

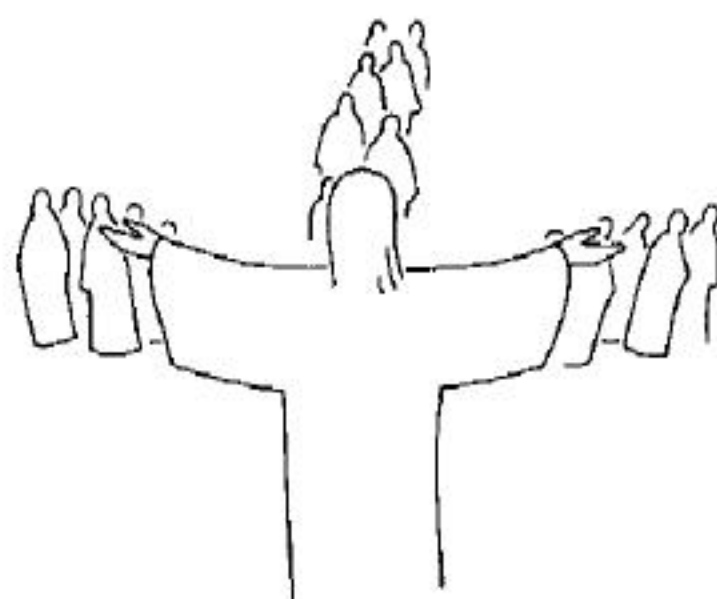
NHẬN ĐỊNH MỘT HƯỚNG ĐI

Chúa Giêsu là nhà truyền giáo đầu tiên và là nhà truyền giáo mẫu mực. Nỗi thao thức duy nhất của Ngài là muốn cho mọi người nhận biết Thiên Chúa là Cha và được ơn cứu độ: *“Sự sống đời đời là chúng nhận biết Cha, Thiên Chúa độc nhất và chân thật, và Đấng Cha đã sai đến là Đức Giê-su Kitô”* (Ga 17, 31). Đức Giêsu đi rao giảng là nói về Thiên Chúa Cha cho mọi người. Ngài đã cầu nguyện với Thiên Chúa Cha để làm vinh danh Người. Trong lúc cầu nguyện và trong khi cứu chữa bệnh nhân, Chúa Giêsu luôn liên kết với Thiên Chúa Cha. Ngài đã làm tất cả để Thiên Chúa Cha được vinh danh. Bởi đó, Tin Mừng mà Chúa Giêsu rao giảng là Tin Mừng về Chúa Cha và Tin Mừng về sự sống đời đời, là Nước Trời mai sau. Tất cả mọi lời giảng của Chúa Giêsu và mọi phép lạ Ngài làm đều qui về điều đó. Đồng thời, Ngài cũng mạc khải cho nhân loại biết chính Ngài là Con, Thiên Chúa Cha sai đến trần gian để ban ơn cứu độ cho muôn loài.

ĐỨC KITÔ ĐÃ SAI CHÚNG TA RA ĐI

Khởi điểm từ Đức Kitô phục sinh. Đức Kitô phục sinh đã đến với các tông đồ, ban bình an, ban Thánh Thần cho các ông và sai các ông ra đi truyền giáo. Phải nói biến cố phục sinh là một sự bùng nổ, một sự thay đổi lạ lùng, thay đổi từ tâm hồn các Tông đồ để các ông ra đi rao truyền một thế giới mới, một thế giới được

biến đổi bởi Chúa Thánh Thần.

Một người được sai đi như chúng ta, nếu không có một tâm hồn bình an, hoan lạc trong Thánh Thần thì chắc chắn chúng ta sẽ không thể nào là chứng nhân của Niềm tin phục sinh. Bởi đó chúng ta không lấy làm lạ như thánh Phaolô đã có một cảm nghiệm về sức mạnh niềm tin phục sinh (1Cr 15, 12-15).

Chính biến cố phục sinh là khởi đầu cho những cuộc ra đi.

Chúa Giêsu ra đi, một cuộc ra đi về cõi xa, là quê trời, Ngài ra đi để về cùng Chúa Cha. Các Tông đồ cũng ra đi, một cuộc ra đi rất xa và cùng khắp. Đó là lệnh truyền của Chúa Giêsu trước khi Ngài về Trời: *“Hãy đi khắp tứ phương thiên hạ mà rao giảng Tin Mừng cho mọi tạo vật. Ai tin sẽ được cứu rỗi”* (Mt 16, 15).

Với lệnh truyền của Chúa Giêsu, chúng ta phải có một tầm mắt xa và một tấm lòng quảng đại khi được sai đi. Đi khắp tứ phương có nghĩa là khắp nơi, đi khắp bốn phương trời, và đến khắp thiên hạ là

đến với mọi người, bất cứ là ai, nhất là những kẻ rốt cùng, mà đối tượng là những người đói khổ nhất, những người bị xã hội bỏ rơi. Đó chính là những đối tượng cần được quan tâm hơn hết. Có những Dòng tu, tu Hội rất nhạy bén trong sứ vụ này, họ đã nuôi dưỡng chăm sóc các bệnh nhân SIDA, những người đang đi vào cõi chết thảm thương, hoặc những Dòng tu khác giúp đỡ những bệnh nhân phong, những người đang gánh nặng những khổ đau triền miên cả cuộc đời mình. Đến với họ là đến với tất cả tâm tình như mẹ Têrêsa Calcutta: *“Chúng tôi muốn làm cho những người nghèo nhất trong những người nghèo hiểu rằng họ đang được yêu mến”*.

Sống đạo là như thế. Sống đạo là sống ngoài đường. Con đường chúng ta đi là con đường phục vụ. Chúng ta đang nói gót Chúa đi trên những con đường Ngài đã đi qua. Trên con đường đi rao giảng, Chúa đã chữa lành những người bệnh tật, đủ mọi thứ bệnh, kể cả bệnh phong. Chúa đã gặp gỡ, đối thoại để cảm hóa không những người tri thức, giàu có, nghèo khổ mà ngay cả những kẻ chống đối Ngài nữa. Ngài đã rao giảng khắp nơi, trong hội trường, ngoài đường phố, trên núi cao, dưới bờ biển, chốn thị thành, miền thôn dã, đâu đâu cũng in dấu bàn chân Ngài... Đôi chân đã ra đi gieo mầm sự sống.

Chúa đi rao giảng không mệt mỏi, làm việc liên tục, quên cả giờ giấc.

Chúa Giêsu là một nhà truyền giáo vĩ đại, gương mẫu và tuyệt vời. Chúa đã mở rộng cánh cửa đến vô cùng, không bao giờ khép lại, để cho những ai muốn tiến bước theo Ngài tiếp tục sứ vụ của Ngài.

Chúa Giêsu đã về trời, nhưng Ngài vẫn tiếp tục hiện diện ở trần gian này bằng Thần Khí của Ngài là Chúa Thánh Thần. Cánh cửa không bao giờ khép lại, mở rộng luôn để ban ơn thánh cho ta, và Thánh Thần sẽ giúp ta hiểu về Lời của Chúa Giêsu, vốn luôn tồn tại, để mỗi ngày chúng ta hiểu rộng hơn, sâu sắc hơn và đi xa hơn.

HÃY ĐI XA, HÃY RA KHƠI, CHÈO TỚI CHỖ NƯỚC SÂU

Chúng ta còn nhớ sau biến cố 1975 tại Việt Nam, một số linh mục tu sĩ đã tình nguyện đi vào những vùng sâu, vùng xa, vùng kinh tế mới để sống với đồng bào, sống Tin Mừng giữa lòng dân tộc, đã trở nên điểm tựa cho những đàn chiên đang bơ vơ và hoang mang trong một xã hội mới. Đây là thời kỳ hoàng kim của lòng đạo đức của giới Công giáo miền Nam, dù cuộc sống bây giờ rất kham khổ. Song chỉ khoảng 10 năm sau đó, khi bắt đầu mở cửa, đổi mới, người ta tuôn về thành phố với đầy đủ tiện nghi hơn, các linh mục, tu

sĩ và cả giáo dân cũng không tránh được sự cám dỗ vật chất đã vội vã rút lui, bỏ vùng. Một khoảng trống không thay thế được, Giáo Hội lại thiếu những chứng tá ở những vùng xa xôi, hẻo lánh như thế này!

Bây giờ chúng ta mới hiểu thâm thúy lời Chúa: *“Lúa chín đầy đồng mà thiếu thợ gặt”*. Thiếu thợ gặt là thiếu cái gì? Theo thống kê của Tòa Thánh năm vừa qua thì toàn Giáo Hội có hàng ngàn Giám mục, vài trăm ngàn linh mục, hàng triệu tu sĩ, chủng sinh... thế mà vẫn thiếu. Thật ra, với con số giáo sĩ, tu sĩ như thế thì không phải là bị quan đầu, không thiếu người làm việc đâu. Cái thiếu của chúng ta là thiếu tinh thần truyền giáo, thiếu hy sinh, thiếu quảng đại, thiếu lòng yêu mến, thiếu sức mạnh của Chúa Thánh Thần. Bởi đó, khi Chúa phục sinh đến với các Tông đồ, Ngài đã ban Thánh Thần cho các ông và sai các ông ra đi.

Mỗi lần các cộng đoàn Dòng tu mừng kỷ niệm Ngân khánh, Kim Khánh, Ngọc Khánh, Bách chu niên... thành lập Dòng, dường như người ta tự hào về con số, về thành viên của Hội dòng, về các cơ sở, nhiều cộng đoàn khắp nơi, nhưng người ta ít quan tâm đến tính cách chứng tá của cộng đoàn mình, năng lực và lòng đạo đức của mỗi thành viên trong cộng đoàn, hay nói cách khác người ta vẫn chú ý đến lượng nhiều hơn phẩm, đến sự hào nhoáng và âm vang bên ngoài hơn là sự kiên trì và lời cuốn, như L.Moody đã nói: “Các ngọn hải đăng không thổi còi ầm ĩ, chúng chỉ tỏa sáng”.

Đi xa không chỉ là đi đến những nơi xa xôi hẻo lánh,

nhều khi bên cạnh mình mà mình vẫn thấy xa. Có những lương dân sống cạnh chúng ta mà vẫn cảm thấy xa lạ với ta. Xa chỉ là ít liên hệ, ít qua lại trò chuyện, nhưng cái xa mà làm cho người ta xa lạ với nhau chính là cái khoảng cách, cái phân biệt, cái cung cách sống của mình, cái thái độ của chúng ta, nhất là thiếu lòng tôn trọng kẻ khác, kẻ được sai đi là để làm rút ngắn lại khoảng cách. Người được sai đi không những đi xa, mà còn đi vào những nơi sâu thẳm nữa. Tin Mừng Lc 5, 1-11 tường thuật việc Chúa Giêsu ra lệnh cho các Tông đồ ra khơi thả lưới. Chúa Giêsu bảo ông Simon: *“Chèo ra chỗ nước sâu mà bắt cá”*. Có lẽ chỗ nước sâu có nhiều cá nên các Tông đồ đã được một mẻ cá lạ lùng. Chỗ nước sâu tượng trưng cho những gì xa cách, ít người tới. Theo Kinh Thánh, chỗ nước sâu cũng có nghĩa là nơi tội lỗi, thiếu vắng Chúa, thiếu tình thương của Chúa.

Biết bao người đang sống trong vũng tội lỗi cần được cứu thoát. Biết bao người còn đang sống trong vực thẳm của dốt nát, nghèo đói, bệnh tật đang trông mong chúng ta kéo lên. Và biết bao người đang sống trong vực thẳm thiếu tình thương cần được sưởi ấm tình người.

Càng đi sâu vào cuộc sống chúng ta càng khám phá quá nhiều bất hạnh, khổ đau.

ĐỪNG SỢ HÃI

Đó là thông điệp của Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II trong “Thiên niên kỷ thứ III”. Ngày nay con người sợ đủ điều, sợ khủng bố, sợ bệnh tật, nhất là sợ những căn bệnh của

thể kỷ, sợ tai nạn giao thông... nhưng cái sợ nguy hiểm nhất là sợ chính bản thân ta. Sợ khổ, sợ thiếu thốn, sợ kẻ thù, sợ gây chia rẽ. Chính vì vậy, khi Chúa Giêsu sai các Tông đồ đi truyền giáo thì Ngài đã ra lệnh: “*Đừng mang tiền, đừng mặc hai áo, đừng đi giày hay cầm gậy*” (Mt 10, 10)

Có lẽ điều chúng ta lưu tâm hơn hết trong việc truyền giáo là vấn đề tiền bạc. Nó là vật cản của việc truyền giáo hay nói cách khác hơn là kẻ thù nguy hiểm đối với những người được sai đi. Cho nên chúng ta không lấy làm lạ khi Chúa Giêsu bảo: không được làm tôi hai chủ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa vừa làm tôi tiền bạc được (Mt 6, 24). Đức tin không thể mua chuộc bằng tiền bạc. Người ta theo Chúa không phải vì Giáo Hội giàu có như lời cảnh tỉnh của Đức Giáo Hoàng Boniface VIII: “*Khi nào Giáo Hội nghèo thì Giáo Hội tăng phần đạo đức. Trái lại, khi Giáo Hội giàu có phần vinh, chính là lúc Giáo Hội trở nên nghèo nàn về mặt đạo đức*”. Đối với những người được sai đi như thế, không cầu mong được đáp đền: “*Đã nhận nhưng không thì phải cho nhưng không*”.

Tiền bạc cũng rất cần để hỗ trợ cho việc truyền giáo, nhưng nhà truyền giáo là đem Chúa đến cho người khác chứ không phải giúp họ làm giàu, ngay đến việc giúp đỡ của cải cho người nghèo, nhà truyền giáo cũng phải có cung cách của một người chia sẻ trong tình thương mà ông Vester Post nói cũng rất mộc mạc nhưng cũng rất thi vị: “*Tiền của mua được con chó đẹp, nhưng chính tình thương mới làm cho nó vẫy đuôi*”.

Ta đến với kẻ khác trong dáng dấp của con người tự do, không bị nô lệ một thế lực nào, nhất là tiền bạc để lòng ta được thanh thoát và có sức lôi kéo kẻ khác về cùng Chúa. Sống nghèo là một cách làm chứng cho Chúa, vì với cuộc sống nghèo khó chúng nhân của Chúa, chúng ta muốn cho kẻ khác biết rằng nguồn phong phú, của cải vô tận vô biên không thuộc thế gian này, mà là Nước Trời mai sau, của cải trần gian có ngày sẽ cạn kiệt, Nước Trời mới là kho tàng bất tận.

Linh Thao

Van xin

*Nơi bệnh viện, người già gầy yếu,
nằm co ro thương tiếc những ngày qua,
Ông không thấy Thiên Đàng rực sáng,
chỉ còn thấy địa ngục xâu xa*

*Đức Tin, hẳn là một món quà
Trao bởi chính tay cha thần diệu...
Cha có thể cho đi rất nhiều
Nguồn Ánh Sáng, kể cả Tình Yêu,
Tình Yêu Cha và yêu nhân loại.*

*Nhưng nếu có một ngày Cha lấy lại
Đời con sẽ khô cạn niềm vui!
Đời con, con cặm cũi van nài.
Cha nắm trong tay từng hơi thở
Con có thể vui cười cời mở
Hay, âm thầm tan rã thân ma...*

*Nhưng xin mãi mãi là con Cha,
Đừng lấy lại, Cha, Tình Phụ Tử!!!*

*Trên trần gian, dậm dãi cô lữ
Con vô cùng yếu đuối Cha ơi!!!
Đừng để con lầm đường lạc lối,
Thân đom đóm mà tưởng sao trời!
Rồi kêu ngạo dẫn vào gian dối,
Hiện nguyên hình bản chất rong rêu,
Con thất thế khóc trên nghĩa địa!!!*

Đông Khê

Dấu ấn tình yêu

„Chúa ghi vào hồn con dấu ấn của Ngài, Chúa đi vào đời con êm ái tuyệt vời....“.

Đó là tâm trạng của tôi trong ngày nhận bí tích rửa tội. Tôi được học giáo lý với Sr. Magarita Hiền. Sr. đã chỉ dạy tôi thật tận tình qua những lời giáo huấn của Giáo Hội với sự kiên nhẫn, hiền hòa của Sr. Hiền đã giúp tôi biết Chúa, đã giúp tôi vững niềm tin, hiểu biết về Giáo Hội, và Cộng Đồng Dân Chúa Hoàn Vũ. Mỗi lần đến học giáo lý với Sr. tôi rất vui sướng vì thế tôi mong từng ngày để được nhận phép rửa tội.

Bao nhiêu hồi hộp chờ đợi, ngày hôm ấy đã đến. Lần đầu tiên trong đời được rước Thánh Thể Chúa vào lòng. Cảm xúc trong tâm hồn dâng tràn lên khóe mắt, trái tim tôi vui mừng hớn hờ, cảm nhận được Thần Khí Chúa và sức mạnh của Ngài đã đến với tôi. Những gì tôi mong ước, ấp ủ... hôm nay tôi đã có tất cả do Chúa ban tặng cho tôi... „tôi yêu Chúa, tôi yêu đời, tôi yêu người“.

Trong suốt cuộc đời mình, có lẽ tôi không thể nào quên được ngày này, ngày mà tôi mặc chiếc áo dài trắng tinh tuyền để đón Chúa đến với tôi. Từ nay tôi được nhập đoàn với dân của Chúa, tôi sẽ mãi mãi là chi thể của Đức Kitô, là ngôn sứ, tư tế, và vương đế đến cõi sống đời đời. Ôi, tuyệt vời làm sao!!!

Tôi sinh ra và lớn lên trong gia đình theo Đạo Phật. Những ngày Tết, ngày rằm tôi đi chùa cùng mẹ và các chị; nhưng

trong lòng tôi luôn thầm mơ ước một ngày nào đó tôi sẽ trở thành người Kitô giáo. Lúc còn cấp sách đến trường thời trung học tôi thường theo các bạn đến Giáo Đường tham dự Thánh Lễ, mặc dù lúc bấy giờ tôi chẳng hiểu gì. Nhưng tôi vẫn tin vào Thiên Chúa Toàn Năng. Tôi thường sinh hoạt chung với mọi người ở nhà thờ và theo các bạn đi làm việc từ thiện. Tôi rất vui và thích thú làm những việc này.

Ý nghĩ thầm kín của tôi là được kết hôn với người chồng đạo Công Giáo. Chúa đã cho tôi được toại nguyện. Trong Thánh Đường, sau khi rửa tội, tôi và người tôi yêu được cử hành nghi lễ Hôn Phối cùng ngày. Nghi lễ thật trang nghiêm và cảm động. Lòng tôi thật ấm áp và bình an trong vòng tay triu mến của gia đình nhà chồng, của bạn bè, người thân và với sự cầu chúc của tất cả giáo hữu tham dự thánh lễ.

Hôm nay cũng là một ngày đặc biệt vì ngày cưới của tôi cũng là ngày cưới của cô em chồng.

Lần đầu tiên ở xứ đạo tình nhỏ có sự đặc biệt này, trong thánh lễ có các cha đồng tế rất trang trọng. Khi ca đoàn cất tiếng hát „*Chiều hôm nao tiếng hát bay cao, quỳ bên nhau trước Đấng Tối Cao, hứa yêu nhau trao câu thề chung sống trọn đời...*“ Nước mắt tôi rung rung vì quá xúc động. Hạnh phúc dâng ngập lòng. Tôi không ngờ Chúa cho tôi nhiều quá, nhiều hơn tôi mong ước.

Chồng tôi là người hiền hòa, sâu sắc, nhã nhặn. Anh luôn dìu dắt tôi trên đường đời cũng như đường đạo. Hiện tại tôi đang rất bình an, vui tươi, hạnh phúc trong hôn nhân, và sung sướng hơn nữa tôi đang được Chúa ban cho thiên chức làm mẹ.

Lạy Chúa! Xin cho con luôn yêu mến Chúa như ngày đầu con cảm nhận Chúa. Xin cho tâm hồn con luôn trong sáng để xứng đáng Chúa ngự vào. Xin cho con một trái tim rộng mở để con biết lắng nghe Chúa trong mọi hoàn cảnh trên đường đời. Amen.

Thảo Chang

Từ mấy hôm nay...

... một cảm nghiệm nung nấu trong trái tim của Thiên Kim, xin được chia sẻ với anh chị em.

Ngày 6. tháng 7 là ngày kính thánh nữ Maria Goretti (1890-1902),

Đồng Trinh Tử Đạo năm 12 tuổi.

Theo truyền, trước khi chết Maria Goretti đã hết lòng tha thứ và cầu xin Chúa tha tội cho người con trai tính hãm hiếp mình và giết mình.

Sau này, thánh nữ lại đến với tội nhân trong tù ngục qua giấc mơ.

Thánh nữ đã hái và trao tặng cho người này những bông hoa tươi trắng với nụ cười vị tha.

Điều này đã làm cho tội nhân cảm động, ăn năn hối lỗi và quay trở về với Chúa.

Là một người như chúng ta, nhưng Maria Goretti đã được Chúa ban cho hồng ân yêu Chúa hết lòng, đến mức biến đổi sự dữ của tội nhân để người này trở nên tốt lành.

Tình yêu và lòng tha thứ vô bờ bến của thánh nữ Maria Goretti đã là điểm tựa giúp cho Thiên Kim cảm nhận và thấy chiều sâu vô đáy của Tình Yêu Vi Đại và Lòng Thương Xót Bao La của Thiên Chúa.

Người tội nhân thì nhận được những bông hoa và nụ cười vị tha của thánh nữ qua giấc mơ. Còn chúng ta, không qua giấc mơ, nhưng hàng ngày trong thánh lễ, chúng ta lãnh nhận sự tha thứ đầy lòng thương xót, gói ghém trong Thánh Thể Quý Trọng Chúa Giêsu.

Một món quà vô giá, một Tình Yêu Vi Đại vô bờ bến.

Chúa Giêsu cũng muốn trao tặng, ban phát cho chúng ta hàng ngày

Thánh Thể Thương Xót

Thánh Thể Vị Tha

Thánh Thể phủ lấp vô vàn tội lỗi

Thánh Thể bù đắp mọi sự thiếu sót

và mời gọi chúng ta ăn năn sám hối, quay về với Thiên Chúa là Đường Sự Thật.

Thiên Kim rất cảm động, hết lòng biết ơn và xin cúi đầu cảm tạ Chúa thật nhiều.

Chưa bao giờ Thiên Kim nhìn thấy chiều sâu và cảm nhận được

Tình Yêu và Lòng Thương Xót vô bờ bến của Thiên Chúa như ngày hôm nay.

Một vị thừa sai ở Madras

Những ngày ở Madras, tôi ghé thăm cha Pierre Ceyrac, SJ. Theo ước tính của Cao Ủy Tị Nạn Liên Hiệp Quốc, khoảng 400.000 người Việt Nam đã chết trên trong lòng biển trên đường vượt biên sau ngày 30.04.1975. Một số tị nạn khôn khổ đến được Thailand qua ngã đường bộ Cambochia. Đọc theo biên giới Thailand-Cambochia không biết bao nhiêu người Việt đã lưu trú tại đây trong những ngày tháng rất dài. Trong số những người tình nguyện đến giúp đỡ đồng bào có cha Pierre Ceyrac.

Tôi nghe nhiều người kể về cha Pierre, một cha già trên 70 tuổi vì thương đồng bào đã đến tình nguyện giúp đỡ họ tại dọc biên giới này. Kỳ luật trại rất khắc khe. Ngoài những chuyện cướp bóc, giết người trên biển, trong đất liền, Thailand là nơi xữ tệ nhất đối với người Việt tị nạn. Không còn chính phủ bảo vệ con dân nước mình, người tị nạn chỉ dựa vào quốc gia lân bang thương xót. Cho dù công lao của Thailand là gánh đỡ hàng trăm ngàn người tị nạn trú chân, nhưng nhiều người Thái rất coi thường nhân phẩm của kẻ tìm đường xin ăn nhờ ở đậu. Trong những ngày không liên lạc được bằng thư từ, cha Pierre đã dấu lén cánh sát Thái đem thư vào trại rồi chuyển thư ra. Dân tị nạn đã khóc khi thấy cánh sát Thái bắt được cha đem thư dìm, họ phạt cha hôn đất, nhẩy xôm. Cha già cứ vâng lệnh làm theo. Tôi gặp cha Pierre lần đầu vào năm 1990 tại Bangkok. Năm đó

tôi qua dự họp với thiện nguyện viên của tổ chức Jesuit Refugee Service, một tổ chức làm công việc bác ái giúp đỡ tị nạn trên toàn thế giới của Dòng Tên. Họ đến các trại tị nạn dạy học, giúp đỡ y tế, tiền bạc, hướng dẫn tâm lý, tìm luật sư bênh đỡ những người tị nạn bị tù oan. Tôi đã nghe nhiều về cha Pierre ceyrac. Thế nào tôi cũng phải tìm cách nói chuyện với con người này. Không chỉ có người Việt tị nạn, ngay những người ngoại quốc cũng rất yêu quý cha. Sau này tôi được biết, ngày xưa dòng họ cha cũng có một linh mục Dòng Tên qua Ấn Độ truyền giáo. Đó là chú của ngài (tôi không rõ chú hay cậu, vì tiếng Anh chỉ dùng chữ uncle)

Còn bé, cha Pierre nghe cha mẹ nói mình có một người chú tình nguyện làm thừa sai bên Á Châu. Pierre không biết Ấn Độ là gì, trong tâm trí cậu, mơ hồ hình ảnh của một lục địa xa xôi. Tiếng gọi ấy âm i nhẹ nhàng cho đến khi học xong trung học, Pierre muốn theo chân chú đi truyền giáo, muốn qua Ấn Độ. Cậu đã gia nhập Dòng Tên, thuộc tỉnh dòng Toulouse, miền Nam nước Pháp.

Trong chuyến may mắn gặp cha Pierre tại Bangkok tôi xin được ghi âm cuộc nói chuyện. Ngài không cho. Tôi năn nỉ mãi, nói rằng cha là người ngoại quốc tới giúp đồng bào con, con chỉ muốn ghi âm thanh của cha làm kỷ niệm. Ngài không hản đồng ý nhưng

ngài cũng không chối từ. Con người ấy đang sống ở Madras, trong nhà dòng nơi tôi trú chân. Trước khi đến madras, các cha ở Manduraj cho tôi biết cha Pierre Ceyrac đang ở nơi đây. Tôi không biết điều này trước đó. Các ngài bảo rằng tôi sẽ thấy một đám người ngồi ngoài hành lang chờ xin quần áo, tiền bạc, con đau, thất nghiệp, đó là phòng cha Pierre Ceyrac. Quả đúng như thế, ngay chiều hôm tới nhà Dòng ở Madras, gặp tôi ngoài sân, mấy người đàn bà Ấn thất thiếu bế con tìm lại hỏi tôi:

- Cha Ceyrac có nhà không? Anh có thể tìm cha Ceyrac cho chúng tôi gặp được không?

Trong buổi nói chuyện ở Bangkok năm đó, ngài rất ngại những câu hỏi liên quan đến ngài: „Con là linh mục mới ra trường, con không có kinh nghiệm mục vụ thừa sai. Cha đã rất nhiều năm truyền giáo, xin cha chỉ cho con. „Ngài cho biết vào những năm 1980 người Việt chết trên biển quá nhiều, quá nhiều chuyện hãi tặc giết người, hãm hiếp phụ nữ trên đảo. các hội đoàn bác

ái trên thế giới kêu gọi tình thương xót. Dòng Tên cũng kêu gọi các linh mục đến trại giúp đồng bào. Cha Pierre lúc đó đang ở Madras này. Đọc thư bề trên kêu gọi, ngài muốn rời Ấn Độ qua Thailand. Bề trên ngại vì ngài tuổi cao. Chính cha cũng thấy vậy, lại không biết ngôn ngữ, làm sao giúp họ? Cha nói với tôi ngài mất hai tháng cầu nguyện xin ý Chúa, rồi xin phép bề trên qua Thailand. Tôi hỏi ngài:

-Thưa cha, cha không biết ngôn ngữ, vậy mà cha đã giúp đồng bào ở đây mấy năm rồi. Làm sao cha giúp họ được?

Ngài trả lời giọng rất nhỏ:

-Love, tình thương. Cho đến bây giờ tôi vẫn không nói được tiếng Việt, không nói được tiếng Cambogia.

Tôi thình lạng một chút, rồi hỏi ngài thêm:

-Không hiểu được ngôn ngữ có khi nào cha cảm thấy cô đơn?

- Có. Khi có linh mục nói được tiếng Việt. dân chúng họ vây quanh. Tôi thấy buồn, cảm thấy một chút ghen. Tôi vẫn chưa siêu thoát đủ. Tôi vẫn chưa yêu mến họ đủ.

Nói thế rồi cha già đưa tay chùi nước mắt. Tôi xúc động không ngờ, nín chặt môi cố giữ bình tĩnh. Không ngờ một cha già như thế dám thú nhận trước một linh mục mới ra trường, đáng tuổi con cháu mình. Hai chúng tôi ngồi trên sân cỏ. Tôi cầm chặt chiếc mini-cassette cho bớt xúc động, nhưng nước mắt cứ như ứa ra. Bây giờ tôi nhìn cha già kỹ hơn. Ngài đen đui, vàng trán đã nhăn rồi, chân đi dép, lúc

nào cũng quấn tấm khăn choàng carô Cambogia như sợ bị cảm lạnh.

Đó là hình ảnh của cha Pierre hơn 10 năm về trước. Hôm nay tôi được biết chính phủ Pháp đã trao cho Ngài ме́даль, một huy chương danh dự cao quý dành cho công dân nước Pháp đã có những hoạt động xã hội, bác ái. Ngài sáng lập nhà sinh hoạt tinh thần và xã hội cho sinh viên. Các thành phố lớn ở Ấn, nơi đại học có nhiều nhà sinh hoạt này.

Tỉnh dòng Madras do các cha Dòng Tên gốc Pháp đến đây truyền giáo và lập dòng. Vào thập niên 40 hàng trăm các thầy trẻ Dòng Tên từ Pháp qua. Bây giờ còn sống sót có bốn người. Trong đó cha Pierre ceyrac là người lớn tuổi nhất. Một cánh lá mùa thu. Các ngài ra đi để lại cho giáo hội Ấn một vùng cỏ rậm đã vất vả được khai quang, một con đường đồ biết bao mồ hôi cho người đi sau để bước tới.

Trong buổi chiều ở Bangkok tôi hỏi ngài về buồn vui trong những ngày làm việc với người tị nạn:

-Thưa cha, cha có niềm vui nào thật lớn khi làm việc với người Việt không?

- Oh! Có chứ, nhiều lắm!

-Cha có thể kể cho con nghe một chuyện được không?

Yên lặng một chút cha nói:

- một kỷ niệm là mùa Giáng Sinh năm ấy, đang bầu không khí Giáng Sinh vui thì trại tị nạn bị pháo kích. Đạn ở phía Cambogia bắn qua xối xả. Tiếng nổ vang trời, Người ta la khóc vang trời, kẻ bị thương, kẻ chết chạy nhốn nháo hỗn loạn. Tôi chờ một người đi cấp cứu, máu

me đầm đìa. Những năm sau này gặp lại tôi, anh ta ôm tôi nói: „Cha còn nhớ con không, không có cha đêm ấy con chết rồi“. Tôi đâu nhớ mặt được, nhưng vui lắm vì anh ta còn sống.

Nhớ về những tháng ngày người Việt rơi biết bao nước mắt dọc biên giới Cambogia, cha Pierre đã chung cuộc sống với họ. Tôi viết đôi giòng này gởi tặng anh chị em nào sống trong các trại tị nạn ở biên giới Thailand đã gặp ngài.

Ngoài câu hỏi trên, tôi hỏi ngài câu thứ hai:

-Đây là niềm vui, vậy có điều gì cha bức bối nhất khi làm việc với người Việt nam.

Khi hỏi câu này, tôi có sẵn định kiến là chắc thế nào cha cũng nói: „Người Việt hay chia rẽ, tranh giành nhau, người Việt không thành thật“.

Tôi nhìn cha thình lạng đợi câu trả lời. Rồi ngài nói sẽ:

-Điều làm tôi buồn là tôi chưa thánh thiện đủ. Lúc cần tiền giúp đỡ, cần bỏ thư, họ bu quanh tôi. Tôi không nói được tiếng Việt, khi có cha người Việt đến, họ vây quanh cha. Tôi như bị bỏ rơi, tự nhiên, tôi thấy một chút ghen tương. Tôi chưa thánh thiện đủ.

Nói đến đó rồi cha lại rơi nước mắt. Nhìn cha chiều đó, tôi không cầm được nước mắt trước con người truyền giáo thánh thiện này.

Tôi sẽ lên đường về mạn bắc nước Ấn. Giã từ Madras. Giã từ cha Pierre.

Cha như chiếc lá cuối mùa. Tôi không nghĩ có ngày tôi trở lại nước Ấn còn gặp được ngài. Tôi tin rằng hình ảnh cha già thừa sai này sẽ đọng lại trong tâm trí tôi. Một buổi chiều oi ả, dọc con đường trong khuôn viên đại học cạnh nhà dòng, tôi đi bách bộ. Ngọn tháp nhà thờ cao vút vươn trong trời không bóng mây. Lời Thánh Phaolô viết cho Timôtê như đang vang lên trong nhà thờ đóng cửa kia:

„Đã đến giờ cha phải ra đi. Cha chiến đấu trong cuộc sống cao đẹp, đã chạy hết chặng đường, đã giữ vững niềm tin. Giờ đây cha chỉ còn đợi vòng hoa vinh hiển dành cho người công chính. Chúa là vị thẩm phán chí công sẽ trao phần thưởng đó cho cha trong ngày ấy và không phải chỉ riêng cho cha nhưng còn cho tất cả những ai hết tình mong đợi Người xuất hiện“ (Tim, 4:6-8)

Tôi nghĩ đến cha già Pierre trong lời Thánh Phaolô đó.

*Nguyễn Tâm Thường
(Những trang nhật ký của
một linh mục)*

Tôi đi tĩnh tâm linh thao

Từ ngày 22.09 đến 25.09.2011 tại Neuenkirchen, cha Giuse Huỳnh Công Hạnh đã tổ chức một khóa linh thao 3 ngày cuối tuần với đề tài “BIẾT CHÚA” do linh mục Hoàng Tiến Đoàn SJ từ Hoa Kỳ đến hướng dẫn.

Chúng tôi, 11 tham dự viên từ Mainz, Berlin, Pappenburg, Tönisvorst...Witten....

những người khao khát Chúa đã được sống một cuối tuần thật tuyệt vời trong Tình Thương của Thiên Chúa qua sự hướng dẫn rất tận tình từng bước, từng bước một của cha giảng phòng. Cha Đoàn hướng dẫn chúng tôi vào sự thinh lặng của những ngày tĩnh tâm để tập lắng nghe Tiếng Chúa qua những đoạn Kinh Thánh, Thánh Vịnh và Phúc Âm theo phương pháp tĩnh tâm linh thao (thao luyện linh hồn) của Thánh Inhazio Loyola, Thánh Tô Dòng Tên qua 4 bước như sau:

1. Thinh lặng để lắng nghe (thinh lặng bên ngoài, thinh lặng nội tâm (mà không trống rỗng) để thưa chuyện với Chúa và lắng nghe tiếng Chúa)

2. Cầu nguyện để gặp Chúa (Cầu nguyện với những đoạn Kinh Thánh)

3. Nỗ lực để hợp tác. (tận dụng thời giờ quý báu này với tất cả chú tâm và quyết tâm cùng hết lòng quảng đại của mình để hợp tác với Ôn Chúa (để gặp Ngài, biết Ngài và theo Ngài) như thế những ngày này mới không uổng

phí. Và như thế tĩnh tâm mới đem lại kết quả tốt cho Đức Tin của mình.

4. Bàn hỏi để nhận định.

Tất cả những thắc mắc về Kinh Thánh, về những giờ cầu nguyện hoặc có những vấn nạn trong đời sống cá nhân thì chúng tôi được khuyến khích đến với giờ bàn hỏi này để được cha linh hướng tư vấn riêng từng người một, giúp chúng ta trưởng thành trong đức tin.

Chiều thứ năm sau Thánh Lễ khai mạc, chúng tôi được hướng dẫn về những điều kiện trên để mỗi tham dự viên linh thao biết cách thao luyện linh hồn cho được kết quả. Sau đó chúng tôi được hướng dẫn làm phút hồi tâm trước khi nghỉ đêm. Theo linh đạo của Thánh Inhazio phút hồi tâm rất quan trọng cho đời sống đức tin.

Qua hôm sau và những ngày khác, phần kinh sáng chúng tôi được một bạn đường cầu nguyện hướng dẫn thật sốt sắng qua phần đọc Thánh Vịnh. Đến phần gợi ý đoạn Kinh Thánh và hướng dẫn ý cầu nguyện xin ơn trong ngày thì chúng tôi được cha giảng phòng giảng giải rất kỹ lưỡng, chỉ dạy chúng tôi cách đọc Kinh Thánh, cách chia sẻ Kinh Thánh sau khi đã suy gẫm và đặt mình vào bối cảnh và vai trò của những nhân vật trong đoạn Kinh Thánh đó. Sau cùng chúng tôi dâng lên Cha Chí Thánh những lời nguyện.

Chúng tôi được biết trong khóa tĩnh tâm, giờ cầu nguyện chia sẻ

luôn đem lại nhiều lợi ích và thuận lợi trong việc học hỏi cách thức chia sẻ, diễn đạt tâm tư tình cảm của riêng mình lên với Chúa, để xin hướng dẫn, soi sáng những điều lợi ích thiết thực cho đời sống Đức Tin. Qua những ý tưởng cầu nguyện trong tâm tình hiến dâng của người cầu nguyện giúp chúng tôi cảm nhận chân tình từ con tim của lời cầu nguyện, giúp chúng tôi dễ dàng tâm sự với Chúa.

Giờ cầu nguyện chia sẻ đòi hỏi tham dự viên có tinh thần quảng đại, vì thế chúng tôi cùng hiệp ý với nhau theo lời cầu nguyện của người đang dâng tâm hồn lên cầu nguyện với Chúa để lời cầu nguyện đó được Chúa Thánh Thần soi sáng và giúp đỡ. Cầu nguyện càng đơn sơ càng thích hợp với Chúa Thánh Thần, hãy để Thần Khí Chúa dẫn dắt mình cầu nguyện. Xin Thần Khí Chúa viếng thăm và biến đổi chính mình.

Điều quan trọng là không nên chia sẻ tư tưởng có tính cách hướng dẫn, không cầu nguyện kiểu dạy dỗ mà chỉ cầu nguyện xin ơn cần thiết cho sự việc của mình, gia đình và cộng đoàn v.v...Chỉ dùng chữ **con** để cầu nguyện cho mình chứ không dùng **chúng con**.

Chúng tôi mỗi ngày có 2 đề tài suy niệm qua Phúc Âm rồi chia nhóm cầu nguyện. Mười một người được chia làm hai nhóm, mỗi nhóm một phòng cầu nguyện, được rước Thánh Thể về phòng cầu nguyện một cách thiêng liêng, kính cẩn và cảm động, nhờ thế mà trong một tiếng đồng hồ cầu nguyện, mọi người được dễ dàng tâm

sự với Chúa. Khi dâng lời cầu nguyện ai cũng chỉ còn biết có mình với Chúa Thánh Thể đang được kính cẩn, trang trọng hai tay nâng Ngài lên trước mặt mà thưa chuyện và tâm sự với Ngài. Ai trong chúng tôi cũng cầu nguyện với lòng chân thành, khiêm nhu, đầy tin tưởng và phó thác với tâm tình yêu thương nồng nàn, ...Chúng tôi đã được Ngôi Lời thăm viếng nên mỗi người đều nhận được cảm nghiệm thiêng liêng và riêng tư.

Mỗi nhóm chúng tôi đều có một bạn đường cầu nguyện giúp chúng tôi cảm trí trong giờ cầu nguyện thiêng liêng này. (Sau ba ngày tĩnh tâm nhiều anh chị em yêu cầu nên duy trì cách chia nhóm cầu nguyện như thế này giúp anh chị em gần Chúa hơn, cảm nghiệm được Tình Yêu bao la của Thiên Chúa trao ban cho mình và ước mong mình sẽ biết đáp đền ơn Ngài.

Trong ba ngày này Chúa Thánh Thần đã hứng không biết bao nhiêu là nước mắt của mọi người. Những giọt nước mắt biết ơn, những giọt nước mắt thống hối, những giọt nước mắt yêu thương, những

giọt nước mắt chia sẻ với người bên cạnh trong vòng tay âu yếm của Thầy Chí Thánh.

Ngoài những giờ cầu nguyện cùng với nhóm, chúng tôi được nghe, được học những bài Huấn Đức về “Ơn Quan Phòng của Chúa”, về “Ơn Nhìn Thấy Chúa Trong Mọi Sự”, về “Ơn Biết Chúa Biết Con” để yêu mến Chúa mỗi ngày một hơn. Thứ sáu chúng tôi được hướng dẫn đoạn Kinh Thánh “Tình Cha hoặc “Hai con hoang đàng” với ơn xin trong ngày “Xin cho con biết Chúa, xin cho con biết con”, nhờ đó chúng tôi nhận được tình yêu của Chúa thật bao la vô biên vô lượng và nhìn rõ được than phận mỏng dòn đầy tội lỗi của mình. Qua đoạn Phúc Âm này chúng tôi được hướng dẫn xét mình không những chỉ lề luật mà còn qua tình thương yêu của Thiên Chúa để chuẩn bị làm hòa với anh chị em và với Thiên Chúa trong Thánh Lễ Hòa Giải.

Đặc biệt tôi thích nhất là nguyên tắc “phân biệt thân loại”. Cha Đoàn đã rất tỉ mỉ hướng dẫn chúng tôi dùng bình khí thiêng liêng mà chiến đấu với thần dữ “anh em hãy mặc

lấy giáp binh của Thiên Chúa để anh em có thể đứng vững trước ma quỷ” (Epheso, 6:10) mà bước theo Thần Khí. Binh khí thiêng liêng của Chúa chính là chạy kiên và cầu nguyện, xin Ông Thánh Thần Chúa soi sáng để khôn ngoan biết phân biệt những mưu chước của thần dữ...

Mục đích của phân biệt thần loại là giúp giáo dân biết nhận định và chống trả những mưu chước của tà thần để sống tự do và hạnh phúc làm con Chúa. Để giúp giữ **lòng bình tâm**, nhận định Ý Chúa trước những xáo trộn trong đời sống, những vấp nạn trong cuộc đời hoặc khi quyết định thay đổi cuộc sống. Lòng bình tâm là ta làm chủ một cách sáng suốt tình cảm của mình. Bình tâm không có nghĩa chỉ là bình an trong tâm hồn mà thôi, mà là có nhiều nghị lực để suy nghĩ, cân bằng và hành động cách sáng suốt những sự việc gian nan xảy đến cho đời mình. Chúng tôi biết phân biệt được thế nào là lời mời gọi của **thần lành** và những nét đặc trưng của **thần dữ**.....

Chúa Giêsu mời gọi chúng ta xin Cha Trên Trời 3 điều cần thiết là: *Lương thực hằng ngày, ơn tha thứ tội lỗi và sức mạnh luân lý để chống lại chước cám dỗ.*

Có 26 phương pháp để phân biệt thần loại nhưng cha giảng phòng giúp chúng tôi học biết 9 phương pháp phổ thông nhất và dễ nhận định nhất. Cha Đoàn giúp chúng tôi nhận định những mưu chước tinh vi của thần dữ bằng nhiều thí dụ dí dỏm khiến chúng tôi vui cười và nhờ đó giúp nhớ thật dễ dàng. Hy vọng phương pháp

này giúp ích cho chúng tôi nhiều trong cuộc sống đời thường và cuộc sống đức tin.

Thánh Lễ bề mặt chúng tôi được Chúa Giêsu mời gọi tất cả hãy yêu thương phục vụ Chúa Cha với hết lòng hết trí của mình và yêu thương anh em với một tình yêu chân thật trong Chúa Thánh Thần. Chúng tôi cảm ơn nhau và chia tay trong bài ngài luyện tiệp, được anh Hải nhắc nhở mọi người về nhà thì nhớ cảm ơn đức ông chồng hay đức bà vợ đã hy sinh chịu khó ở nhà cho mình được tham dự những ngày nghỉ với Chúa, được gặp Chúa là món quà quý nhất trong những ngày linh thao, được mức biết bao nhiêu Hồng Ân từ Ngài. Hãy đem về chia sẻ cho gia đình, cho cộng đoàn mình.

Đặc biệt xin cảm ơn hai chị Liên và Quyên đã cho chúng tôi được thưởng thức những món ăn đậm tình quê hương tuyệt vời mà hai chị đã nấu với một gia vị đậm đà đặc biệt, đó chính là gia vị yêu thương. Hai chị đã hy sinh nhiều thì giờ và công sức một cách vô vị lợi để phục vụ chúng tôi không những trong giờ ăn và còn đưa đón chúng tôi từ nhà ga về nơi tĩnh tâm với tâm tình thật khiêm nhu, quảng đại, đầy bác ái. Xin Thiên Chúa thưởng công cho hai chị và gia đình.

Tạ ơn Chúa, cảm ơn Thánh Inhazio Loyola với phương pháp tĩnh tâm linh thao tuyệt vời. Cảm ơn cha giảng phòng Giuse Hoàng Tiến Đoàn SJ, từ USA và cha Giuse Huỳnh Công Hạnh đã tổ chức khóa này.

Một tham dự viên

Phương Pháp làm phút hồi tâm

Theo linh đạo của Thánh Inhã, phút hồi tâm trong ngày rất quan trọng cho đời sống đạo. Làm phút hồi tâm là sống trong sự tỉnh táo và ý thức với vai trò là con cái Thiên Chúa, để sống dồi dào hơn với Chúa.

Có 5 bước để làm phút hồi tâm:

1. Cảm ơn Chúa

Hãy tìm một tư thế thoải mái, ngồi lại với Chúa nơi yên tĩnh, lắng đọng tâm hồn và thở đều đặn: Xin Chúa hiện diện với mình. Cảm ơn Chúa, xin Chúa cho con nhận ra những hồng ân và những quà tặng của Chúa và của mọi người đã ban cho con hôm nay.

2. Xin ơn soi sáng để nhận biết và phân biệt những giao động, những cảm giác cho đúng, để con biết con đang đi về hướng nào, gần Chúa hơn hay gần thần dữ hơn.

3. Nhìn lại những giây phút đã qua rồi xét xem con đã đáp lại tiếng Chúa như thế nào? Chúa dùng những sự kiện, những người khác để nhìn, để nói với con thế nào?

4. Xin lỗi Chúa

5. Xin ơn Chúa để yêu mến Chúa hơn.

Kết thúc: Kinh Lạy Cha hoặc kinh cảm ơn, kinh sáng danh v.v...

Một chút sẻ chia

Trước hết con xin chân thành cảm ơn các cha đã tạo cho con có dịp và có cơ hội được tham dự khóa linh thao đầu tiên trong đời của con. Con xin được chia sẻ vài cảm nghiệm của con sau gần 1 tuần trôi qua nhé.

Qua khóa linh thao này con đã được Chúa cho con bắt đầu biết Chúa và biết con (đúng như lòng khao khát đi tìm Chúa của con). Trước khi đi tham dự khóa linh thao này, con nhiều khi cũng bị hoang mang và nghi ngờ cuộc sống tâm linh của con, về tâm niệm của mình đối với Chúa lắm. Con luôn tự hỏi? Những giờ mình đang cảm nghiệm và dạt dào trong lòng niềm hân hoan này đến từ Chúa hay từ thần dữ? và con luôn xin Chúa gìn giữ con... Trong mấy ngày linh thao, Chúa lại đến với con qua hai cha và cùng với tất cả các bác, các anh chị, từ nơi mỗi người con nhận thức và biết được Chúa hiện diện đó. Và bài Tin Mừng Thánh Matheu 14, 22 – 33, làm cho con được thêm sức can đảm nhất. Trong mỗi giây phút sống, khi hoang mang con lại nhớ đến đoạn Kinh Thánh này và cầu nguyện xin Chúa ban cho con an bình an và sự tin thác vào Chúa. Tức thì lòng con được thanh thản...

Con sẽ can đảm hơn trong tương lai để thường xuyên xin được chia sẻ những

suy niệm của mình trong cuộc sống với quý cha và các bác hơn. Vì điều khó khăn của con bây giờ là chưa đủ can đảm để dần thân đến với các anh em như Chúa mong muốn, con sẽ cầu nguyện và xin Chúa tác động trong tâm hồn con.

Mỗi khi suy niệm và làm phút hồi tâm trong lòng con lại nhớ lại những tâm sự, ưu tư và ước vọng của các bác trong nhóm cầu nguyện của mình.

Các cha ơi! Chúa thật là vĩ đại và yêu thương riêng con quá. Con xin kể lại một chút sau khi về đến nhà con gặp chồng và hai đứa con của con ngay trước cửa. Tụi nhỏ chạy tới con và lời đầu tiên chúng khoe với con là Con đi nhà thờ rất ngoan và nói với Chúa là mẹ đang đi học Chúa để về dạy lại cho con, xin Chúa ban ơn cho mẹ... "còn thằng bé thì nói: the có Chúa trong lòng rồi hả?... "Trong tâm trí con, con cứ cảm tưởng rằng chúng sẽ khóc lóc khi gặp mẹ và đòi mẹ, nhưng Chúa đã nhậm lời con xin là con phó thác chồng và hai con của con cho Chúa và Chúa cũng đã ban cho con qua những dấu chỉ vừa qua.

Còn nữa, trong bữa ăn hôm ấy ngay lập tức con đã nói với chồng của con lời cảm ơn của chú Hải nhờ chuyển tới và can đảm xin lỗi những sự thờ ơ với chồng mình trong quá khứ, điều này hồi trước rất là khó

với con lắm. Nhưng con đã được Chúa thêm sức để can đảm nói lên những lời mà mình ngại không dám nói.

Chồng con cười nói lại là: "... từ khi có hai đứa bé, con hết nói những lời âu yếm với chồng... "nghe như vậy con mới biết được thì ra chồng con cũng cần con thõng nhõo lắm" mặc dù rất ít nói... những giây phút ấy chính Chúa Thánh Thần cũng tác động chồng con, để anh ấy nói được những ao ước thật đơn sơ và đầy yêu thương của mình với vợ.

Con chỉ biết nói cùng Chúa, "Lạy Chúa, hồng ân Chúa ban cho con và gia đình con thật quá nhiều còn hơn lòng con ao ước. Con xin tỏ lòng cảm tạ biết ơn Ngài qua cuộc sống (cố sống như Chúa, nghèo tất cả bên ngoài nhưng lại có một quả tim giàu sang vô biên) và từng ngày từng phút luôn dâng lời cầu nguyện cho tất cả mọi người trên thế giới này".

Trong lòng con, xin ước nguyện sẽ để lại hình ảnh của tất cả mọi người trong khóa linh thao vừa qua để con suy niệm và sống bác ái qua lời cầu nguyện cho mọi người.

Con kính chúc hai cha cùng tất cả các bác và các anh chị luôn bình an trong tình yêu Chúa.

Con
Hai Giang

Ngài đã quá yêu tôi!

Có bao giờ bạn tự hỏi lòng mình: Tôi là ai? Tôi từ đâu đến? Tôi sẽ làm gì và đi về đâu? Mục đích tối hậu của đời tôi là gì chưa? Vâng, đó cũng chính là bao điều tôi đã từng trăn trở và thao thức...

Chúa đã thấu suốt lòng tôi. Chính Ngài đã “đụng chạm” đến cõi lòng sâu thẳm, nơi thâm kín nhất của tâm hồn tôi. Chính Ngài đã mời gọi tôi tham dự khóa Linh thao hè 2011 này. Đề rồi, tôi đã tìm thấy câu trả lời cho những thắc mắc của mình ở trong Thánh vịnh 139 sau đây:

*“Lạy Chúa! Ngài dò xét con và Ngài biết rõ,
Biết cả khi con đứng con ngồi
Con nghĩ tưởng gì, Ngài thấu suốt từ xa
Đi lại hay nghỉ ngơi,
Chúa đều xem xét.
Mọi nẻo đường con đi,
Ngài quen thuộc cả”*

Bởi vậy, có nhiều lúc tôi tưởng chừng như không dám đối diện với chính con người thật của mình. Tôi sợ hãi và lần trốn Chúa vì tôi quá yếu đuối, tội lỗi, giới hạn, đầy những bệnh

tật, những ung nhọt nơi tâm hồn tôi. Nhưng “đi mãi đâu cho thoát được thần trí Ngài”. Tôi không thể trốn Ngài mãi được, đành quay trở về tựa nép bên lòng Chúa mà thưa với Chúa rằng: “Chúa ơi! Con là thế đấy. Con chỉ có thể thôi, con quá giới hạn và tầm thường. Nhưng con xin Ngài tiếp tục dò xét và đỡ nâng con”.

Chúa đã chỉ cho tôi thấy:

*“Ngài bao bọc con cả sau lẫn trước
Bàn tay của Ngài, Ngài đặt lên con”.*

Tôi vô cùng vui sướng và reo lên: Ôi thật hạnh phúc cho con! Ngài đâu chấp chi tôi bởi lẽ Ngài là Thiên Chúa của Tình Yêu. Ngài vẫn một mực yêu thương vô về, ánh mắt Ngài luôn dõi theo từng bước đường tôi đi. Hơn nữa, Ngài đã chỉ cho tôi thấy rõ cội nguồn của đời tôi:

*“Tặng phủ con chính Ngài đã cấu tạo
Dệt tấm hình hài trong dạ mẫu thân con...
Con mới là bào thai mắt Ngài đã thấy
Mọi ngày đời được dành sẵn cho con
Đều thấy ghi trong sổ sách Ngài,
trước khi ngày đầu của đời con khởi sự”.*

Thật kỳ diệu thay! Chính Ngài đã thêu dệt đời tôi. Chính Ngài đã chọn tôi trước cả khi tạo thành vũ trụ. Ngài đã có kế hoạch cho tôi từ đời đời. Ngài đã mời gọi ông bà, bố mẹ tôi cộng tác vào công trình của Ngài. Tôi thầm tạ ơn Chúa vì tôi được hiện hữu ở trên đời. Theo dòng thời gian tôi lớn

khôn trong vòng tay yêu thương của cha mẹ, trong sự quan phòng của Thiên Chúa. Tôi đưa mắt nhìn ra thế giới và môi trường xã hội xung quanh tôi. Biết bao mầm non sự sống, bao thai nhi vô tội đáng thương đang rên xiết những tiếng kêu xé lòng, tha thiết nài xin cha mẹ chúng đừng nhẫn tâm giết bỏ chúng, nhưng chúng hoàn toàn bất lực trước sự ích kỷ, tàn nhẫn của họ.

Tôi nhìn lại mình, thật hạnh phúc cho tôi. Ngài đã quá yêu tôi. Thế nhưng những tội lỗi, những nét xấu theo dòng thời gian cũng lớn lên trong tôi. Tôi cứ sa đi ngã lại mà tưởng chừng mình không thoát ra được. Một lần nữa, Ngài đã quá yêu tôi. Ngài đã chết vì những tội lỗi đốn hèn của tôi. Ngài đã tự hủy đến cùng để chuộc lấy tôi. Ngược mắt nhìn lên Thập tự, tôi thấy ánh mắt nhân từ đầy triu mến của Ngài vẫn dõi theo tôi, cánh tay Ngài vẫn rộng mở như muốn ôm trọn con người tôi, ôm trọn cả nhân loại vào lòng. Vì tôi Ngài đánh đổi mạng sống. Ngài bắt chấp tất cả để cứu chuộc tôi.

Tôi có là gì đâu, sao Ngài lại quá yêu tôi như vậy? Trong khi tôi đã làm được gì cho Ngài? Tôi đã đền đáp Ngài ra sao? Tôi chỉ thấy những vết thương của Ngài ngày càng hằn sâu hơn vì sự vô ơn, bội bạc, dửng dưng của tôi? Ngài khao khát,

Ngài ao ước điều gì nơi tôi?

“Tình yêu đáp đền tình yêu.”

Biết bao hồng ân, bao nhiều phép lạ Chúa đã làm trên cuộc đời tôi, thế mà tôi vẫn ngoảnh mặt làm ngơ? Lạy Chúa, con phải làm gì bây giờ? Chúa muốn con làm gì?

“Tình yêu đáp đền tình yêu.”

Tất cả là của Chúa. Chúa là tất cả của đời con. Lời kinh dâng hiến của Thánh Inhã lại vang lên trong tôi.

“Lạy Chúa, xin nhận lấy trọn cả tự do, trí nhớ, trí hiểu và trọn cả ý muốn của con cùng hết thảy những gì con có và những gì thuộc về con. Mọi sự ấy Chúa đã ban cho con. Lạy Chúa, con xin dâng lại tất cả cho Chúa. Tất cả là của Chúa, xin Chúa sử dụng hoàn toàn theo ý Chúa. Chỉ xin ban cho con lòng mến Chúa và ân sủng, vì được như thế là đủ cho con rồi.”

Chúa ơi, sống trong mái nhà Chúa với những ngày Linh thao thật êm đềm, hạnh phúc. Cảm tạ Chúa đã hun đúc và nhóm lên trong con ngọn lửa khao khát yêu mến Chúa, ngọn lửa yêu mến và phục vụ tha nhân; xin hãy giúp con luôn biết gìn giữ ngọn lửa ấy khi trở về với đời sống sinh viên thường ngày của chúng con. Amen!

Cô non

Linh Thao

Như một lời hát...

*Cám ơn Cha đã thương, gìn giữ con trong giấc ngủ,
Và cho con thức giấc trong niềm vui tươi....*

*Thiện Kim không có gì để tặng gia đình, sáng nay khi tỉnh thức,
cảm thấy được giây phút hạnh phúc,
xin thương mến chia sẻ với cả nhà.*

*Cha ơi, con yêu Cha, con muốn gọi "Cha, Cha ơi" đến cả triệu lần.
Cha biết con yêu Cha với trái tim bé nhỏ,
với tâm hồn thấp hèn của con.
Tim con rung động,
hồn con thổn thức khi con gọi Cha trong tâm trí con.
Cha thấy và hiểu con yếu đuối,
nên cho con cảm thấy Tình Yêu của Cha để con yêu Cha.*

*Cha ơi, sáng nay con muốn cám ơn Cha thật nhiều
với cảm nghiệm mến yêu ngọt ngào, mà Cha ban cho con.
Cha đã để Chúa Thánh Thần lướt ngang qua tâm hồn con,
để mọi sự trở nên trong sáng với sự cảm thông dịu dàng.*

*Như mặt trời ló ra khỏi đám mây mù mờ,
Cha đã giúp con nhìn thấu sự yêu thương, sự tốt lành.
Cha ơi, con vui mừng, cảm động lệ rơi, con biết ơn Cha nhiều.*

*Cha có tất cả mọi sự, quyền năng ban phát,
tất cả đều theo Thánh Ý Cha,
nguồn mạch Yêu Thương, phát xuất từ đáy lòng thâm sâu của Cha.
Cha ơi, con có gì đâu,
ngoài những giây phút hạnh phúc của Cha ban cho con.*

*Nhớ đến Chúa Giêsu, Con Yêu Dấu của Cha đầy Lòng Thương Xót.
Nhớ đến Mẹ Maria,
Mẹ yêu dấu của chúng con, liên lỉ cầu bầu cho chúng con.
Cha là Cha của chúng con,
xin Cha luôn nhớ bảo vệ gìn giữ chúng con.*

*Với các thiên thần và các thánh trên trời,
chúng con tín thác vào Lòng Nhân Từ của Cha
mà xin Cha thương xót thứ tha cho tất cả chúng con.
Đến giây phút, khi Cha gọi chúng con về,
xin Cha cho chúng con được ở trong Vòng Tay Cứu Độ của Cha.*

Thiện Kim

Chút suy nghĩ về NHÓM

LTS. Năm 1990, phương pháp tĩnh tâm linh thao của Thánh Inhazio Loyola, Thánh Tổ Dòng Chúa Giêsu có mặt với người công giáo VN ở Đức Quốc. Vài năm sau một số anh chị em tham dự viên muốn sống đời sống cầu nguyện theo phương pháp này nên đã cùng nhau kết hợp lại và được cha Elizalde Huỳnh Công Thành, SJ giúp thành lập nhóm. Chúng tôi đăng bài này của một nhóm viên luôn thao thức với nhóm. I-Nhã, Đức Quốc.

Nhóm của chúng ta không phải là một nhóm sinh hoạt trên bình diện tự nhiên nhưng là nhóm đã, đang và sẽ sống một thực thể siêu nhiên, đang hưởng sự hiện diện của Đức Kitô giữa chúng ta. Đây là Giáo hội thu nhỏ, là gia đình con cái Chúa mà Giêsu đã lập: “Ở đâu có hai, ba người hiệp nhất nhân danh Thầy, Thầy ở giữa họ”.

Vấn đề của chúng ta không phải là gặp nhau bình thường mà giữa tình giao hảo có một phẩm chất siêu nhiên trong mối liên lạc giữa các nhóm viên. Chúng ta hiện diện với nhau trong sự tin tưởng và yêu thương, chúng ta bổ sung cho nhau, nâng đỡ nhau sống Đức Tin Kitô giáo.

Có Chúa Kitô ở giữa chúng ta thì chúng ta không sợ gì cả. Chúng ta có thể làm bất cứ cái gì cho Chúa, với Chúa cũng được.

Nhóm chúng ta chọn lối sống theo linh đạo của Thánh I Nhã Loyola, lấy tâm điểm nơi Chúa Kitô và việc tham dự vào Mầu nhiệm Phục Sinh. Linh đạo này bắt nguồn từ Kinh Thánh, Phụng Vụ và Giáo huấn của Giáo Hội, cũng như Thánh Ý Chúa được biểu lộ qua mọi thời đại.

Lối sống này dựa trên kiềng ba chân

Linh đạo (Spirituality)

Nhóm (Community)

Phục vụ (Service)

Và có 3 đặc điểm :

1. Trục tiếp cảm nhận Thiên Chúa

2. Theo dõi những biến chuyển trong tâm hồn để nhận định ý Chúa: Muốn thực hiện những điều này chúng ta phải hàng năm linh thao và có những nhịp canh tân đời sống Đức Tin hàng ngày (phút hồi tâm) hàng tuần (dự Thánh Lễ, cầu nguyện nhiều hơn, thăm người ốm đau v.v...), hàng tháng (họp mặt, gặp gỡ, chia sẻ cuộc sống đức tin. Nhưng vì chúng ta ở xa nhau nên chỉ có thể thăm hỏi nhau, cầu nguyện

cho nhau), tuy vậy vẫn có những buổi họp nhóm vài tháng một lần, không định kỳ như lúc ban đầu, đi hành hương hoặc trong những dịp lễ đặc biệt v.v...

3. Phục vụ: Khi đã nhận định được rõ Ý Chúa sâu bao nhiêu thì công việc phục vụ sẽ trải rộng bấy nhiêu. Tất cả chúng ta là Giêsu hữu được Đức Giêsu mời gọi sống phục vụ như một thái độ nền tảng. Thái độ nền tảng là thái độ đặt mình ở dưới chứ không phải ở trên, là thái độ sống vì tha nhân chứ không phải sống cho mình. Vì thế chúng ta cần ơn Chúa Thánh Thần để “Sống cho Thiên Chúa và tha nhân”.

Phục vụ đòi hỏi chúng ta biết yêu thương Chúa và yêu thương nhau như Chúa yêu ta.

Phục vụ đòi hỏi chúng ta trong tinh thần hiệp nhất (luôn luôn xác tín và ước ao phục vụ cách chân thật và đầu mối là Đức Giêsu).

Phục vụ đòi hỏi chúng ta vô vị lợi. Khi sẵn sàng để phục vụ thì không chần chừ, không ngại ngùng, không sợ thiệt thòi, không tính toán, hoàn toàn phó thác trong tay Chúa.

Khi phục vụ với tinh thần như trên, ta sẽ tìm thấy và nhận được niềm vui dồi dào và hạnh phúc đích thực trong khi phục vụ.

Nhóm chúng ta được thành lập năm 1996 sau một khóa Linh Thao do cha Elizalde Thành hướng dẫn. Lúc đó có 12 anh chị em tham gia. Những năm đầu anh chị em duy trì các buổi họp nhóm rất đều đặn, cứ hai tháng họp một lần luân phiên tại nhà các nhóm viên. Tình thân, tình yêu triển nở rất đẹp trong sự quan phòng của Thiên Chúa. Anh chị em trung thành giữ lời hứa mỗi năm tham dự khóa Linh Thao. Thời gian này nhóm như hương tuần trăng mật vậy. Những cuối tuần họp mặt này đều có phần chia sẻ cuộc sống Đức Tin, chia sẻ những Ân Sủng mình nhận được từ Thiên Chúa trong cuộc sống, những gặp gỡ với tha nhân, những vấp nạn nếu có, những va chạm với đồng nghiệp hay với chồng con, anh em v.v...trong thời gian qua đều được chia sẻ với nhau một cách chân tình, tin tưởng và cởi mở.

Có một đề tài học hỏi hay huấn luyện, có hoạch định chương trình cho kỳ họp tới hoặc cho cả một năm tới, có chia sẻ Kinh Thánh, có giờ cầu nguyện với nhau và cùng tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật ở địa phương. Mỗi phiên họp đều có một thư ký ghi lại biên bản họp và gửi cho tất cả mọi người, và cho anh chị em nào vắng mặt. Mọi người đều coi đây là một gia đình thứ hai của mình, vì mỗi lần đến với nhóm đều được học hỏi về kinh nghiệm sống Đức Tin, về Kinh Thánh, và nhận được niềm vui trong tình thương yêu lẫn nhau và thật hạnh phúc bên nhau. Mỗi lần đến với nhóm đều thấy mình được Thiên Chúa yêu thương và qua nhóm tình yêu Chúa và yêu anh em cũng được tăng triển dồi dào.

Năm 1999 anh chị em trong nhóm cũng đã đi Brüksels dự một cuối tuần họp mặt Âu Châu với các anh chị em nhóm Tin Yêu, Bỉ Quốc, nhóm Hy Vọng London, nhóm Birmingham, Anh Quốc, dưới sự hướng dẫn của cha Elizalde Thành SJ.

Thời gian sau đó trong nhóm đã trải qua một vài bất đồng nhỏ, anh chị em có khuynh hướng tránh né những vấn đề, không muốn hay không đủ trưởng thành để đối diện với vấn đề. (Có lẽ một vài anh chị em vì yêu mình quá nên không chấp nhận thái độ, hành động và lời nói của người khác). Thách đố của nhóm trong thời gian này là làm sao hàn gắn những vết nứt đó, để có thể vượt qua sự khủng hoảng trên để nhóm còn được tồn tại.

Năm 2000 nhóm cũng được cha Elizalde Thành hướng dẫn một khóa huấn luyện cho một số anh chị em điều hành nhóm tại Giáo Xứ Nữ Vương Hòa Bình, München với sự trợ giúp của cha xứ. Vào năm 2004 có sự khủng hoảng trầm trọng hơn là nhóm bị mất cha linh hướng, một số người trong nhóm cũng bị khủng hoảng theo với tư tưởng „quên nhóm đi“. Vì thế suốt thời gian mấy năm dài nhóm hầu như không có sinh hoạt gì. Vấn đề tài chánh (quỹ nhóm, niên liễm) cũng ngưng hẳn.

Thời gian luôn là liều thuốc chữa lành những vết thương, vì thế những biến cố này, tạ ơn Chúa, lại là những Hồng Ân ẩn dấu tùy thuộc theo sự nhận định của từng cá nhân, đã giúp cho nhóm phát triển ơn gọi cá nhân, biết tôi luyện linh hồn mình, củng cố sự liên hệ mật thiết với Thiên Chúa.

Nhờ vậy nhóm vẫn luôn có Chúa Thánh Thần ngự trị, dẫn dắt, thúc đẩy nên một số anh chị em vẫn duy trì nhóm và tổ chức được các khóa linh thao hằng năm. Những buổi họp nhóm, mỗi năm vẫn họp một hoặc hai lần, tuy không được đông đảo anh chị em trong nhóm tham dự nhưng vẫn giữ được tình liên đới với nhau.

Khi mình yêu mến Chúa và đồng hành với nhau thì lòng yêu mến Chúa trong lòng sẽ hiệp nhất chúng mình với nhau. Biết bao Ân Sủng Chúa đã ban cho nhóm chúng ta. Chúa kêu mời chúng ta hãy „xây dựng Thánh Đường“, chỉ cần chúng ta sống sâu đậm hơn linh đạo Inhã như một cá nhân và như một cộng đoàn để làm nhảy bén hơn linh cảm về Thiên Chúa trong cuộc sống hàng ngày của mình, để lắng nghe với đôi tai của Chúa và cảm nhận với con tim của Chúa.

Nhóm cũng có những buổi họp mặt với các

nhóm Âu Châu, năm 2006 chúng ta họp với chủ đề „Thao Luyện Nhẹ Nhàng“ do cha Elizalde Thành hướng dẫn tại Bruxxels.

Năm 2008 buổi họp mặt các nhóm Âu Châu tại miền Bắc Đức do gia đình anh Chị Nguyễn Thanh Sơn đứng ra nhận tổ chức. Những buổi họp này có hiện diện của Chúa Giêsu, đồng hành của Chúa Thánh Thần, qua hướng dẫn của cha Elizalde Thành đã được Thiên Chúa chúc phúc. Các buổi họp mặt như vậy anh chị em đều luôn luôn nhận được tràn đầy Ôn Thánh Chúa. Tình thân của các anh chị em trong Âu Châu cũng triển nở và gắn bó, rất trân quý.

Khoảng mấy năm nay tại München đã có một nhóm Thao Luyện Nhẹ Nhàng do chị Hương phát động và hướng dẫn. Đây là một Hồng Ân Chúa ban cho nhóm Linh Thao của chúng ta. Chứng tỏ anh chị em trong nhóm đã vượt qua được những khủng hoảng và lớn lên. Hy vọng những anh chị em trong nhóm đã thao luyện nhẹ nhàng sẽ là muối tốt, men thơm giúp nhóm mạnh mẽ hồi sinh và triển nở. Mong lắm thay!!!

Điều đó chứng tỏ những ước muốn của anh chị em trong nhóm đã được xác định rõ hơn – những ước muốn đích thực thường liên quan đến ơn gọi của mình – Ước muốn đích thực thúc đẩy chúng ta luôn làm vinh danh Thiên Chúa.

Chúng ta nên đào sâu và mở rộng ước muốn của mình một cách tích cực và sáng tạo để

biến ước muốn thành sự thật. Từ TLNN đến ước muốn linh thao 9 tháng ngoài đời hay linh thao 30 ngày trọn dẫn đến mục đích lối sống Đồng Hành CLC sẽ không xa.

CLC (Christian Life Community) GCL (Gemeinschaft Christlichen Lebens) là một lối sống để phục vụ Chúa và tha nhân qua cuộc sống mỗi người mỗi ngày tốt hơn.

Từ Hiệp Hội Thánh Mẫu 1563 hoạt động của nhóm này đã vượt ra xa và rộng của giới hạn địa lý, vượt qua thăng trầm của nghịch cảnh lịch sử đã hình thành được tổ chức CLC

1968 Đức Giáo Hoàng Phaolô đệ VI đã chuẩn nhận tổ chức và hoạt động của CLC cho đến nay có khoảng 200 đại diện CLC trên thế giới.

Chúng ta luôn luôn cảm thấy mình còn thiếu sót nhiều, kiến thức về phong trào Đồng Hành thì hạn hẹp, đạo đức thì nông cạn, kiến thức về linh đạo, về linh thao thì nhỏ nhoi. Hầu như anh chị em trong nhóm mới linh thao 3 ngày mà thôi. Một

số anh chị em đã dự khóa 5 ngày, (ngoài chị Hương đã có điểm phúc linh thao 30 ngày), nhưng không vì thế mà chúng ta không mơ ước cho cá nhân mình và cho nhóm „mỗi ngày một tốt hơn trên đường nhân đức trong đời sống của mình để phục vụ Chúa và tha nhân“. Xưa kia Chúa gọi những môn đệ đầu tiên toàn là người quê mùa, ít học, chài lưới, nghề thu thuế, nhưng họ có một trái tim yêu Chúa Giêsu đơn sơ nhiệt thành.

Chúng ta cũng như họ, cũng có một trái tim đơn sơ. Chúng ta hãy để cho lòng nhiệt thành của chúng ta với Chúa Giêsu nóng lên, bùng lên, đốt cháy lên.

Chúng ta hãy cầu nguyện để xem Chúa mời gọi chúng ta nên làm gì? Nên sống như thế nào để làm đẹp lòng Ngài?? Chúng ta hãy yêu Chúa nồng nàn, mãnh liệt thì rồi chúng ta sẽ được Chúa dẫn dắt và dạy chúng ta nên làm gì, phải làm gì!!!

Thương mến trong Thầy,
Elisabeth Nguyễn

Reflection on Christian Life Community's History

Lê thanh Liêm

CLC không hiện hữu bởi lòng quyết tâm của một ai, nhưng do một ơn đặc biệt của Chúa Thánh Thần, nhờ đó CLC được thành lập để Giáo Hội phát triển. *Progressio 65*

1540 Society of Jesus is founded by Ignatius of Loyola.

Trước khi Inhã và các bạn đầu tiên thành linh mục, ngài đã quy tụ một số “bạn trong Chúa” (friends in the Lord) qua việc ngài giúp họ làm Linh Thao. Trong 10 người bạn đầu tiên này có Thánh Phanxicô Xaviê, kẻ thù gia đình và dân tộc của Thánh Inhã, nhưng lòng yêu mến Chúa sâu đậm của họ đã biến hai người thành bạn chí thân “trong Chúa.” Đây là mô hình mà Jean Leunis dùng để thành lập Hiệp Hội Thánh Mẫu (Marian Congregation hay là Solidalities). Có thể nói CLC bắt nguồn từ Thánh Inhã khi ngài còn là một giáo dân, và nguồn gốc của CLC đến từ Thiên Chúa qua một người giáo dân (Thánh Inhã), không phải một linh mục hay nhà dòng.

1563 A Jesuit teacher by the name of Jean Leunis gathers a group of students of the Roman College for spiritual advancement -- the Marian

Congregation is born. This first group quickly becomes a model for other congregations throughout the world.

Thời đó là thời đại của phong trào Tin Lành đang tràn lan, và cũng là thời các dòng tu đang nỗ lực để sáng lập dòng ba của dòng (dòng một là linh mục; dòng hai là cho nữ tu; và dòng ba là cho giáo dân). Mục đích là dòng cần nhân lực để thi hành những chương trình của dòng. Dòng Tên, không khác gì các dòng khác, nỗ lực sáng lập dòng ba của dòng Tên. Nhưng không gọi là dòng ba dòng Tên, mà lấy tên hiệu là Marian Congregation (Solidalities), hội đoàn này lấy chỉ thị từ Cha Bề Trên Cả của dòng Tên. Marian Congregation thi hành những visions của các linh mục dòng Tên. Dòng Tên lúc đó có khát vọng muốn thay đổi cả bộ mặt Âu Châu. Strategy là giáo dục. Dòng mở rất nhiều trường học để huấn dụ thường dân nhưng quan trọng hơn hết là huấn dụ thế hệ

lãnh đạo mới của các triều đại vương quyền thời đó. Strategy của dòng Tên với Marian Congregation là ăn sâu vào mọi hạ tầng cơ sở của xã hội và thay đổi từ gốc rễ. Có hội cho các hoàng tộc, quý tộc, professionals, thợ, đến giới thấp nhất trong xã hội, v.v.,.. Marian Congregation tràn lan rộng rãi tại Âu Châu và mang một tầm ảnh hưởng sâu đậm trong mặt xã hội và kinh tế vào thời đó. Sử gia Pháp Louis Chatelier trong cuốn sách độc đáo về lịch sử của Marian Congregation, *The Europe of the Devout* (nguyên bản bằng tiếng Pháp) đã phân tích và kết luận rằng không ai có thể tiến thân xa được vào thời đó nếu không thuộc vào một hội đoàn của Marian Congregation. Và tất cả các hội đoàn Marian Congregation thuộc quyền điều hành của dòng Tên (hoàn toàn khác với CLC hôm nay. Tại sao? một câu hỏi hay). Dòng Tên càng ngày càng giàu vì những cơ sở giáo dục cho tầng lớp cao nhất trong xã hội, và ảnh hưởng mạnh mẽ vì sự

bành trướng của Marian Congregation. Chúng ta có thể thấy được ảnh hưởng của dòng Tên vào thời đó.

1578 The Superior General of the Society of Jesus, Claudio Aquaviva, approves the Common Rules for those who wishes to follow Congregation life.

1584 Pope Gregory XIII with the papal Bull Omnipotentis Dei entitles the first Congregation at the Roman College (the Primaria) to be the head of all the Congregations.

1587 Pope Sixtus V, following the request of the Society of Jesus, issues the Bull Superna Dispositione. This Bull states the right of the Superior General of the Society of Jesus to create aggregates of the first Congregation within other localities, even among persons who were not students of Jesuit schools. It might be interesting for us today to remember that in this early time of the Society of Jesus, Jesuits and lay people who were members of the Congregations would frequently work as a team. The seventeenth century not only saw the highpoint of Congregation life but

also the beginning of its decline in spirit.

1748 Pope Benedict XIV, with the Bull Praeclaris Romanorum, tries to renew the vigour of Congregation life. This Bull increases the advantages of membership by granting the members enlarged spiritual benefits and this perhaps has a reverse effect. At this time the Society of Jesus, a victim of political intrigues, is already struggling for its life.

Chatelier cũng phân tích, dẫn chứng và kết luận rằng sở dĩ dòng Tên bị “suppressed” là vì ảnh hưởng quá mạnh của Marian Congregation trong xã hội (không lấy tên là Dòng Ba Dòng Tên là một nhận định có chiến lược của dòng Tên). Bối cảnh chính trị là nguyên do thay vì là vấn đề tôn giáo như có nhiều suy luận rằng dòng Tên quá cấp tiến và gây ra nhiều nghi ngờ với cánh bảo thủ của Giáo Hội như Dòng Đaminh. Vào thời đó, không ai có thể thành vua nếu không có sự chuẩn thuận của Tòa Thánh, đặc biệt là của Đức Giáo Hoàng. Các vương quyền Âu Châu muốn thoát ra khỏi sự control của Tòa Thánh như Anh Quốc đã làm. Dòng Tên có ảnh hưởng mạnh nhất, nếu triệt được dòng Tên họ sẽ triệt hết ảnh hưởng của Tòa Thánh

trên vấn đề quốc doanh – đó là suy nghĩ của giai cấp vương quyền. Thêm vào đó là tài sản của dòng Tên, và ảnh hưởng của Marian Congregation. Một gia đình có thể lực với Tòa Thánh tuyên bố rằng nếu Dòng Tên không bị suppressed, họ sẽ không ủng hộ và bầu cho vị đang được Tòa Thánh muốn nâng lên làm giáo hoàng; Tòa Thánh đã nhượng bộ. Không phải chỉ có dòng Tên bị bách hại, nhưng tất cả dòng khác của Giáo Hội cũng bị đàn áp và tài sản của dòng bị tịch thu sau khi dòng Tên không cho phép hoạt động.

1773 Pope Clement XIV signs a document to suppress the Jesuit Order. The Congregations, by the order of the same pope, become one of the normal works of the universal Church. In the eighteenth century membership increases vastly, from 2500 groups to 80.000. The consequence is a diminishment in fervor and practice. The spiritual life of the members and the social concern for the rejected of society is reduced to pious practices and annual and symbolic events. The Marian Congregations have become a pious mass movement, different from

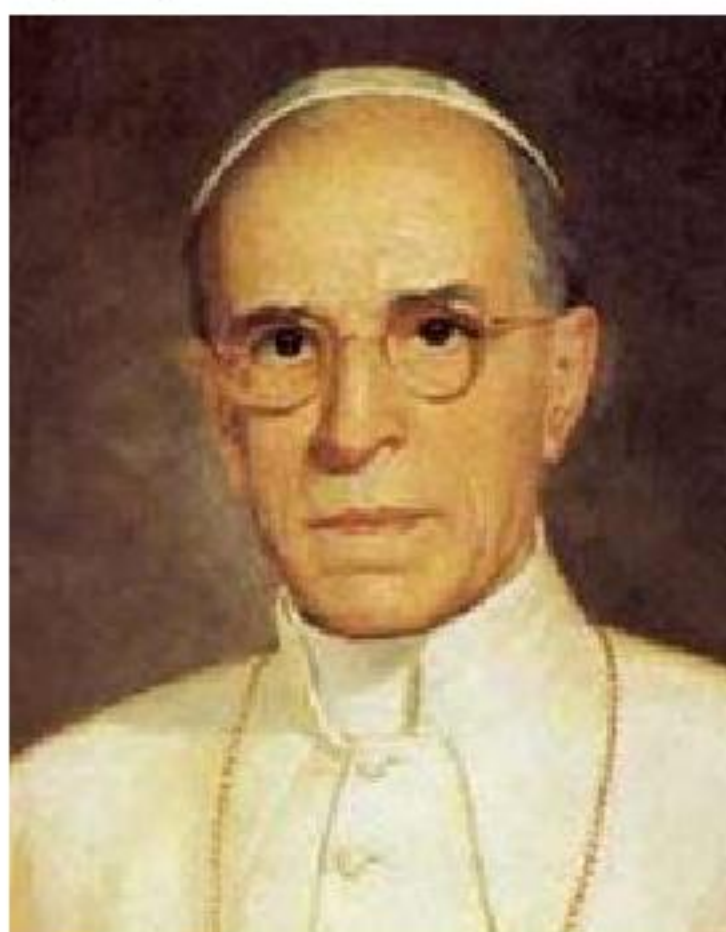
what Ignatius or Jean Leunis or Aquaviva had meant it to be.

Nhưng Đức Giáo Hoàng không giải tán dòng Tên, chỉ cấm họ sinh hoạt như một nhà dòng, và để quyền quyết định cho các giám mục. Một nơi duy nhất dòng Tên tồn tại là tại Nga. Nữ Hoàng Nga có nhiều thiện chí với dòng Tên và bà thuyết phục Giám Mục Moscow để dòng Tên tiếp tục sinh hoạt như một nhà dòng. Rất nhiều linh mục dòng Tên đã “di dân” đến Moscow để tiếp tục sống đặc sủng và sứ mệnh của dòng. Dòng Tên thì tồn tại và được Đức Giáo Hoàng phục hồi chỉ 70 năm sau đó, nhưng Marian Congregation thì không tồn tại như xưa, được đưa vào giáo xứ, và tên hiệu “Hiệp Hội Thánh Mẫu” làm ai cũng nghĩ rằng đây là hội tôn sùng Đức Mẹ. Tư tưởng này gắn liền với Marian Congregation và làm mất đi nguồn gốc cũng như căn tánh của thờ ban đầu như Thánh Inhã đã thành lập với 9 người “bạn trong Chúa” đầu tiên; dòng Tên đã không lấy lại được “dòng ba” của mình vì bây giờ hội đoàn đã thuộc các giám mục khắp nơi. Không lấy lại được nhưng giấc mơ của một cộng đoàn tông đồ giáo dân với huấn dụ trong Linh Thao sâu đậm để sát cách với dòng Tên tiếp tục thay đổi bộ mặt thế giới để danh Chúa được cả

sáng hơn không chết đi, và tiếp tục từ thế hệ này đến thế hệ khác, từ bề trên này đến bề trên khác. Vì ước mơ đến từ Thiên Chúa chứ không phải từ một ai (không thì ước mơ này đã tan biến theo người thiên cổ, phải không ạ!). Các Đức Giáo Hoàng cũng lắng nghe, từ triều đại này đến triều đại khác.

1922 Fr Ledochowski, Superior General of the Society, convenes a meeting of Jesuits working with the Marian Congregations or Sodalties, as they are called in some countries. The central secretariat, a service centre, is founded. It is the first secretariat for Jesuit works. Today the SJ curia has eight similar offices for other works. This is the first step towards restoration.

Và thời đại viên mãn cũng phải đến, sau 150 năm. Nhân dịp đại hội Thánh Thể toàn thế

giới, cha bề trên Ledochowski quy tụ các linh mục dòng Tên đang coi sóc các hội đoàn Marian Congregation trong giáo xứ của các ngài trong một buổi họp để chia sẻ về viễn tượng tái thành lập Marian Congregation như vào trước thế kỷ 18. Lúc đó vẫn là viễn tượng trong mô hình là một hội đoàn tông đồ giáo dân thuộc nhà dòng – khác với CLC bây giờ là một cộng đoàn tông đồ giáo dân thuộc Tòa Thánh (văn phòng của Đức Giáo Hoàng). Đây là lúc Đức Giáo Hoàng Pius XI vừa được bầu lên giáo hoàng vào tháng 2. Ước mơ là của Chúa, và Đức Giáo Hoàng lắng nghe.

1948 Pope Pius XII with his Apostolic Constitution Bis Saeculari, gives an important push towards renewal of the Marian Congregations. A Bis Saeculari was exactly what was needed: a clear, authoritative statement on the authentic identity of the Marian Congregations, a pressing call for reform, orientations towards the future and some declarations on lay apostolate in general. The impact of this document was enormous (Fr Paulussen, SJ in: GOD WORKS LIKE THAT).

Trong hơn 20 năm sau đó dòng Tên tiếp tục nhận định, nhưng có một trở ngại không thể vượt qua được; trong Giáo Hội không có một văn bản gì chính thức từ Tòa Thánh cho phép một cộng đoàn tông đồ giáo dân như viễn tượng của dòng Tên được thành lập. Đức Giáo Hoàng kế vị Pius XI là Pius XII. Ngài lắng nghe, suy tư với Tòa Thánh và năm 1948 ngài ký văn bản Apostolic Constitution Bis Saeculari cho cả Giáo Hội, nhưng lúc đó chỉ có tư tưởng của dòng Tên là thích hợp. Chỉ hai năm sau thôi là cha bề trên Jansen của dòng Tên mời 70 linh mục dòng Tên từ 40 quốc gia họp lại tại Rome, bắt tay vào việc tái lập lại Marian Congregation như một hội đoàn tông đồ giáo dân của dòng Tên, để trở nên một hội đoàn quốc tế thuộc dòng Tên.

1950 Seventy one Jesuits from forty countries follow the call of the Superior General Fr Jansen

and meet in Rome as a first answer to Bis Saeculari.

1951 The first world congress for the lay apostolate is held in Rome. Forty delegates from 16 countries take the opportunity to meet and discuss the idea of a world federation.

1952 Eucharistic Congress in Barcelona: the opportunity is used to meet

and discuss the World Federation further. The central secretariat in Rome is asked to prepare some Statutes.

1953 The World Federation of the Marian Congregations is approved by the same Pope.

1954 1st assembly of the world federation in Rome.

1959 2nd assembly in Newark, USA.

1962 opening of the Second Vatican Council.

Mọi việc tiến triển nhưng có một khúc mắc đem đến nhiều lăm lăm vì danh hiệu Marian Congregation vẫn được dùng cho các hội đoàn tôn sùng Đức Mẹ trong các giáo xứ; và hai hội đoàn này không có gì liên hệ với nhau ngoại trừ có cùng một tên và một nguồn gốc, nhưng hai hướng đi khác nhau. Cộng Đồng Vaticanô II là một biến đổi quan trọng đem đến CLC như hiện nay. Ước mơ vẫn thuộc về Chúa.

1964 3rd assembly of the world federation in Bombay, India.

Cha Arrupe trong Đại Hội 31 được bầu làm cha bề trên cả của dòng Tên. Với ánh sáng và tinh thần mới về tông đồ giáo dân của Vaticanô II, ngài bắt đầu suy tư và tự hỏi: Marian Congregation hôm nay cần như thế nào để đúng Thánh Ý Chúa. Cha Tuyên Úy (quên tên - sẽ tìm lại) của cộng đoàn

cũng mang cùng một suy tư. Đức Giáo Hoàng Paul VI, được bầu trong bối cảnh của Vaticanô II (1963) cũng suy tư: Làm thế nào để thành lập một hội đoàn tông đồ giáo dân trong tinh thần Vaticanô II, với một đời sống nội tâm sâu xa và nhiệt thành tham gia với và trong Giáo Hội vào sứ mệnh của Chúa Kitô? Hàng ngũ lãnh đạo giáo dân của Marian Congregation cũng suy tư: Cộng đoàn chúng ta thuộc về ai? Dòng Tên hay Giáo Hội? Ước mơ của Chúa đã tràn lan trong tâm trí của nhiều người. Ước mơ của Chúa đã hiệp nhất những con người này với nhau. Đúng vậy, CLC không hiện hữu bởi lòng quyết tâm của một ai nhưng bởi một ơn đặc biệt của Chúa Thánh Thần, và nhờ đó CLC được thành lập để Giáo Hội phát triển. Trong một đại hội thật sôi nổi giữa một não trạng ở lại và một viễn tượng của một chân trời tông đồ giáo dân mới nhưng đầy mơ hồ, Marian Congregation đã đổi tên thành Christian Life Communities (để ý đến từ Communities thay vì Community lúc ban đầu). Có những chia sẻ về những suy tư giữa dòng Tên và Tòa Thánh. Có lẽ cha Arrupe đã tâm sự với hồng y nào đó, hay cả với Paul VI: “Cha ơi, CLC là... như vậy... như vậy... như vậy... nhưng hôm nay chúng con có cùng một suy tư là có lẽ CLC không phải là của dòng Tên, nhưng là của Giáo Hội”. Nghe xong, có

lê Paul VI và Tòa Thánh cũng đồng ý: “Hay qua! Bây giờ CLC sẽ là của Giáo Hội, một cộng đoàn tông đồ giáo dân tự điều hành, chúng tôi cảm ơn cha và dòng”. Nhưng được trở thành một hội đoàn của Đức Giáo Hoàng (mình thường gọi là “trực thuộc Tòa Thánh”, tiếng Anh là pontifical institution) không phải là một chuyện dễ, muốn thì được. Một dòng tu nữ kia xin cả 20 năm mới được. Khi có giấy chứng nhận của Tòa Thánh cả nhà dòng ăn mừng và mẹ bề trên viết một lá thư cất nghĩa cho các nữ tu thế nào là giá trị của một hội đoàn của Tòa Thánh. Chúng ta có biết rõ giá trị của những gì chúng ta đang có trong tay không khi thuộc ĐHCLC? Vinh dự, cũng như trách nhiệm và bổn phận của mình?

1967 4th assembly and a new name and a new beginning: Christian Life Communities.

1968 on the Feast of the Annunciation, Pope Paul VI confirms the General Principles of the World Federation of the Christian Life Communities.

1970 5th assembly in Santo Domingo a crisis and a challenges (the General Principles are amended and approved in 1971 by the Holy See).

Với nhiều đối thoại, lắng nghe,

Tòa Thánh đã công nhận CLC là một phần của Tòa Thánh, trực thuộc Đức Giáo Hoàng. Nhưng Tòa Thánh giao trách nhiệm huấn luyện và đạo tào cho dòng Tên vì quý linh đạo “giáo dân” Inhã và Phương cách tiến hành trong nhận định của dòng Tên.

1973 6th General Assembly in Augsburg/Germany: the call to be free, *the liberation of all men and women.*

1976 7th General Assembly in Manila/Philippines: the call to be poor, *poor with Christ for a better service.*

1979 8th General Assembly in Rome: call towards a World Community, *at the service of One World.*

1982 the General Assembly in Providence: *the challenge to be one World Community on mission to bring about justice.*

1986 10th General Assembly in Loyola: *seeing Mary as model of our mission, being asked to do whatever Christ tells us."*

1990 11th General Assembly in Guadalajara: *an international community in the service of the Kingdom, to go out and bear fruit."*

Sắc lệnh hiện thời của CLC

được ký vào năm 1990 vì hiến chương được thay đổi. Chúng ta ngày hôm nay là những con người đang viết tiếp lịch sử của CLC với chính cuộc sống của chúng ta. Ước mơ của Chúa cho Giáo Hội và thế giới được diễn ra với lòng chân thành và nhiệt huyết chúng ta đón nhận món quà CLC của Chúa cho Giáo Hội và thế giới. Tôi đang làm gì với món quà này? Tôi quý vinh dự và giá trị điều tôi đang mang như thế nào? Tôi ý thức trách nhiệm của mình như thế nào?

Đúng vậy! CLC không hiện hữu vì lòng quyết tâm của một ai, nhưng do một ơn đặc biệt của Chúa Thánh Thần, nhờ đó CLC được thành lập để Giáo Hội được phát triển.

1994 12th General Assembly in Hong Kong: *CLC Community in Mission: I have come to bring fire to the earth, and how I wish it were blazing already!"*

1998 13th General Assembly in Itaici (Brasil): *Deepening our identity as an apostolic Community - clarifying our common mission. CLC, a letter from Christ, written by the Spirit, sent to today's world."*

Sách tham khảo

The First Jesuit, John O'Malley.
The Europe of the Devout, Louis Châtellier.

Lịch sử của CLC, clc-cvx.org.
Progression, Supplement 65
(????), Julian Elizalde

HOA LINH THAO

Linh thao tuyệt diệu làm sao
Từ Anh-Bỉ-Đức dạt dào thân thương
Chia tay xuống núi lên đường
Nhớ nhau luôn mãi vẫn vương trong đời

Ba ngày học hỏi Ngôi Lời
Từ Cha nhân ái rợp trời yêu thương
Lời Cha hướng dẫn tỏ tường
Trái tim nhân hậu ngập đường Cha đi

Con về đời mãi khắc ghi
Lời Cha chỉ lối tình ly rõ ràng
Dẫn vào ơn Thánh cao sang
Ngôi Lời nhập thể xuống hàng thể nhân

Ngài mang lấy phận muôn dân
Ngài chia sẻ những khổ phần của ta
Trái tim Ngài rỏ máu ra
Ngài yêu nhân loại thiết tha vô cùng

Ngài cho con dự tiệc chung
Con tìm hồn thức nhịp rung tâm hồn
Trở về trong buổi hoàng hôn
Xin CHA tha thứ bốn chồn lệ rơi

Con về chưa kịp tới nơi
Vòng tay CHA đã tuyệt vời ấm êm
Tình CHA cao cả êm đềm
Cho con áo mới hương mềm thơm tho

Đi vào tiệc Thánh ban cho
Hòa trong bánh miến rượu nho ân tình
Tẩy con nên sạch trong xinh
Sáng rực như ánh Bình Minh rạng ngời

Giêsu anh cả NGÔI LỜI
Dẫn em vào cửa Nước Trời cùng Anh
Bầu trời nay đã trong xanh
Hồn con chúc tụng Thánh Danh Chúa Trời.

Linh Đạo V- Nhã tuyệt vời
Đường đưa ta tới Quê Trời an vui
Xóa tan đi hết mù đui
Đưa vào Ánh Sáng niềm vui vĩnh hằng.

05.04.2011 Thanh Sơn

Một chiều xuân sau khóa Linh Thao

Bỉ quốc 31.03-03-04.2011

Cộng Đồng Cơ Bản

Cần Thơ... 1991
Mình đang ngồi trong phòng khách của Dòng Chúa quan Phòng, liếc thấy mấy Sơ ôm sách lên thư viện, sách mới tinh. Cảm lòng không được, mình rượt theo. Mình mượn một cuốn với cái tựa đề là lạ: „Les Nouveaux Disciples dix ans après“ (Những đệ tử mới mười năm sau).

Sách thuộc loại nhẹ, không cần đọc chậm, không cần suy nghĩ. Cứ đọc như chó chạy nóng. Bỏ ngủ trưa mà đọc, thức khuya mà đọc...

Tác giả là một nữ ký giả. Thời gian viết là 10 năm. Phần đầu là ghi nhận sự kiện một số nhóm „cộng đồng cơ bản“ ra đời và hoạt động thế nào. Phần sau là suy nghĩ và nhận xét về giá trị của các nhóm đó. Phần này là kết quả của 10 năm theo dõi. Tác giả chọn 12 nhóm tiêu biểu. Nhiều nhóm được thành lập bởi một tên cà chớn, xì ke, ma túy... Hẳn lột xác như một Saolô trên đường đi Damat. Hẳn quy tụ đàn em để cầu nguyện, chia sẻ Lời Chúa. Hẳn sống nghèo và phú thác ngày mai cho Chúa Quan Phòng. Đàn em của hẳn cũng cà chớn như hẳn và cũng lột xác như

hắn. Không thấy hẳn quan tâm gì đến cha xứ và giáo xứ. Nhưng cuối cùng thì hẳn và các đàn em của hẳn vẫn tìm đến một linh mục, một tu sĩ để làm linh hướng...

Hội đồng Tây Ban Nha phát biểu về „các hẳn“ thế này:

„Ban đầu thì chúng tôi nghi ngờ. Chúng tôi theo dõi và thấy sự hiện diện của Chúa Thánh Thần. Bây giờ thì chúng tôi đối thoại và giúp đỡ họ“

Hôm nay mình mới bắt đầu suy nghĩ về „cộng đồng cơ bản“, một cái tên mà trước đây mình chỉ nghe lơ mơ và chỉ để ở ngoài tai.

Saigon...1992

Mình đến Lộc Hưng thăm cha xứ là bạn nối khố của mình. Cha xứ đi vắng nhưng cửa phòng khách vẫn mở toang để đón mình. Đang ngồi vân vê điều thuốc lão thì giạt mình, vì có hai chú thanh niên đến đứng ngay ở bậc cửa, tướng tá chẳng có vẻ gì là trí thức cả.

- Thừa cha, cho con gặp cha xứ.
- Cha xứ chiều mới về. Anh có chuyện gì thế? Cho tôi chia sẻ được không?
- Chúng con lập được một nhóm thiếu nhi, mỗi tối các em đọc kinh tại gia đình. Bây giờ đông quá, trên 40 em, không nhà nào chứa nổi. Chúng con đến xin cha xứ xếp cho chúng con đọc kinh tại nhà thờ.

- Chúng con lập nhóm để làm gì?
- Thấy các em ban tối đi phá xóm, bà con chửi quá, chúng con gom mấy em lại học giáo lý, đọc kinh để khỏi đi phá.
- Chánh quyền có nói gì không?
- Các chú công an thích chúng con lắm. Từ ngày nhóm hoạt động, trong xóm không còn bị phá nữa
- Có ai phá chúng con không?
- Có, mỗi tối chúng con đọc kinh trong nhà, thì ở ngoài cửa có người chọc ghẹo.
- Chúng con đối phó thế nào?
- Nếu là con nít, thì chúng con đến méc cha mẹ chúng nó. Còn nếu là người lớn thì chúng con chửi ngay vào mặt cho xấu hổ mà chừa.
- Cha xứ có biết chúng con sinh hoạt nhóm không?
- Dạ không.
- Ngoài việc đọc kinh còn làm gì nữa?
- Chúng con nhắc các em những gì cha xứ nhắc ở nhà thờ như là: thiếu nhi đi lễ chiều, đi lễ thì phải vào nhà thờ...

Bây giờ mình mới nhìn ra

được ý nghĩa của “*nhóm cơ bản*”. Họ là những người giáo dân làm tông đồ. Họ đi bên cạnh hàng giáo phẩm và luôn hiệp thông với hàng giáo phẩm. Họ là những tín hữu trưởng thành không cần chờ giáo sĩ ra lệnh.

Người giáo dân thời Công Vụ Tông Đồ đã đi trước hàng giáo phẩm trong việc truyền giáo cho lương dân tại Antiokia (Cv 10,20) Ở thời điểm này ngay cả các tông đồ cũng còn chưa dám bước chân vào nhà người ngoại, hướng hồ là loan báo Tin Mừng cho họ (Cv 11,1-3). Họ sùng sốt khi thấy Thánh Thần Chúa xuống trên dân ngoại. Do đó người giáo dân trưởng thành có thể truyền giáo không dưới quyền của giáo phẩm mà chỉ đi bên cạnh giáo phẩm và hiệp thông với giáo phẩm.

Mình xấu hổ tự vấn: “Không biết trong giáo xứ của mình, có thanh niên nam nữ nào đang hoạt động như hai thanh niên này không nhỉ?”.

Chiều tối cha xứ về. Mình kể câu chuyện hồi trưa và móc họng ông một câu:

- Giáo dân của cậu hoạt động tông đồ như thế mà cậu không biết sao?
- Biết chứ sao không! Thiếu gì những nhóm như thế.

Thì ra những nhóm “*Cộng đồng cơ bản*” như thế đang mọc lên như nấm ở đây. Nhưng chỉ ở đây thôi, chứ không phải ở giáo xứ của mình. Mình xấu hổ, cúi đầu làm thinh.

Cần Thơ... 1992
Hôm nay mình thuyết trình về

phương pháp truyền giáo theo Thông Điệp Sứ Vụ Đấng Cứu Độ, trong đó mình đề cập đến “*Cộng đồng cơ bản*” như một phương pháp vừa mới, vừa phù hợp với thời đại hôm nay. Sau thuyết trình một ông bạn kéo mình ra riêng, ghé tai nói nhỏ: “Bực bội thấy mẹ” “cá mè một lứa” “loạn xà ngẫu”. Chắc hẳn ông bạn này đã đụng với nhiều nhóm tông đồ như thế trong giáo xứ của mình.

“Bực bội thấy mẹ”, vì họ tùy tiện làm tông đồ mà cha sở không hay biết.

“Cá mè một lứa”, vì họ chẳng coi hội đồng giáo xứ ra gì.

“Loạn xà ngẫu”, vì họ hỏi các cha, các sơ ở đâu đó, chứ không hề hỏi ý kiến cha sở. Đi Sài Gòn chia sẻ Lời Chúa. Đi họp ở Sài Gòn. Không sinh hoạt với họ đạo.

Đã sống trong giáo hội là phải có cơ chế, vì chính Chúa thiết lập cơ chế.

Nghe một hơi dài về những bất tiện, những bực bội do “*cộng đồng cơ bản*” đẻ ra. Thì cũng có thể thật. Nhưng chắc chắn một điều là Tin Mừng của Chúa nhờ nó mà đã thấm nhuần vào mọi nơi, mọi chốn mà các cha sở chưa từng biết, chưa từng cảm nghiệm. Và cũng có một điều chắc chắn là rất nhiều chủ chăn vẫn thấy giáo dân của mình còn là con nít, nên vẫn cứ muốn nó khoan tay thưa:

- Thưa ba con đi học.
- Thưa má con đi học về.

Cà Mau... 1993
6g30 chiều nay mình đứng trước cửa chờ một người dự tòng đến học giáo lý. Chờ mãi vẫn chưa thấy. Một nhí gái rề

rề tới:

- Thưa ông cố mạnh giỏi?
- Con đi đâu vậy?
- Thưa ông cố con đi tập hát

Cứ chuyện nọ xọ chuyện kia, không đầu không đuôi, bỗng nó khoe:

- Nhóm chúng con góp gần được hai chục ngàn rồi.
- Nhóm gì?
- Nhóm chúng con có chín đứa, góp tiền tiết kiệm, khi nào được hai chục ngàn, thì chúng con qua bên chợ chia tiền cho người cùi, người ăn xin.
- Thế nhóm con không có tên hả?
- Nhóm chúng con là nhóm bác ái.
- Ai biểu chúng con lập nhóm?
- Chúng con lập ên. (Lập ên là tự lập lấy)

Bỗng mình ứa lệ. Nó là con của mình mà chính mình lại không biết nó đang hoạt động tông đồ. Thậm chí mình cũng chưa hướng dẫn nó nữa. Chúa Thánh Thần tác động trong nó. Nó là niềm hãnh diện của mình. Nó chính là “*cộng đồng cơ bản*” đang nảy sinh ngay trong giáo xứ mình. Tạ ơn Chúa. Mình trở về phòng, ngồi khóc một mình, khóc vì sung sướng.

(Trích Nhật Ký Truyền Giáo)
LM Ngô Phúc Hậu

Trong Tinh NGÀI

Tôi tới thăm cha nhân chuyến trở lại quê xưa. Trước khi tạm biệt, ngài tặng tôi một cuốn sách với đề tựa: „ Trong Tinh Ngài „

Dù đã cao niên nhưng cha vẫn mạnh khỏe, và tuy đã nghỉ hưu, cha vẫn mong muốn gần gũi đoàn chiên mà nhiều thập niên cha từng gắn bó với họ, ngoài ra, cha cũng muốn phụ giúp tân linh mục chánh xứ như có thể trong công việc mục vụ của một giáo xứ lớn không có linh mục phó xứ.

Mới chỉ sau một tháng, tôi ngỡ ngàng nhận tin từ quê nhà cho hay vị linh mục mà tôi mới tới thăm cách đây một tháng đã vĩnh viễn ra đi. Khi cầm cuốn sách cha tặng, tôi đâu hay rằng đó là cuốn sách cuối đời của ngài.

Năm mươi lăm năm trong thiên chức linh mục, cha đã sống trọn vẹn cho lý tưởng thánh hiến, tất cả cho tha nhân, cho đoàn chiên.

Trước thời gian nghỉ hưu, một cơ sở cho tân linh mục giáo xứ, hội trường sinh hoạt, nhà giáo lý, một dãy nhà xã hội cho người nghèo được xây lên, nhưng căn nhà xứ mà nhiều thập niên ngài cư ngụ, dịp tôi tới thăm vẫn không có chút gì thay đổi: 1 phòng khách, 1 phòng ngủ, 1 phòng ăn thật đơn sơ, nghèo nàn. Y phục và cách sống, qua những

lần tôi tới thăm cho tới hôm nay vẫn giữ nguyên về đơn bạch nghèo khó của một người đến để cho đi, để phục vụ. Có những lần chúng tôi được mời dùng bữa ăn chung với cha, nếu không có những đồ ăn chúng tôi mang tới, trên bàn ăn sẽ chỉ giản đơn một bữa cơm thanh bạch.

Không một ngày nằm bệnh, không phiền hà tới ai. Sau ca mổ mắt tại Sài Gòn, khi ra về cha nói với một giáo dân đi theo, ngài thấy trong người mệt khác thường. Anh kêu bác sĩ, người ta đưa ngài vào phòng cứu cấp và chỉ sau vài giờ, cha đã vĩnh viễn ra đi bình an „ Trong Tinh Ngài „.

Khi tôi viết những cảm nghiệm này, xác cha vẫn còn quản tại thánh đường giáo xứ. Trong liên hệ với cha từ nhiều năm nay, tôi thật xúc động, tiếc thương người mục tử khả kính, nhưng bên cạnh tình cảm tiếc nhớ, gương chứng tá của hành trình đời dâng hiến đã để lại trong tôi thật nhiều cảm mến. Chất mặn của Muối, sức mạnh sống động của Ánh Sáng Tin Mừng nguồn mạch từ Chúa Kitô, Đấng đã mời gọi người thanh niên thừa ầy vào làm thợ vườn nho Ngài, hơn 50 năm đáp trả lời mời gọi của Chủ vườn nho với trọn vẹn tin trung, chăm chỉ. Đến để Phục Vụ.

Tôi không thể về tiễn biệt ngài, nhưng luôn theo dõi tin

tức từ giáo xứ, người ta cho hay : ngoài các linh mục, tu sĩ, giáo dân tới thăm viếng cầu nguyện, người ta thấy cả tu sĩ và thật nhiều Phật tử tới tiễn biệt, thắp nhang cầu nguyện cho vị linh mục vừa ra đi. Nhiều Phật tử đã xít xa tiếc nuối, và nói lên lòng tri ân người mục tử đã luôn thương yêu, gần gũi, giúp đỡ họ trong những thập niên qua.

Ngoài tâm tình luyện nhớ, tôi đã tự hỏi từ đâu, sức mạnh nào đã đưa người thanh niên thừa ầy vào hành trình đời dâng hiến, nhất là hơn 50 năm trong sứ mạng mục tử, cha đã không làm thất vọng Đấng đã mời gọi ngài, đã không để chất mặn của muối mai một, không làm mất hiệu lực của Ánh Sáng Tin Mừng. Và rồi, lời tâm tình của thánh Phaolô đưa tôi vào một đối chiếu, tìm thấy sức mạnh đã nâng vực, đã kiên vững bước chân người mục tử vừa nằm xuống:

„ Tôi sống nhưng không phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi „ (Gl. 2 : 20)

Những gì người trần bó tay, là không có thể, thì với Thiên Chúa tất cả đều có thể.

Là một linh mục mảnh khảnh, ăn uống khem khổ, qua diện mạo bên ngoài, khó có ai tin được cha đã bền bỉ dẫn thân cho đoàn chiên hơn 50 năm.

Cuộc sống thật âm thầm, giản đơn, nghèo khó...nhưng lại hăng say vững bước vì Tin

Mừng: Đem Chúa đến với tha nhân, và đem tha nhân về với Chúa.

Soi mình vào tâm gương lớn trong sáng đó, đưa tôi tới những chất vấn về những tháng năm tôi đã đi qua, và những năm tháng còn lại trước mắt.

Người ta đã từng cất vấn về ý nghĩa, và cùng đích cuộc đời: „Tôi là ai, tôi sống để làm gì?“

Thời gian trôi qua, vẫn như còn vọng lại lời cất vấn về thành quả, về dấu ấn một quãng đời tôi?!

Qua đó, như có lời nhắc nhở tôi dựng xây một hành trình hoán cải. Nhìn vào hôm nay, thời gian tôi còn nắm trong tay, tôi thấy như vang vọng tiếng người mục tử, tôi từng thân thiết, vừa nằm xuống, nhắc nhở „Này bạn, đừng để thời gian trôi đi trong lãng quên, mà không để lại chấm đẹp nào trong hành trình cuộc sống. Hãy phấn đấu vươn lên, để đời bạn mang một ý nghĩa cao đẹp, từng phút giây đời bạn phải là những phút giây luôn gắn bó „ Trong Tình Ngài „ „.

Thời gian trôi lẹ quá! Mới tay bắt mắt mừng... Nay người mục tử đã bước qua cõi vĩnh hằng, Ngài đã vĩnh viễn ra đi, nhưng những tâm hồn không phân biệt giàu nghèo, lương giáo, hình ảnh, dung mạo người chúng ta sống đời “Phục Vụ” vẫn đậm nét nơi tất cả. Quả người nằm xuống đã thực hiện được châm ngôn: “Đến, người ta mừng Ở, người ta thương Đi, người ta tiếc nhớ “

Dung mạo cao đẹp của Kitô hữu, theo Đức Hồng Y Suenens, còn đi xa hơn, ngài viết:

“Kitô hữu là người, mà qua họ, người khác có thể nhìn thấy Chúa Kitô”.

Cuộc sống hôm nay đang đầy những bất ổn, bởi thiếu vắng Đấng là nguồn an vui, công bình.

Tôi tự hỏi, những thiếu vắng đó có phải tôi là người có trách nhiệm, có sứ mạng đổi thay, hay chỉ

vẫn tìm an nhàn trong suy nghĩ “Đèn nhà ai nấy sáng”?!

Nếu quả vậy thì thật buồn cho Chúa Kitô khi tin tưởng sai tôi đi: **“Các con là Muối cho đời...là Ánh Sáng cho trần gian.” (Mt. 5 : 13-15)**

Thế giới từng mơ tưởng thiên đường, nhưng thiên đường vẫn xa vời tầm với, bởi Người Chủ thiên đường bị con người hôm nay, trong đó có tôi, có bạn khóa chặt cửa tâm hồn, bịt tai không nghe tiếng gõ cửa của Đấng muốn tới đem hạnh phúc Thiên Đường đích thực cho những ai ước mong, như lời Đức Thánh Cha Biển Đức XVI: **“Nơi đâu có Thiên Chúa, ở đó có tương lai”.**

Nơi đâu có Thiên Chúa, nơi đó là thiên đường. Giữa dòng đời với thật nhiều nghịch cảnh, dị biệt giữa người với người nếu có “Tình Yêu Đức Kitô Thúc Bách” như thánh Phaolô từng thổ lộ, có cuộc sống “Trong Tình Ngài” thì an vui., tương lai chan chứa mùa xuân, thiên đường sẽ là hiện thực tôi sờ chạm được.

Duy Bình

Các bài sách thánh hôm nay có hai yếu tố KHẢO CỔ HỌC cần lưu ý: Bài đọc I trong sách ngôn sứ Edêkien liên quan đến con kênh Edêkias vào thế kỷ thứ 8 trước CN. Vị vua này đã cho đào một con kênh dẫn nước, để chứa trong một cái hồ lớn gọi là hồ Siloê, vì địa chất do thái cho chúng ta biết, vào mùa mưa, nước chảy như thác vào thung lũng giữa Thành Giêrusalem với Núi Cây Dầu rồi thấm nhanh xuống đất, sẽ mất hút trước khi vào thành phố cổ của vua David. Vì thế con kênh này rất hữu dụng để các phụ nữ Do Thái, men theo các bậc thang bên trong thành xuống mức các vò nước chuyển lên cho gia đình sinh sống. Đến thời ngôn sứ Edêkien, vào thời mà người Do Thái lưu đầy trở về, đã xây lại đền thờ Giêrusalem mới năm 515, ngay tại vị trí bên trên con kênh này, nếu nhìn từ hướng Nam lên hướng Đông Bắc, thì con kênh này nằm đúng vị trí bên phải đền thờ, nên trong bài sách hôm nay, vị ngôn sứ đã được gọi hứng từ sự kiện khảo cổ và địa lý này để thấy, nơi đền thờ Thiên Chúa, có nguồn nước chảy ra tuôn trào. Đó là một “thị kiến” về MẠCH NƯỚC HẰNG SỐNG của Thiên Chúa, đem ơn cứu độ đến cho muôn dân. Phần cuối bài sách thánh cho thấy: Trên hai bờ sông, sẽ mọc lên mọi giống cây ăn trái, lá không bao giờ tàn, trái không bao giờ hết.

Bài đọc phúc âm cũng muốn nói về MẠCH SUỐI HẰNG SỐNG, khi trình thuật lại việc Đức Giêsu chữa người bất toại 38 năm tại hồ Bêtdatha. Đây là một hồ có Năm Cửa theo phúc âm Joan, một cái hồ không có phúc âm nào bàn tới, và 50 năm trước, người ta cứ tưởng thánh Joan Tông Đồ lấy sự tích này ở đâu đó,

BÀI GIẢNG CỦA CHA NGHĨA TẠI MANRÊSA

NGÀY THỨ BA TUẦN IV MÙA CHAY 05/04/2011

Ed 47, 1-9.12 và Ga 5, 1-3a.5-16

không có nguồn gốc lịch sử. Thế mà, cách đây 50 năm thôi, nghĩa là sau 1950 năm, điều phúc âm Joan nói là CÓ THẬT. Trong một dịp đi học về khảo cổ học, tôi đã đến chính nơi đã KHAI QUẬT nên cái hồ nằm của này, nó có đúng 5 cửa như Joan đã nói, sâu dưới mặt đất gần 40m, theo kiến trúc Rôma, và có một CON NƯỚC DẪN VÀO HỒ. Ông Giáo Sư của tôi là một nhà khảo cổ học cho biết, con nước đó chính là con nước của thể kỷ thứ I, tức là con nước có từ thời Chúa Giêsu. Tôi đã rửa mặt mình nơi con nước đó. Còn đền thờ, là một Đền Thờ Ngoại Giáo, thờ vị thần CHỮA BỆNH. Tương truyền rằng, những người bệnh đến đây sẽ được chữa lành, khi NƯỚC ĐỘNG. Thánh Joan đã “giải thích” lại ý nghĩa của sự việc nước động đó cho hợp với tâm thức Do Thái, cho rằng thỉnh thoảng các thiên sứ của Chúa xuống hồ khuấy nước lên (Ga 5, 3), một cách “giải huyền thoại” khỏi cái nhìn “ngoại giáo” về Đền Thờ này. Và hôm nay, sự việc Đức Giêsu đến chữa lành người bất toại này, cho thấy Đức Giêsu chính là VỊ THẦN CHỮA LÀNH đích thực.

Trong bối cảnh của cuộc hành hương THEO VẾT CHÂN I-NHÃ, hôm nay chúng ta cũng đang ở bên cạnh một GIÒNG SÔNG, giòng sông mà khi còn là một tập sinh dòng Tên, tôi đã “mơ mộng” về dòng sông này, vì ở đây, I-Nhã đã có THỊ KIẾN VỀ THIÊN CHÚA BA NGÔI, và nhiều thị kiến khác nữa. Tôi đã những tưởng rằng, đó là một

dòng sông đẹp, thơ mộng, nhưng rất tiếc, năm ngoái khi tới đây, tôi thấy chỉ là một khe nước nhỏ, với các cành lá xác xơ, dưới chân cây Thánh Giá chơ vơ bên cạnh. Nhưng chính ở dòng sông này, đã khắc ghi bao nhiêu KỶ NIỆM THIÊN LIÊNG, mà rờn rã suốt gần một năm ở đây, I-Nhã đã có nhiều THỊ KIẾN về Thiên Chúa, và cuối cùng hình thành nên cuốn sách LINH THAO, tại khu vực này, bên dòng sông này, ở hang động Manrêsa này.

Ba yếu tố tôi vừa nói, làm tôi liên tưởng đến vị Thiên Chúa chúng ta tôn thờ, là vị Thiên Chúa của DÒNG SUỐI NƯỚC TUÔN TRÀN. Vị Thiên Chúa của SỰ SỐNG, vị Thiên Chúa BAN SỰ SỐNG, như Đức Giêsu đã nói ở Ga 7, 37 rằng: Ai khát hãy đến cũng ta mà uống. Nơi lòng người ấy SẼ CÓ DÒNG NƯỚC CHẢY TUÔN TRÀN.

Sự sống đã TUÔN TRÀN trên con người I-Nhã ở bờ sông Cardoner này, cũng là vị Thiên Chúa có thể ĐỔ HỒNG ÂN TUÔN TRÀN nơi chúng ta, đến mức độ sau này, khi Thánh I-Nhã du học ở Paris, với biết bao kiến thức đã học được, ông cho thấy, gom lại không bằng một “góc nhỏ” những gì ông đã thấy ở bờ sông Cardoner này. Vì thế, ngày hôm nay chúng ta thật diễm phúc, được đến nơi chính dòng sông mà I-Nhã nơi đây, xưa kia, đã được TUÔN TRÀN HỒNG ÂN SOI SÁNG CỦA THÁNH THẦN. Chúng ta ước mong khi thăm viếng lại nơi này, nơi mà

Thiên Chúa đã khúng ban cho I-Nhã ơn HIỂU BIẾT THIÊN CHÚA, cũng ban cho chúng ta ơn HIỂU BIẾT Người, cũng được TRÀN ĐẦY THÁNH THẦN LÀ MẠCH SUỐI TUÔN TRÀN của Người, để mỗi người chúng ta được NUÔI DƯỠNG bằng chính sức mạnh đã nuôi dưỡng Thánh I-Nhã xưa. Tôi tin rằng, những ai muốn BƯỚC THEO VẾT CHÂN I-NHÃ, khi tới nơi này, cũng sẽ được những ƠN NÀY ƠN KIA, có thể không được diễm phúc như I-Nhã, nhưng ít là cũng CÓ ĐƯỢC NHỮNG CẢM NGHIỆM THIÊN LIÊNG NÀO đó. Thiên Chúa luôn sẵn sàng THI ÂN CHO NHỮNG AI TÌM KIẾM NGƯỜI. Người sẽ ban cho chúng ta SỰ SỐNG TUÔN TRÀN như bài đọc I đã nói, hay sẽ CHỮA LÀNH CHÚNG TA, những bất toại nào đó trong con người chúng ta, như trình thuật phúc âm đã kể lại cho chúng ta. Ước mong chúng ta có sự KHAO KHÁT LỚN LAO như I-Nhã, để sự sống Thiên Chúa có thể TUÔN TRÀO trong chúng ta. Cần có cái nhìn THƠ MỘNG như Edêkiel, hay cái nhìn THẦN BÍ như Joan, để những sự kiện có vẻ “bình thường” trong cuộc sống sẽ là MẠCH KHẢI VỀ SỰ SỐNG CHO CHÚNG TA. Bờ sông Cardoner này không HÙNG VĨ như tôi đã nói, nhưng tại nơi đây, đã là KHO TÀNG SỨC SỐNG THIÊN LIÊNG cho I-Nhã. Ước gì kho tàng đó cũng được CHUYỂN GIAO cho chúng ta hôm nay, khi chúng ta THA THIẾT muốn bước theo VẾT CHÂN I-NHÃ. AMEN.

Tâm tình . . . linh thao

LTS. Đây là những chia sẻ, tâm sự của tham dự viên trong các khóa linh thao.

Con là một kẻ tội lỗi vì đã 32 năm chưa xưng tội rước lễ, suốt mấy chục năm cứ lo chạy theo đồng tiền, con không có con cái, vì đồng tiền mà vợ chồng đổ vỡ, nhà cửa bán hết. Nay con chỉ có một tấm thân bẻ gãy này, hôm nay lê lét đến đây để tìm an ủi nơi Chúa. Cảm ơn cha đã giúp con tìm lại được Đức Tin mà con đã để cho ma lực đồng tiền cướp mất. Bây giờ con mới thấy chỉ có Chúa mới là nguồn an vui đích thực của cuộc đời.

Con có thằng con 11 tuổi, nó học giáo lý ở trường Đức ra sao không biết mà về nhà nó hỏi nhiều quá về Chúa. Con chẳng biết đường nào mà trả lời, quê quá. Là một tân tông, con học đạo chỉ để lấy được vợ thôi, nên con có nhớ gì về Chúa và Mẹ Maria đâu, vì thế thấy có khóa linh thao vợ con hỏi con ghi danh đi để học hỏi mà về dạy con cái. Nghe linh thao mà chẳng biết là cái gì nhưng nghĩ đến đây ba ngày thì chắc thế nào cũng học được nhiều. Cảm ơn cha đã bỏ nhiều

giờ riêng hướng dẫn con giúp con hiểu biết nhiều về Chúa, biết đọc Thánh Kinh (mà xưa giờ con cũng chẳng biết Thánh Kinh là cái gì) và biết cầu nguyện.

Lần đầu tiên đi linh thao con học được nhiều về Chúa, cảm ơn hai cha rất nhiều. Con thấy phần kinh sáng cầu nguyện với Thánh Vịnh rất hay, khi từng người đọc lên câu TV đánh động mình, con lắng nghe và thấy sự nối kết thật tuyệt vời như mình đang nghe một Thánh Vịnh mới mà chính anh chị em trong khóa viết ra vậy. Sau đó cha đọc Phúc Âm và gợi ý cầu nguyện rất cẩn kẽ, sâu sắc, giúp con cầu nguyện sốt sắng hơn. Những bài huấn đức giúp con hiểu Chúa nhiều hơn.

Con có đi dự ba bốn lần linh thao rồi mà lần này con mới nhận ra chính mình là ai đối với Chúa, và Chúa là ai đối với mình. Nhờ những bài huấn

đức, các đề tài suy niệm và giờ cầu nguyện nhóm với Phúc Âm, con nhận ra ơn gọi Chúa dành cho con. Con tự hứa sẽ hằng năm đi LT để củng cố đức tin của mình.

Con xin đề nghị nên duy trì phương pháp chia nhóm nhỏ cầu nguyện với Thánh Thể Chúa, giúp chúng con lắng đọng tâm hồn nhiều hơn, và đào sâu đức tin của mình dễ dàng hơn qua đoạn Kinh Thánh mà mình vừa được hướng dẫn.

Trong giờ thông dong, khi đi dạo ngoài trời con tập làm phút hồi tâm, cảm thấy Chúa ở với mình và cùng mình cầu nguyện. Tâm hồn rất bình an, khi về nhà con sẽ cố gắng mỗi ngày sẽ làm phút hồi tâm, và cố gắng mỗi ngày đọc Kinh Thánh theo sự hướng dẫn của cha.

Đối với con giờ cầu nguyện nhóm nhỏ tuyệt vời nhất. Chưa bao giờ con được gần Chúa

Giêsu Thánh Thể như giờ cầu nguyện này. Con cảm nhận mình được thương yêu nồng nàn từ Thiên Chúa mà lâu nay con không hề biết. Con bắt đầu biết yêu Chúa, chứ xưa nay con chỉ thấy Chúa cao vời, xa xôi để mình thờ kính mà thôi. Con cũng biết thế nào là cầu nguyện chứ xưa giờ con chỉ biết ích kỷ, xin đủ thứ cho mình mà không ý thức: khi cầu nguyện là Chúa đang hiện diện với mình, thì mình phải biết đối xử sao với Đấng mình yêu kính và tôn thờ. Mình phải biết xin gì cho đẹp lòng Chúa.

* * *

Cách cầu nguyện với Phúc Âm: đọc kỹ, đọc chậm rãi, đọc đi đọc lại, từng chữ, từng lời, chữ nào câu nào đánh động mình thì ngừng lại suy gẫm, nhập vai nhập cảnh, thật lắng đọng tâm hồn giúp con biết sống ba ngày này với Lời Chúa thật sâu sắc. Từ nay con sẽ mỗi ngày cầu nguyện với Kinh Thánh như phương pháp cha hướng dẫn. Hy vọng sang năm cha lại đến hướng dẫn chúng con.

* * *

Thấy có nhiều anh em trẻ tham dự trong khóa linh thao này con thật cảm kích và ước mong con cái mình cũng biết đi tìm Chúa như những em này. Con nhắc nhở các cháu mãi mà không được, con biết đây cũng là lỗi ở chúng con, làm cha mẹ mà không biết dạy dỗ con

mình về Chúa từ lúc nhỏ. Xin cha và mọi người cùng cầu nguyện cho gia đình chúng con để con cái chúng con biết thay đổi nẻo trạng vì Chúa đã phán: „tiên vãn hãy tìm nước Thiên Chúa rồi những cái khác Ta sẽ ban cho“.

* * *

Bài huấn đức: „Con có gì cho Cha không“ đánh động con rất mạnh. Nhận thấy mình từ xưa tới nay chỉ biết xin Chúa thật nhiều, khi xin không được còn cần nhằn trách Chúa nữa, con thật vô ơn. Abraham chỉ có một con trai mà dám hiến tế con mình cho Chúa. Còn con Chúa cho có gia đình, con trai con gái đầy đủ, của cải, nhà cửa mà con chưa dám cho Chúa một chút gì, đi dự lễ Chúa Nhật mà tính từng phút với Chúa, đi tĩnh tâm còn so đo đắt rẽ thì con thật quá tệ. Bây giờ con đã biết „cho thì có phúc hơn nhận“. Xin Chúa soi sáng để con biết sống xứng đáng làm con Chúa.

* * *

Con xin tạ ơn Chúa, tạ ơn Thánh Inhã đã tìm ra phương pháp tĩnh tâm linh thao tuyệt vời này, con rất quý không khi thình lặn trong 3 ngày này. Con dự nhiều khóa tĩnh tâm mà phần nhiều giờ để thảo luận, chỉ có 15 phút để cầu Minh Thánh. Không có giờ cầu nguyện với Phúc Âm. Không có giờ thình lặn để suy gẫm Lời Chúa. Nhờ khóa linh thao

mà con biết Chúa, gần Chúa và yêu Chúa hơn.

* * *

Lần đầu tiên con được biết đến phương pháp „phân biệt thần loại“ dưới ánh sáng của Chúa Thánh Thần. Với những nhận xét tỉ mỉ trong những sự việc xảy đến cho đời mình một cách tinh tế, mình biết phân biệt cái nào là của ma quỷ (thần dữ), cái nào là của Chúa (thần lành) để mình quyết định trước khi bắt tay vào việc....Cám ơn cha rất nhiều.

* * *

Vì cuộc sống bận rộn hằng ngày với cơm áo gạo tiền, gia đình con cái nhiều lúc con thấy mệt mỏi quá và quên cả Chúa lẫn Mẹ luôn, mặc dù vẫn đi lễ Chúa Nhật, nhưng thấy tâm hồn khô khan, nguội lạnh, không vui, không sức sống. Vì thế mỗi năm con đều lấy mấy ngày nghỉ đến đây xin Chúa Thánh Thần đốt nóng đức tin, đức cậy, đức mến của mình. Con tìm được niềm vui trong Chúa, nhưng không biết Chúa ở với con bao lâu. Con xin cảm ơn cha và ban tổ chức.

* * *

Con rất quý trọng những ngày được đi tĩnh tâm này, đến đây được rũ bỏ hết mọi lo âu vướng bận hàng ngày, được ăn ngon ngủ yên, được học hỏi, được cầu nguyện, được thông dong, được hưởng không khí trong lành, phong cảnh yên tĩnh, được cha và mọi người yêu thương. Trong không khí thanh vắng thiêng liêng ba ngày này bổ sức cho con cả phần hồn lẫn phần xác, hơn cả một tuần đi Urlaub với gia đình nữa. Vợ chồng con đều trân quý những ngày linh thao này, nhưng vì con cái còn nhỏ chúng con phải thay phiên nhau nên cứ hai năm mới được hưởng một lần. Xin tạ ơn Chúa, cảm ơn cha và tất cả mọi người.

Nhờ linh thao con mới biết Chúa, con biết sống phó thác trong niềm tin, biết thánh hóa cuộc sống, biết nhận ra có Chúa và Đức Mẹ trong mọi biến cố của cuộc đời. Con xin cảm ơn hai cha.

Qua linh thao con đã gặp được Chúa, lúc nhỏ sống đức tin chỉ biết đi lễ ngày Chúa Nhật thôi là đủ. Không biết đọc Kin-

hThánh, không biết suy gẫm để Lời Chúa thấm vào hồn. Hiện giờ con có thể cầu nguyện bất cứ lúc nào với cây cỏ hoa lá, thời tiết mưa nắng bão bùng, hay những biến cố xảy ra trong gia đình, con đều nhìn thấy Thiên Chúa hiện diện trong đó và con ngợi khen, cùng tạ ơn Ngài.

Nhờ linh thao mà con biết lắng nghe Lời Chúa, biết tìm Ý Chúa mà đem ra thực hành. Con đã sửa đổi được một chút tánh nóng nảy, kiêu căng tự ái. Con rất thích linh thao vì có giờ im lặng để chiêm niệm và cầu nguyện. Con ước mong những người trong gia đình con cũng được biết đến phương pháp tĩnh tâm này, rất tốt cho cuộc sống tâm linh.

Bồn phận và trách nhiệm của con trong gia đình quá nặng nề mà chỉ một mình con gồng gánh, nên con trách Chúa hoài. Nhờ khóa linh thao mà con

thấy gánh nặng của mình nhẹ đi nhiều. Đúng là Chúa nói: „Hỡi những ai gánh nặng hãy đến cùng Ta, Ta sẽ bổ sức cho“. Xin Chúa giúp con biết yêu thương hơn những người trong gia đình và có bồn phận đưa gia đình cùng nên Thánh.

Được đi linh thao chỉ là sự tò mò, vì có người giới thiệu cha là người Tây Ban Nha mà giảng tiếng Việt hay lắm. Lúc đến Nhà Dòng nghe nói cha sẽ đến trễ, con nghĩ „thôi rồi, ông cha này bắt chước Việt Nam giờ giây thung“. Con xin lỗi cha vì đã nghĩ thế, chứ đi tàu, đi xe đến trễ là chuyện thường. Giờ thì con bái phục, cha giảng hay quá với những từ mà chưa bao giờ con được nghe. Khi về với cuộc sống bình thường con sẽ cố gắng sống như những ngày này, vì biết rằng luôn có Chúa Thánh Thần và Mẹ Maria đồng hành với mình trong cuộc sống. Xin cảm ơn.

Chia sẻ

Thanh Trang (London)

nghe và hiểu biết nhu cầu của con cái khi cần đến cha, tuy cha nghiêm khi cần nhưng cha luôn có lòng bao dung nhẫn nại, và đầy tràn tình yêu cho con, cháu của cha qua các cuộc họp mặt nhóm, khoá Linh Thao, khoá Huấn Luyện, Hành Hương theo Y-Nhã...v.v nên kể về cha Thành...thì chẳng sao tả hết về cha, vì cha thật tuyệt vời!! Những giờ giáo huấn trong khoá thật thú vị với những đề tài hấp dẫn uyển chuyển phù hợp theo nhu cầu của nhóm (như vài đề tài trong ngày thứ Bảy thì theo lời cha nói là do Chúa Thánh Thần "gọi phone và báo" (soi sáng) cho cha biết từ buổi sớm mai còn sương đọng lúc cha chạy bộ, mặc dù cha đã soạn sẵn đề tài khác từ mấy ngày trước!) nên giúp cho đa số các khoá viên dễ dàng hấp thụ và suy niệm trong giờ cầu nguyện riêng. Những lời khuyên dạy, lời gợi ý và lời giảng dạy của cha trong các thánh lễ luôn là những lời quý báu được trân trọng ghi nhận sâu đậm trong tâm trí và trái tim của mỗi khoá viên, và hy vọng sẽ mang ra thực hiện trong đời sống thực tế theo cá nhân của mỗi người.

Em cảm ơn anh Sao là anh Cả trong khoá luôn quan tâm và

Hôm qua em về nhà khoảng 11g tối, em vẫn còn nhớ những ngày Linh thao vừa qua bên cha Thành và các anh chị em trong khoá. 1g đêm, trước khi lên giường ngủ Th. Trang có vào email để chia sẻ với Cha và các anh chị em trong khoá Linh Thao vài phút Hồi Tâm cuối ngày của Th. Trang để Cảm Ơn Chúa đã ban cho ngày hôm qua, qua đi thật vui và bình an, và cho mọi người đã được về nhà bình an. Hôm nay, xin chia sẻ chút chút với nhóm loiolakoninazio2010 và các anh chị em. Mặc dù bầu trời mưa nhiều khi mọi người chia tay rời nhà dòng các Sơ Biển Đức, nơi Tĩnh Tâm thật thơ mộng và rộng rãi mênh mông của miền Nan nước Bỉ. Vâng, ai ai tay cũng nắm tay bịt rịn nói lời chia tay và hẹn ngày tái ngộ... Th. Trang tin rằng mỗi người ra về với tâm hồn đầy niềm vui, sức mạnh, lòng hăng hái và sự Bình An trong Chúa.

Xin cảm ơn Hung-Kim Anh, chị Hương và các anh chị em trong nhóm loiolakoninazio-2010 đã hiệp ý cầu nguyện cho khoá được gặt hái nhiều kết quả tốt đẹp, được nhận nhiều Hồng Ân từ Tình Yêu của Thiên Chúa, Th. Trang đặc biệt cảm ơn đến nhóm Tin Yêu (Bi) đã tháo vát, tận tụy, âm thầm vất vả tổ chức khoá Linh Thao và cảm ơn tất cả mọi người có mặt trong khoá đã cùng nhau mỗi người một tay, một việc với nhiều tình thương trong việc làm dù thật nhỏ và âm thầm, để mọi người có một khoá Linh Thao thoải mái, thật êm đềm & Bình An, một kỷ niệm cuối tuần thật dễ thương với Chúa.

Và, dĩ nhiên con không quên đặc biệt cảm ơn Cha Thành đã hy sinh thật nhiều công sức và thời giờ làm Linh Hướng cho nhóm suốt khoá, ai cũng đều biết Cha thật hiền lành, dễ thương, cha luôn lắng

cầu nguyện cho mọi người trong khoá và cho cả những người ở nhà không thể đến dự khoá và cho chuyến hành hương Y-Nhã 2011 được bình an. Vâng, nhờ anh, trong phần dâng lời cầu nguyện của các thánh lễ trong khoá, Thanh Trang âm thầm cầu nguyện cho những anh chị trong nhóm Tin-Yêu (Bi) nhân dịp năm nay kỷ niệm 25 năm ngày Thành lập nhóm, được Chúa diu dắt nhóm với lòng tin yêu có sẵn, cùng nhau đồng hành thêm 25, 50 năm nữa, Th.Trang cũng nhớ đến chị Sao, chị Thi Hương, chị Phước, anh chị Sứ -Trang đã không đến dự khoá được. và Th Trang không quên nhớ đến phái đoàn HH theo Y-Nhã 2010 trong đó đặc biệt nhớ đến anh chị Sứ-Trang. Trước khoá, cha Thành, anh Sao, anh Sơn và Th.Trang có dịp nói chuyện, nhắc lại kỷ niệm vào giờ này năm trước tại xứ "Tây Bán Nhà" nơi mà đoàn chiên ngoan ngác từ tứ phương ngoan ngoãn cùng nhau theo Người Mục Tử Hiền Lành hành hương theo vết chân Thánh Y-Nhã... Cha Thành khen nhóm HH Y-Nhã 2010 rằng: "nhóm này hay thật! sau 1 năm mà vẫn còn giữ liên lạc thân mật với nhau trên Email", cha vỗ vai anh Sơn và nói "là nhờ anh Sơn này làm thơ hằng

ngày" Ngoài ra, trong khoá Th Trang cảm động thấy Vũ - con của anh Sao hoạt bát "âm thầm giữ chức" giám đốc rửa chén & phó nhóm cho khoá, rồi Ngọc là người thủ quỹ của nhóm Tin Yêu luôn đảm đang qua 25 năm với công việc "thu thuế", nhờ Ngọc, nhóm Linh Thao luôn được ẩm no và Ngọc vẫn luôn mỉm cười!

Cám ơn anh chị Luân-Trâm, và từng anh chị em trong nhóm Tin Yêu, anh Sơn, các anh chị nhóm Đức đã cho Th.Trang ngày hôm qua đầy tình thương & thật vui qua bữa cơm trưa thịnh soạn sau khoá Linh Thao tại nhà anh chị Luân-Trâm, gọi tạm là bữa cơm "chuẩn bị" trước bữa tiệc chính mừng sinh nhật 25 năm của nhóm Tin-Yêu, Nhân dịp trong khoá Linh thao này, nhóm cũng mừng sinh nhật của anh Sơn, có anh Sơn đến đâu là tiếng cười vang rền nơi đó, bà con có dịp đau bụng vì cười, chúc anh luôn mang niềm vui và sự bình an của Chúa đến cho mọi người.

Xin cám ơn tất cả mọi người trong khoá và các anh chị trong nhóm loiolakoninazio -2010 đã hiệp ý cầu nguyện cho khoá và nói riêng cho Thanh Trang có một cuối tuần thật đẹp & bình an với Chúa, với cha Thành và với các anh chị. Thanh Trang được nhận lãnh nhiều Hồng Ân của Chúa qua khoá, đồng thời cũng được Chúa bồi bổ thêm sức mạnh nhờ đó mình sẽ hăng hái tiếp tục vác hành trang đi tiếp

hành trình Đức Tin của mình nơi xứ sở mình đang sống, Xin tri ân cha và các anh chị.

Xin Chúa chúc lành cho Cha và tất cả anh chị em chúng ta, xin Tình Yêu và Thần Khí của Thiên Chúa ở mãi trong lòng mỗi người chúng ta cho đến ngày...hội ngộ lần tới. (Sau khoá, cha Thành, anh Hiệp, chị Trâm của nhóm Tin-Yêu (Bi), anh Sao, anh Sơn của nhóm Đức cùng Th.Trang ngồi uống trà với nhau và tình cờ cùng chia sẻ một ước mơ chung là được cùng tất cả thành viên trong gia đình: vợ chồng con cái của các nhóm viên từ các nhóm; Đức, Bi, Anh được hội ngộ với cha Thành vào 1 tuần trong mùa Phục Sinh năm 2012 để dự 3 ngày Linh Thao và 2 ngày sinh hoạt họp mặt Liên Nhóm tại Âu Châu, xin Chúa chúc lành cho ước mơ này (nếu được) được thể hiện theo Thánh Ý tốt đẹp của Ngài)

Thương mến mọi người,
trong Chúa,
Thanh Trang

Vai trò của Thần Khí trong đời sống chúng ta.

Mỗi người trong Giáo Hội đều có một đời sống thân mật với Chúa, liên hệ giữa Chúa và chúng ta là cầu nguyện.

Khi đi cảm phòng theo phương pháp linh thao, Thánh Inhã mời chúng ta cầu nguyện, chiêm niệm với Kinh Thánh dưới ánh sáng của Chúa Thánh Thần.

Là tín hữu chúng ta phải mở lòng ra cho Chúa Thánh Thần tác động nhiều lần thì càng ngày càng trở nên dịu dàng, dễ thương, nhân đức hơn, nhờ Thần Khí Chúa tác tạo và thay đổi

Dù gia đình có vấn đề, sức khỏe yếu kém, hoặc tai nạn, bệnh tật v.v... nhưng ta trở về với chính Chúa tận đáy lòng mình thì ta có bình an. Thiên Chúa biết rõ chính ta để mời gọi ta đến một kế hoạch vinh quang. Ai cũng là quý báu trước Thiên Chúa, chỉ có con mắt Đức Tin thì mới nhận ra được.

Chúa là tác nhân chính và đầu tiên biến đổi ta từ bùn nhơ trở nên trong sạch, từ hèn mọn trở nên tốt lành, từ khô khan nguội lạnh trở nên sốt sắng, từ chưa biết Chúa là ai đến biết yêu Ngài tha thiết, và từ đó Ngài

dẫn dắt ta đến phục vụ.

Việc thánh hóa con người là những biến đổi mà Thần Khí Tình Yêu luôn luôn nối kết chúng ta với Thiên Chúa và tha nhân.

Cách Cha trên trời dìu dắt ta là nhờ Thần Khí của Chúa. Ngôi Ba Thiên Chúa nối kết chúng ta với Chúa Cha. Ngôi Ba Thiên Chúa nối kết chúng ta với anh em. Ngôi Ba Thiên Chúa nối kết chúng ta với Chúa Kitô, khiến chúng ta muốn mở lòng cho Chúa, khiến chúng ta muốn phục vụ cho Chúa.

Thần Khí soi sáng chúng ta để chúng ta hiểu chân lý và giáo lý của Chúa. Chính Thiên Chúa dìu dắt chúng ta qua Thánh Thần của Ngài, dạy chúng ta biết mơ ước sống đẹp lòng Ngài. Nếu không có Chúa Thánh Thần chúng ta không làm gì được.

Mong chờ Thần Khí Chúa, mong chờ trong thinh lặng, dứt bỏ hết lo âu, kiên nhẫn chờ như với một con chim câu

đang tiên gần đến chúng ta, tùy vào sự tĩnh lặng của chúng ta, tùy vào sự vững vàng và sự đảm bảo của chúng ta trong khi chờ đợi. Ngài sẽ đến.

Trong linh thao, Thần Khí Chúa cung cấp lòng bình tâm, mời kết thân với Chúa Giêsu, hướng dẫn cách chiêm niệm với Ngài để đo lường trình độ khiêm nhường và đối diện với những đam mê còn đang ràng buộc mình.

Lạy Chúa, Chúa phán một lời sẽ đổi mới lòng của con, con nhìn nhận sự nghèo nàn của con với tất cả những yếu đuối, mỏng dòn và bất toàn, nhưng con tin tưởng Chúa thương con. Con xin mở lòng cho tình thương của Chúa, để mỗi ngày con mỗi trở nên đồng hình đồng dạng với Ngài.

Xin Thần Khí mở mắt tâm hồn con, thúc đẩy con bước đi một cách thoải mái, vui vẻ, thật thà, tự do và biết ơn Chúa.

Một tham dự viên

(Ghi lại theo lời giảng của cha Elizalde Thành)

Quý cha và anh chị em nhóm HH2010 thương mến

(Viết cảm ơn „Ông Ngoại“ Elie Thành)

Tạ ơn Chúa và cảm ơn cha Elizalde Thành vào phút chót đã cho con được đi HH thêm một lần nữa „theo vết chân Thánh Inhã“. Đây là món quà quý báu, con cảm nhận, thấy hạnh phúc mình được hưởng một cách êm ả và trầm lắng.

„Theo vết chân Thánh Inhã“. Vết chân không là người mà vết chân đầy tình người trong tình yêu Thầy Giêsu của Thánh Inhã. Lần này con cảm nghiệm được sâu xa tình yêu của Thánh Inhã dành cho Thiên Chúa và Chúa Giêsu, con của Ngài. Dấu chân của Inhã đã nói rất nhiều về nhân đức của Ngài, về sự từ bỏ chính mình của Ngài, về sự kiên nhẫn tìm ra một phương pháp thao luyện linh hồn cho tha nhân, về sự nghiệp kết tụ những anh em đồng chí hướng để đi rao giảng Tin Mừng của Chúa Giêsu cho đến tận cùng trái đất. Những cảm nghiệm này giúp con biết quý trọng hơn những di tích Thánh của Giáo Hội. Giúp cho con nhìn tận gốc tâm hồn mình để điều chỉnh những lệch lạc của tâm hồn mà đi đúng đường Chúa muốn, cho trái tim của con hạnh phúc biết rộn rã hơn vì đang được yêu và đang yêu (như Thánh Inhã đã đang yêu và đã đang được yêu Thầy Giêsu của mình cách nay 500 năm).

Phuong Lan từ USA đến phi trường Barcelona trước vài giờ đã chờ hai mẹ con Tiết ở đây. Thật hạnh phúc được gặp lại cô bé năm ngoái bịnh ốm yếu, năm nay Phuong Lan trông

khỏe mạnh, tươi trẻ và xinh đẹp ra nhiều lắm.

Khi taxi đưa về đến nhà Dòng, cả ba leo lên tòa nhà thật to, thật đẹp màu hồng đỏ, kiến trúc cổ kính nằm sừng sững trên ngọn đồi, với sân cỏ xanh mướt được điểm tô bằng những cây dừa kiểng cao ngất cùng những cây hoa (không biết tên) cũng đồ sộ không kém nở hoa chi chít màu hồng thắm, nổi bật trên nền màu xanh lục cứng cỏi, già cỗi của hàng cây tùng bên cạnh. Tuyệt vời, đẹp quá!!! Nhìn thì đúng địa chỉ rồi nhưng đây chỉ là trường học của Nhà Dòng. Ôi chu choa! Trường học gì mà đồ sộ, sừng sững, sang quá chừng chừng!!!

Bên cánh phải của trường học mới là nơi đoàn HH cư ngụ. Lần này được ở trong Nhà Dòng thật đẹp, có sân trong khuôn viên nhà để đi dạo hoặc cầu nguyện, nơi đây có tượng Chúa Giêsu, có hang đá Đức Mẹ thật đẹp. Các Sơ phục vụ chu đáo ân cần ở phòng tiếp tân, phòng ăn... Phòng ốc khang trang, cảnh đẹp, lại tọa lạc trong khu vực của giới thượng lưu nên an ninh rất bảo đảm. Ăn uống đầy đủ và ngon hơn nơi chúng ta ở năm ngoái. Thấy nhớ và thương anh chị em HH 2010 quá xá, vì nơi ở „hồi năm“ đi qua bao cánh rừng cây xanh với những con đường ngoằn ngoèo quanh co rất đẹp mà tài xế taxi tìm mãi mới thấy nhà. Hi hi... he he... bao nhiêu là kỷ niệm vui quá là vui!!!

Đến Montserrat và Manresa cũng vậy nữa. Phòng ốc ở ngay trong Nhà Dòng. Phòng đôi dành cho vợ chồng, độc thân tại chỗ cũng hai người một phòng hai giường, có người trụng số độc đắc thì được một mình một phòng, đầy đủ tiện nghi, sang lắm. Tiệc nghỉ, ăn ngon và sung sướng. Lại nhớ và thương nhóm HH 2010 chúng mình. Ăn được một bữa “chạy ba quãng đồng” vì nhà nghỉ bên này đồi, đối diện nhà ăn bên kia đồi ... chạy qua chạy về, leo dốc xuống đồi vui hết sức, kỷ niệm ngập trời há...(nghĩ lại thấy những kỷ niệm dễ thương ghê).

Lại nhớ và thương cha Quý 84 tuổi, Thương chị Phụng trên chiếc xe lăn, hết anh Sơn lại đến các cô và các anh đẩy xe phụ. Thương Phuong Lan ốm bịnh mà lúc nào cũng cố gắng. Thương chị Thái Hà ăn uống không quen mà lại đau lưng đau cổ, đi lên dốc, xuống dốc nhiều lại làm khổ cái lưng.

Thương “Ông Ngoại” tổ chức lần đầu nên mọi dự tính đều không được như ý của Ông Ngoại, (nhưng Ông Ngoại ơi, cảm ơn Ông Ngoại, rất được như ý của đàn con cái). Ông Ngoại hiền từ, nhân ái lúc nào cũng thương đàn con cái, muốn giữ sức khỏe cho đàn con cháu đi hành hương đều được ăn ngon và ngủ ấm (mà lại được rẻ nữa) tại các Nhà Dòng (ông Ngoại quen biết) ở quê hương của Ông Ngoại mà vì lần đầu tiên tổ chức nên những nơi đó đã được các tổ chức khác book hết rồi.

Thương Ông Ngoại quá chừng
chừng Ông Ngoại ơi!!!!

Năm nay tại Monserrat có một người trong đoàn được “anh em của làng ngón tay dài” (*lange Finger: Ngón tay dài: nghề ăn cắp*) thăm viếng (chiếc ví xinh đẹp không cánh mà bay) khi cả đoàn say mê chụp hình chung nơi sân thượng của một Restaurant, phong cảnh tuyệt vời bên giàn hoa giấy dưới bầu trời trong xanh, không khí ấm áp nơi Thánh Inhã dâng gương cho Đức Mẹ. Lại nhớ năm 2010 trong đoàn HH cũng có nhiều người được anh chị em của làng này thăm hỏi (nhưng hình như chỉ xảy ra ở Barcelona và Madrid thôi). Những kỷ niệm nhớ đời trong cuộc hành hương vì “người hành hương thì biết mình đi đâu và chấp nhận những rủi ro xảy đến như là một hồng ân”

Từ Manresa đi Lourdes bầu trời thật cao xanh, trong vắt thật đẹp, gió mon man tươi mát, khí hậu khoảng 26 độ bách phân nên ấm áp tuyệt vời, hai bên đường cây cối đang nảy lộc non xanh, đồng cỏ xanh non, chập chùng trải rộng

mênh mông ... đó đây vài ba con bò nâu đen nhàn nhá gặm cỏ, thỉnh thoảng thấy đàn heo con đen đen xinh xinh chạy theo heo mẹ trong những luống rau xanh, thật dễ thương và gọi cảm làm sao!!! Làm gọi nhớ đến thành phố quê hương của cha Gomez (cha Ngô Minh), thành phố SEGOVIA với món heo sữa quay trên lửa dùng với rượu đỏ Tây Ban Nha mà chị Thanh Trang London đưa vào thơ ca thật tuyệt vời !!!

*“Nhớ con heo sữa thật ngon,
Nhớ con heo sữa da dòn thịt thơm.
Nhớ xôi xúc-xích treo cao
Hương bay nức mũi, muốn nhào dơ
xơi
Hành Hương lại nhớ hành hương
(hành lá)
Thấy con heo sữa lại thương dạ dày
Hết “đai-ét” lại ăn chay
Miệng mồm rõ dãi, kiểu này lên cân
“Phút hồi tâm” cứ tần ngần
Thấy toàn xúc-xích, rau cần, rượu vang
Trông hình liên tưởng tội mang
Điều răn lỗi phạm, cả làng chia nhau
Bà con không biết ra sao
Thủ thật nhà cháu còn cào tương tư
Muốn gửi lên net lá thư
Complain thợ chụp “Lão Trư” da vàng
Nước da bóng loáng mỡ màng
Lại còn khoe bụng giữa làng cha Minh
Segovia hiền xinh*

Cừu non, lợn béo... đậm tình Hành Hương”

Xa xa đàn cừu hàng trăm con đang nằm ngoi nghỉ dưới bóng mát của những hàng cây cổ thụ cao ngất...(lại nhớ đàn cừu đồ sộ trên con đường đi vào quê hương cha Gomez thật đẹp với những con chó và vài con dê chăn cừu, cả đàn di chuyển thật là trật tự theo sau người chăn cừu trông hiền lành hết sức, khiến cả xe ngừng lại để chiêm ngưỡng và chụp hình) nối tiếp những rặng núi xanh xanh xa mùt mắt đến tận chân trời một màu xanh da trời trong vắt, không một gợn mây tạo thành một bức tranh đủ mọi màu xanh tuyệt mỹ, khiến lòng người cảm thấy yêu đời, yêu người, yêu vạn vật. Cảnh vật này khiến tôi nhớ Dalat thân yêu quá chừng, nơi tôi được nuôi dưỡng bằng màu xanh của cỏ cây đồi núi... từ khi lọt lòng mẹ. Dalat được mệnh danh là Thành Phố Xanh mà một người Dalat đã diễn tả:

“khó kiếm được thành phố nào xanh như Dalat của tôi,

ngay không khí cũng xanh như da trời cây cỏ.

Đâu chỉ đồi thông biết san sẻ màu xanh cho ngọn gió,

Giọt nắng vàng cũng nhuộm xanh mặt nước Hồ Xuân Hương”

Một niềm vui phơi phới tràn ngập tâm hồn. Thâm tạ ơn và ngợi khen Thiên Chúa đã tạo nên những cảnh sắc thiên nhiên tuyệt vời cho con cái của Người được hưởng.

Năm 2010, trên con đường này chúng mình được ngắm cảnh tuyệt vời tuyệt vời, (mà Phương Lan thích thú lần

đầu tiên được ngắm tuyết rơi đã tã bông tuyết như những cánh hoa đào trắng được các Thiên Thần rải xuống từ trời cao) được hưởng không khí lạnh của mùa đông, được đón nhận những giọt mưa Hồng Ân bên chân Đức Mẹ Lộ Đức trong khi dự Thánh Lễ đêm và Thánh Lễ sáng tinh sương. Thấy thương mến cả nhà ai cũng bị cảm lạnh vì không ai dự trù mang đủ áo ấm, nhất là các chị ở nơi ẩm áp quanh năm Việt Nam, thương nhất cha Nghĩa được những “ngón tay dài” (langer Finger) hỏi thăm kỹ quá nên càng thiếu quần áo ấm nhiều hơn mọi người. Thương chị Thái Hà vừa đau lưng vừa đau khớp, ý quên, đau cổ, vừa bị lạnh thấu xương sườn xương sống, thiếu ngủ mà lại không ăn được món gì ở xứ lạ cả... Thương Thùy Anh vì thương Thái Hà quá nên cũng đau như Thái Hà... Càng nghĩ đến anh chị em trong đoàn HH 2010 thì tình thương lại càng dâng trào và từng khuôn mặt thân thương càng hiện rõ trong tâm tưởng...

Năm nay cha Nghĩa cũng được hãng máy bay ưu ái đặc biệt lưu giữ hành lý của cha ở các phi trường hơi lâu nên cha cũng là người luôn luôn thiếu “đồ tể nhuyển của riêng tây” để dùng. Hi hi...he he...he. số của cha Nghĩa là số bác ái bất đắc dĩ, phải không cha.

Lại nhớ đến Andorra, thành phố nhỏ nhỏ xinh xinh, có cà-phê ngon, bánh mì kẹp trứng cũng ngon, cũng nhỏ nhỏ xinh xinh. (Đây là phần ăn sáng của dân Tây Ban Nha mà Tiết bé cái lăm nên cứ nghĩ là phần ăn trưa, hi hi...) vì dân TBN ăn sáng lúc 10giờ đến

12giờ trưa mà. Nơi này mọi người được tự do đi ăn trưa nên ai ai cũng túa đi thăm phố phường, có người đi tìm mua rượu vì rượu ở đây không bị đóng thuế, có người vào siêu thị, có người đi ngắm phố phường để “thăm dân cho biết sự tình”... Tiết và “ông xã xệ” không dám đi xa vì (lười huyền) và sợ mỏi chân nên đến một tiệm cà-phê gần điểm hẹn ăn trưa bằng phần ăn sáng của họ. Nơi đây mọi người cũng đã có một kỷ niệm thật tuyệt vời với trời mưa tầm tã đi tìm và đã gặp được chiêm lạc... (từ kỷ niệm này tình thương yêu của cả nhà thêm đậm đà và hình ảnh Ông Ngoại đứng dưới trời mưa ngóng chờ, lo lắng cho chiêm lạc phản ánh nổi bật Tình Yêu của Cha Nhân Lành đối với con cái).

Hành trình của đoàn Hành Hương năm nay không đến hai địa điểm này, nên mọi người không được thưởng thức món heo sữa quay và món cừ non nướng trên lửa nhâm nhi với rượu đỏ Tây Ban Nha ngon hết biết, ngon tuyệt vời. Tuyệt cú mèo!!!....

Đến lâu đài Javier, năm ngoái đến đây Tiết đã rất hạnh phúc và sung sướng (vì hằng ao ước từ lâu) thăm lâu đài, nơi sinh sống của vị Thánh mà Tiết hằng yêu mến, kính trọng và ngưỡng mộ nên đã tìm đến kính viếng xác của Ngài ở GOA, Ấn Độ, cách đây khoảng 5 hay 6 năm rồi.

Tiết yêu quý nhất là nhà nguyện trên lầu có Thánh Thê Chúa hiện diện 24/24. Nơi đây, 2010 lần nào Tiết bước chân vào cũng thấy Chi Lan hiện diện ở đó rồi, nơi này gia đình Tiết được Chúa Giêsu

Thánh Thê yêu thương tặng cho món quà quý nhất trên đời. Để đền đáp Tình Yêu Ngài, con xin Chúa luôn ở với con để con biết yêu Chúa mỗi ngày một hơn và mỗi ngày mỗi cố gắng thanh luyện tâm hồn trở nên hoàn thiện hơn, để sống đẹp lòng Ngài hơn. Lần này vừa tới nơi là Tiết đến ngay phòng này để viếng Thánh Thê Ngài, Tạ Ôn Ngài và dâng lên Ngài tất cả các cha, các anh chị em trong hai đoàn Hành Hương 2010, 2011.

Nói chung là đi đến nơi nào Tiết cũng nhớ đến bao nhiêu kỷ niệm của bà con cả nhà mình. Đến Loyola lần này đoàn hành hương được ở trong Nhà Dòng, có đường đi thông qua nhà thờ mà không phải đi vòng ra ngoài khi trời mưa. Thật tuyệt. Nhớ chị Tuyết và Thầy Sáu Cường đọc Sách Thánh mà rung rung lệ, thật cảm động, nơi Phòng Thánh Inhã dưỡng thương.

Đến Loyola thì nhiều kỷ niệm lại tràn về trong ký ức, với căn nhà trọ trên đồi cỏ xanh mượt có cái tên rất ngộ nghĩnh dễ thương “KUKUHERRI” có mấy pho tượng đồng lớn nhỏ đủ kiểu rải rác trong sân và trên terrace mà sáng sớm mọi người túa ra đây múa tay múa chân để tập những đường quyền cho thân thể cường tráng và đôi chân dẻo dai mà tiếp tục lên đường, nơi đây Tiết học được vài đường quyền của cô em “Thương Thương” Canada. Cô em này chắc là gái Bình Định nên múa quyền dẻo oai là dẻo, vung tay vung chân tã xung hữu đột trông thật ngoạn mục, hi hi...he he he...

Lúc vừa đến mọi người

đem hành lý vào phòng tiếp tân ai cũng được chiêm ngưỡng nhà thờ Loyola ở xa xa dưới thung lũng, qua khung tường bằng kính. Ai cũng do máy hình cổ lấy vài tấm hình ngọn tháp màu hồng có Thánh Giá ngự trên cao của nhà thờ Thánh Tô Dòng Tên nổi bật trên những ngôi nhà san sát nhau, mái ngói đủ màu nâu, đen, đỏ chen lẫn trong những hàng cây xanh.

Dưới thung lũng bên cánh trái “Kukuherri” một số nhà dân lưa thưa rải rác cách nhau bằng những cánh đồng cỏ xanh mượt mà, dân ở đây sống bằng nghề chăn nuôi nên quanh đây lơ lửng những đàn cừu nhỏ nhỏ ung dung gặm cỏ trong vòng rào. Chiều chiều nhìn những làn khói trắng vờn cao là lướt theo làn gió nhẹ từ những căn nhà nơi chân đồi, đem theo mùi khói thơm thơm của thức ăn lan tỏa lẫn mùi khét khét của cỏ, của lá khô. Nhìn khung cảnh thật êm ả thanh bình. thơ mộng gợi nhớ quê hương, quê nhà quá chừng chừng...(chả là thuở ấu thơ Tiết sống ở nhà quê, quanh năm làm bạn với gà vịt heo bò rau cỏ bông hoa nên cứ mỗi chiều chiều người giúp việc quét lá rụng ngoài sân gom lại đốt, mùi rơm rạ, mùi lá khô, lá tươi quyện vào nhau thành một mùi quê hương thật đặc biệt)

Nơi này cả nhà có nhiều kỷ niệm nhất là trong phòng ngủ. Đám phụ nữ chúng mình chiếm bao nhiêu cái giường tầng và vui vẻ đùa dỡn trên chộc ghẹo nhau vì chưa bao giờ được sống tập thể với nhau trong tình thương yêu như thế này. Một số chị chạy qua phòng quý ông để làm giường

cho các đức ông chồng bị các anh chộc ghẹo thật là dễ thương... thương chị Phương Dung xách đồ nghề đi từ giường này qua giường khác cao gió cho các chị, vui ời là vui!!!...thương Kiều Trang và Lệ Huyền vật lộn với việc chia phòng, vì phòng riêng thì không còn, phòng đôi hay phòng bốn giường thì ít. Ôi! bao nhiêu kỷ niệm vui và dễ thương biết bao!!

Cả nhà mình còn được nhiều phen đi dạo dọc bờ sông để đến lâu đài của gia đình Thánh Tô Inhazio và nhà thương thí của những người cùng khổ mà Thánh Inhã đã đến sống để chia sẻ với những người cùng khổ, chứ không chịu sống trong lâu đài đồ sộ của gia đình. Trên đường đi bộ dưới hai hàng cây xanh bên bờ sông thật đẹp, không khí thơm tho trong lành, gió mát man man những khóm hoa bên vệ đường...sắc hoa còn lung linh những giọt sương mai... hương hoa thì vương vương theo làn gió, mọi người vừa đi vừa thăm hỏi nhau vừa tâm sự, vừa trao đổi cuộc sống đời thường, cuộc sống đức tin với nhau thật thân tình... Đám đi

bộ này vượt mặt đám đi trước, đám này chẳng chịu thua lại ra sức nhanh chân ráo bước xem ai là người đến trước, ha ha... vui hết biết há cả nhà!!! Vừa đi vừa chộc ghẹo nhau vừa chăm sóc cho nhau, chia nhau miếng bánh viên kẹo nho nhỏ mà chứa chan tình thương mến. Nơi đây còn gọi lên bao kỷ niệm khi mọi người đi tìm Restaurant để ăn trưa. Có lúc kéo vô cả hai ba chục người khiến chủ tiệm và khách ăn ở trong tiệm ngạc nhiên một cách thích thú. Có người thấy đông quá phải chờ lâu khi đặt thức ăn nên bỏ đi tìm tiệm ăn khác, cha Nghĩa và các anh chị Bỉ Quốc và Việt Nam thì vào tiệm ăn Á Châu vì mọi người nhớ cơm, nhớ gạo quê hương. Sau ăn trưa cả đoàn lại kéo nhau tản bộ về Kukuherri. Nhớ đến chị Mai Đức có đôi giày tốt quá nên mới đi bộ có một ngày mà bị gãy mất cái gót giày, hi hi... vì Chúa biết chị Mai đem theo bốn năm đôi giày lụng mà... he he...). Vui quá phải không cả nhà??? Riêng cha Quý, chị Phước với chị Phương (đi xe lăn) được bác tài taxi đưa rước về tận.... Kukuherri. Hai ngày lưu lại nơi này ai cũng có rất nhiều kỷ

niệm trên những con đường
đọc theo bờ sông phải không,
cả nhà thương mến.

Nhớ nhất cha Gomez
với bao nhiêu lời mắng yêu
chúng ta trên những đoạn
đường đi bộ này, khi đi qua
đường mà vài anh chị em
bằng đại qua bị cha la cho là
kém văn hóa, thế mà anh chị
em lại cười hi hi... ha há với
nhau... và cha cũng chẳng
giận chút nào, chỉ hơi hờn
hờn tí thôi!!!???. Khi đi thăm
những kiến trúc cổ kính của
nhà thờ, có nhiều bức tượng
thật lạ, tò mò hỏi cha thì cha
trả lời cách huề vốn thật là
chân tình và vui lắm: "À, đó
là một người đạo đức ạ". Cha
Gomez ơi, chúng con kính và
thương quý cha lắm. Vẫn
luôn nhớ đến cha và các cha
hành hương trong kinh
nguyện hằng ngày.

Khi đến chặng cuối là
Madrid, phục các bác tài xế
xe bus của Tây ban Nha, xe
thì lớn vừa sát cái công mà
"anh tài" nào cũng lái xe qua
ngọt sớt và khi ra khỏi Nhà
Dòng thì phải "de lui" mà
"anh tài" nào cũng không để
xe bus hay chiếc công bị xây
xát chút nào, thật đúng là
"anh tài". Nhớ đến Hung-Kim
Anh, cặp uyên ương "anh tài"
thật đẹp đôi, thật dễ thương,
thật chân tình, năng nổ mà dịu
dàng vui tươi giúp mọi người
"sống giây phút hiện tại cho
tràn đầy yêu thương" suốt
cuộc hành trình. Nhớ cha Quý
khoan thai, nhẫn nại, dịu dàng
với nụ cười duyên dáng đầy
tình thương ban phép lành
cho đoàn hành hương mỗi khi
xe bus bắt đầu lăn bánh lên
đường trong sáng sớm tinh
mơ.

Lần này đến Nhà

Dòng Misioneras Cruzadas de
la Iglesia, Madrid được bác
Kiềm gái đứng sẵn ở cửa chào
đón mọi người, thật là dễ
thương và cảm động. Bác vẫn
vui tươi, trẻ trung với nụ cười
tươi phúc hậu nở trên môi.
Đêm chia tay nơi đây gọi nhớ
đến Minh Châu, cô bé nhỏ
nhất và xinh nhất, duyên dáng
nhất đại diện cả nhà nói lời
cảm ơn thật chân tình đến các
cha và ban tổ chức với những
giọt nước mắt nghẹn ngào
làm mềm lòng mọi người,
thật dễ thương, nhớ đến từng
guồng mặt mọi người khi
cùng nắm tay nhau hát Sha-
lom mà nước mắt doanh
tròn, vì cảm động, vì chan
chứa tình thương, vì biết ơn
nhau và vì sắp xa cách
nhau...biết bao giờ gặp lại.

Sau cùng là nhớ đến
những người ở lại đi viếng
Đức Mẹ ở Fatima về sau,
(Tiết và một số người không
đi Fatima nên đi về trước)
nhờ núi lửa ở Island mà
những người này được một
phen hú vía ??? và sung
sướng trong nước mắt???
được ở lại ngao du Madrid
"đất âm tình nồng"??? thêm
vài ngày nữa.

Chúng ta được nghe
các anh chị kể về trong một
phóng sự đi dòm đầy tình yêu
thương của "phóng viên" Ti
Ti London. Nhờ núi lửa mà
tình yêu thương trong anh chị
em cả nhà mình mặn nồng
hơn, phải không ạ?

Vài hàng tâm sự với
cả nhà nhé. Chúc cả nhà luôn
an vui trong Tình Yêu của
Thầy Chí Thánh.

Rất quý mến cả nhà.
Elisabeth Tiet

KÍNH THÁNH YNHÃ

(Đấng sáng lập dòng Tên SJ.)

*Tháng mười năm đó sinh ra
Một bốn chín một tên là Inbigo (1491)
Lớn lên tuần tú khôi ngô
Ti ở thành biệp ở các cô mê hoai
Ồi! chàng biệp sĩ điển trai
Sự nghiệp đương tiến lên dài vinh quang
Viên đạn định mệnh bể bàng
Cắt ngang sự nghiệp của chàng làm hai
Tiến chiến ở giữa lâu đài
Pam-plo-na ấy còn hoai khúc gỏi
Chân phải gãy nát còn gì
Đời thời sụp đổ còn chỉ những ngày
Vinh quang giờ đã đổi thay
Ti về quê cũ nơi ngày sinh ra
Lâu đài ở Lo-ya-la
Năm yên sáu tháng để mà dưỡng thương
Tĩnh tâm thao thức canh trường
Độc Cuộc Đời Chúa tình thương cứu đời
Giê Su hình ảnh tuyệt vời
Bấy giờ Y-Itbá thức thời ngộ ra
Tương lai trời mới bao la
Cuộc đời dâng hiến cho Chúa tên trời
Nhổ tu học khắp mọi nơi
Luyện tập cương quyết gieo lời thương yêu
Đời chàng duy nhất mục tiêu
Thực hành lời chúa những điều thật ngay
Được Chúa soi sáng bao ngày
Dòng Tên ngài lập hương bay vào đời
Linh đạo đưa đến mọi nơi
Linh Thao Ngài dẫn hồn người bình an
Tạ ơn Thiên Chúa trao ban
Y-Itbá thánh cả cao sang cho đời
Một năm năm sáu về trời (1556)
Ba một tháng bảy mọi nơi kính Ngài
Ngày kính Thánh Tổ vui tươi
Ngài về với Chúa nụ cười ngát hương
Ai theo Y-Itbá lên đường
Nhớ từng dấu tích tình thương vào hồn
Bởi Lời Thiên Chúa tưởng tồn
Theo Ngài bước được hương khôn tàn đầy.*

Thanh Sơn

Tâm sự

Cha kính mến,

Kể từ lúc con đi LT về đến bây giờ hầu như mỗi một giây phút trong cuộc sống của con, con đã quen nói chuyện với Chúa rồi, kể cả khi con làm việc nhà hay đi làm hay ngồi nói chuyện vui với mọi người, tâm hồn con luôn biết và nhận được những cảm nghiệm Chúa đang cùng sống với con. Nhiều lúc trong tâm hồn con bị đè nặng những tâm tư rạo rức về cảm nghĩ tâm linh nhưng không dám khoe với ai (vì trong cuộc sống thường trực hình như con nhận thức được rằng rất ít người muốn nói về Chúa một cách trực tiếp như những ngày đi Linh Thao) nên mỗi khi con bắt đầu nói lên cảm nghiệm của mình thì con cảm thấy người đang đối diện nói chuyện không thích thú gì cho lắm... và cứ như vậy trái tim con bị bóp nghẹt những tâm tình về Chúa, muốn nói nhưng lại không nói được (cũng muốn viết email nhưng lại vì giờ giấc trái ngược vì con cái) nên cứ vậy con lại thì thầm với Chúa, và bây giờ con đã quen rồi. Nhưng có điều con cảm nghiệm được trong những lúc linh thao hàng ngày như vậy thì cuộc chiến nội tâm lại cứ càng tăng lên trong đời sống của con. Bất cứ mỗi một giây phút hay những hành động nghi ngờ con lại bình tĩnh xin ơn Chúa Thánh Thần để Ngài hoạt động trong con và xin Ngài giúp con phân biệt Thần Dữ và Thần Lành. Con xin chia sẻ một vấn đề mới xảy ra với con cho mọi người nghe nhé.

Một thí dụ cụ thể như 3 ngày qua, con phải trải qua gần 2 ngày bị đau khổ nội tâm rất nhiều và liên li nói chuyện và xin Chúa giúp sức cho mình, trong những lúc ấy con hầu như thấy rõ viễn ảnh (như cha Đoàn đã dạy nhập vai và nhập cảnh) mình đang phải chiến đấu rất mạnh, nhưng cứ mỗi một điều con nhận biết là mình sai thì con bắt đầu xin được ơn khiêm nhường và nhận tội... cứ như vậy cho đến gần 2 ngày và sau mỗi lần nhận tội như vậy con lại nói với Chúa: *Lạy Chúa! Ngài đang ở trong con và Ngài biết con đang yếu đuối và đang bị sa ngã, con xin Ngài vì tình thương tuy là con bất xứng nhưng hãy cứu con vì con chính là tạo vật Ngài đã dựng nên, và con tin vào tình yêu bao la của Ngài, Ngài sẽ cứu thoát con khỏi những sự dữ này, vì cả một vũ trụ là do Ngài tạo dựng, như vậy thì làm sao Ngài lại không có khả năng giúp con được! Con chỉ xin Ngài trong giây phút này được can đảm và nhiều nghị lực nhận ra lỗi lầm của mình và được xin ơn cứu độ. Và xin Chúa để lại trong con một dấu chỉ rõ ràng để con biết Ngài đã tha thứ cho con...*

Và như thế con đã chiến đấu hết gần 2 ngày và sau khi nhận biết rằng tâm hồn và đầu óc mình đã không còn nặng nề nữa, con đã suy nghĩ lại những vấn đề của 2 ngày nhưng càng nghĩ con lại càng cảm thấy rằng rất bình an và không một chút kiêu ngạo hay bức tức nữa, hoàn toàn không còn. Và ngay lúc ấy con đã biết rằng Chúa đã tha thứ, luôn quan sát, đồng hành và sẽ sẵn sàng đưa tay ra đỡ lấy con khi con kêu cầu đến Chúa. *Tạ ơn Chúa!*

Con cũng cảm nghiệm ngay lúc này trái tim con đã bớt nghẹn ngào vì được tâm sự cùng cha những cảm nghiệm, tư tưởng và tâm tình của mình.

Con cũng xin cha có nhiều kinh nghiệm sống trong tinh thần Linh Thao lắng nghe những tâm tư và cảm nghĩ nội tâm của con và có thể giúp con khi con gặp khó khăn, vì con nhận thấy cuộc sống nội tâm của con là một cuộc chiến gay go sẽ đến với con, vì con cố tìm Chúa và xin được biết Chúa, thì con lại càng bị cám dỗ ở bên ngoài lẫn bên trong con người của con.

Nhưng *Lạy Chúa* con tin thác vào Ngài "đây là khuôn hiệu luôn lập đi lập lại của con khi con bị yếu đuối.

Con Hải Giang

Hỏi ký một kỳ Linh thao

Với tâm tư và cảm xúc của một ứng viên lần đầu tham gia khóa Linh thao trong đời, tôi muốn ghi lại cái gì đó ra đây để các bạn được biết, hiểu hơn về Linh thao, đặc biệt là dành cho những ai chưa một lần trong đời tham gia khóa Linh thao nào, mừng trọng được sự tuyệt vời của Linh thao

Tất cả đều là Hồng ân!. Tôi phải nói vậy, chính trong quá trình Linh thao đã cho tôi cảm nhận sâu sắc về Thiên Chúa. Tôi vô tình nhận được lời mời của người bạn, anh đã đi Linh thao một lần, lần này là lần thứ hai của anh, có lẽ vì biết được sự quý giá và bổ ích của nó cho đời sống đạo của mỗi tín hữu, hơn nữa là những Sinh viên nên anh đã rủ tôi cách nhiệt tình, vì thế mà không đi là không được. Nhận được lịch trình, mấy anh em chúng tôi đã hẹn nhau và cùng nhau tới Đại chủng viện Cổ Nhuế, chúng tôi đã có mặt ở đó khoảng 17h, lúc này xem qua danh sách đăng ký khóa Linh thao trong năm nay đã hơn 200 sinh viên, chúng tôi là những người đến gần chót. Sau khi đăng ký và nhận được sự chỉ dẫn của ban tổ chức, chúng tôi được phân công chỗ sinh hoạt trong quá trình Linh thao nơi tầng 4 của Đại chủng viện, khi nhận phòng thì đã hết giường và chỉ còn biết lấy nền nhà làm giường... sau đó chúng tôi

được tập trung tại phòng hội trường tầng 2, để nghe phổ biến các vấn đề liên quan trong quá trình Linh thao của anh trưởng Liên Đoàn Giuse Nguyễn Tiến Đạt và không quên những quy tắc theo chúng tôi xuyên suốt quá trình Linh thao của Cha Linh hướng.

Chương trình của quá trình Linh thao – Một thách đố cho Sinh viên

Khoảng 19h chúng tôi ăn tối cùng nhau, tại phòng ăn nơi tầng 1 của Đại chủng viện, không khí không khác nào như ngày hội, tất cả tiếng cười, nói, chào nhau cùng những tiếng bát đĩa vang theo làm cho Khu nhà ăn Đại chủng viện trở nên sinh động và tưng bừng, có lẽ đã lâu rồi, từ hôm nghỉ hè cho đến giờ anh em mới có dịp gặp mặt nhau nên tha hồ thả lời, thả tình, tha hồ mà chém...

Khoảng 20h chúng tôi có mặt tại hội trường tầng 2, để nghe Cha Linh hướng phổ biến những quy tắc cần và đủ trong quá trình Linh thao cho những người tham gia. Cho đến giờ tôi vẫn ấn tượng với Cha nơi cái gặp mặt đầu tiên, hiện lên trong tôi là một người Cha nhân hậu, vui vẻ, hòa đồng và không kém phần thông minh, lần này tôi tham gia Linh thao đầu tiên nên có nhiều điều còn ngỡ ngàng và khó ngờ. Thực sự khi nghe Cha thông qua những

quy tắc, mà mỗi sinh viên tham gia phải nghiêm túc thực hiện để có một khóa Linh thao mang lại hiệu quả, tôi cảm thấy có cái gì đó đang bắt buộc mình như gác điện thoại, không được gọi điện hay nhắn tin, điều đáng nói là tự nguyện treo điện thoại bằng cách gửi cho người điều hành (Cha, quý Thầy, quý Sour,); cái thứ hai là trong quá trình Linh thao cấm nói chuyện và phải giữ thinh lặng. Nghĩa là không nhìn, không nói, không trêu ghẹo và còn nhiều cái không nữa. Có lẽ Cha ơi! Làm sao con tuân thủ được những quy tắc này!?

Điều đáng nói ở đây là tôi bị tá hỏa bởi chương trình Cha đưa ra, đọc qua chương trình có hai chữ tôi thấy lạ, là lặp đi lặp lại rất nhiều lần, đọc tới câu nào là thấy 2 chữ: cầu nguyện tới đó. Sáng, trưa, chiều, tối không lúc nào là không cầu nguyện. Tôi điểm sơ qua, một ngày như vậy mỗi SV cầu nguyện đến 5 giờ đồng hồ. Chẳng phải Chúa nói với các tông đồ: “Anh em không thể thức được với Thầy một giờ sao?”, thế mà... đến 5 giờ đồng hồ trong một ngày, sao mà làm nổi, không những vậy lại còn im lặng cả ngày, có mà xong đợt Linh thao này tôi đi tờ u mắt...!

Thế đấy các bạn ạ! Tôi kể qua như vậy không nói lên ý gì khác, nhưng có lẽ những ai đã

tham gia khóa Linh thao, hay cả những ai chưa một lần đi Linh thao đi chẳng nữa cũng biết được Linh thao là gì. Theo như Cha Linh hướng giải thích Linh thao chính là phương pháp của Thánh Y-Nhà-xi-ô Loyola. Mà người tham gia đóng mọi sự ồn ào, náo động bên ngoài giữ tâm trí mình để cầu nguyện, để nói chuyện với Chúa bằng tâm hồn mình... và quả thật sau khóa Linh thao tôi đã cảm nhận được những điều bổ ích cho bản thân mình, có gì đó đã bắt đầu nơi cuộc đời tôi. Thật sự nếu là người nghiêm túc để tham gia thì ai cũng cảm nhận được sự biến đổi nơi con người của mình sau một khóa Linh thao.

Linh thao là tìm bóng Chúa!

Quả thật đúng như vậy. Một khóa Linh thao, diễn ra 5 ngày không kể 1 ngày xả hơi, vui chơi và một ngày đi lại, đúng một tuần lễ khi bạn tham gia khóa Linh thao. Cái chính nhất và có ý nghĩa nhất trong quá trình Linh thao là 5 ngày cầu

nguyện đối với những ai thật lòng khao khát tìm Chúa, theo nghĩa với một tín hữu ngoan đạo chứ không phải như một Thầy tu, trong 5 ngày đó chúng ta có thời gian để nhìn lại con người mình, nếu nói 5 ngày linh thao là cái gương để chúng ta soi vào cuộc đời mình thì không sai chút nào. Khi đến đó chúng ta như có sự bình yên nơi tâm hồn. Theo nghĩa thể lý và tâm linh, nghĩa là ở ngoài thì chúng ta được hòa mình vào không khí thanh lặng và cầu nguyện, không ai để ý tới người khác còn về bên trong tâm hồn thì chúng ta có sự tĩnh lặng và giao hòa với Thần khí của Chúa, với chính Chúa. Đến với Linh thao là chúng ta hòa mình vào lối sống cầu nguyện, chiêm niệm và thanh lặng không ồn ào. Quả thật, cả không khí bên ngoài cũng như trong tâm hồn mình phải như mặt hồ không gợn tí sóng nào. Ai trong chúng ta, là người đã hơn một lần tham gia khóa Linh thao lại không cảm nhận được những điều đó. Linh thao

chính là cơ hội để chúng ta tìm cảm giác bình yên nơi tâm hồn mình sau bao năm tháng rong rã theo đuổi với dòng đời, sau những lăn lộn với cuộc sống bề nổi, sau những ồn ào náo nhiệt nơi đô thành, thị xã, nơi môi trường sinh viên của mỗi chúng ta. Như Cha Linh hướng có nói, đến với Linh thao là chúng ta vứt hết những lo lắng, phiền muộn, những cái gì làm chúng ta chia trí trong cuộc sống để đến Với Chúa và dâng hết cho Chúa. Có như vậy, chúng ta mới tìm thấy bóng Chúa, chính Chúa đang cùng sống, đang “len lỏi” với ta nơi cuộc sống này.

Linh thao không phải đi tìm bóng hồng?!

Ai lại dám chắc rằng, tất cả mọi người khi đến với Linh thao lại có cùng mục đích, nhưng đúng hơn là mỗi trong chúng tôi khi đến với Linh thao này đều có mong muốn cho mình những ước vọng, ý nguyện sau quá trình Linh thao. Qua tham khảo và điều tra cục bộ trong khóa Linh thao vừa rồi, tôi mới nhận thấy rằng có không ít bạn sinh viên, khi đến với Linh thao là để tìm... bóng hồng cho mình. Một bạn ở Giáo phận Nam Định, trong nhóm tôi đã chia sẻ cùng với nhóm thế này: “Nguyện vọng của mình khi đến với Linh thao là muốn được kết bạn với một ai đó, được làm quen nhiều người nhưng mình đã nhầm...”, còn một bạn khác qua một buổi trò chuyện trên

sân thượng của Đại chủng viện, có chia sẻ với tôi: “Linh thao thể này có mà bắt chuyện bằng mắt, suốt ngày chỉ cầu nguyện thể này thì còn làm ăn gì...”..., còn rất nhiều những dòng tâm sự tương tự như thế và tôi rút ra một điều là: không ít người khi đến với Linh thao là tìm bạn, muốn kết bạn và sau đó muốn đi xa hơn nữa. Tôi thấy, đây không phải là những ý nguyện xấu nhưng đúng hơn nó còn tốt và rất tốt cho những sinh viên Công giáo chúng ta. Muốn kết bạn, muốn chọn nửa thứ hai của mình, đặc biệt là với người cùng tôn giáo nhưng nên chừa chính những mục đích này, đã làm giảm đi hiệu quả và mục đích đích thực của quá trình Linh thao mà các Cha dòng Tên mang lại, là tinh hoa của các Ngài. Có một bạn chia sẻ, cũng trên tầng thượng ĐCV: “hôm nay chả cầu nguyện được gì. Có “bóng hồng” anh ạ!”. Tôi ngẫm nghĩ đúng là sinh viên, cái hồn nhiên và tức thời ai mà chả có nhưng có lẽ chưa đúng nơi và

đúng lúc bạn ạ!. Chúng ta đến với Linh thao là để giao hòa với tâm hồn chân thành, vứt hết mọi vương bận, những chia trí cản trở chúng ta đến với Chúa qua giờ cầu nguyện. Nếu có những mục đích rất tốt đẹp nhưng nó lại không đúng thời kỳ như vậy, sẽ ảnh hưởng rất lớn và hầu như hoàn toàn trong quá trình Linh thao, nó không chỉ ảnh hưởng đến bản thân mình nhưng là cả đến những người khác nữa. Chính trong một bữa ăn, tôi đã chứng kiến cảnh một bạn gái đã nguyệt gió với một bạn trai, khi bị anh ta trêu ghẹo trong bữa ăn, không những vậy còn làm chia trí những người đồng bàn. Ý quyền là, trong giờ ăn cơm tất cả chúng tôi, đều không nói gì, chỉ cắm đầu nhìn vào bát của mình mà ăn thôi. Nói chung là tập trung vào chuyên môn. Hiếm khi tôi thấy một bữa ăn có đến gần 250 người, không những vậy, những người này là những sinh viên. Thật đúng là giờ ăn Thánh!.

Tôi kể ra những chuyện trên trước tiên không phải để phê phán nhưng là để chúng ta rút kinh nghiệm cho năm tới, để khóa Linh thao chúng ta trở nên bổ ích và theo đúng nghĩa của nó hơn.

Một ngày xả hơi tại công viên Bách thảo

Khóa Linh thao tất cả có năm ngày và để cho khóa Linh thao được đi vào đời sống của mỗi sinh viên và có một chút gì đó thú vị, thì vị sau quá trình Linh thao thì chúng tôi đã có một ngày bốc lửa tại công viên Bách thảo vào ngày thứ 6 của khóa Linh thao. Có lẽ như tôi đã nói trên, có những ý nguyện tốt nhưng nó chưa bộc lộ và áp dụng đúng thời gian và địa điểm. Chính một ngày này là cơ hội để chúng ta đang rộng vòng tay kết nối bạn bè, kết nối cò kè... chúng ta nên bộc lộ tình cảm của mình với người khác nơi thời điểm này là thích hợp nhất. Chúng tôi đã có chuyện dã ngoại thật ngoài sức tưởng tượng, sau bao ngày nằm trong không khí tĩnh lặng và cầu nguyện, giờ đây như là cơ hội để chúng tôi đánh tan bầu không khí đó bằng những lời hò hét, những hoạt động sôi nổi của một sinh viên. Tha hồ, trò chuyện, tha hồ nói cười, tha hồ đùa nghịch, trêu ghẹo nhau... cả công viên Bách thảo rộng hàng nghìn ha, đã được phủ kín bởi không khí vui chơi náo nhiệt của chúng tôi, những cô, cậu sinh viên vui tính và dõng dạc. Những vị khách

đến chơi công viên Bách thảo hôm đó cũng không khỏi bàng hoàng, ngạc nhiên bởi chúng tôi, trước tiên là số lượng tập thể người quá đông, chắc hẳn cái đó không làm họ chú ý cho bằng không khí vui chơi nhiệt tình, từng bừng như ngày hội thể gian, lại được điều khiển một cách hệ thống có khuôn phép, quy củ, có sự đồng nhất giữa mọi người. Một vị khách sau khi bắt chuyện, sau đó nói lên cảm tưởng: “Tôi thật khen các ban! Các bạn quá đoàn kết với nhau, đây là lần đầu tiên tôi chứng kiến một tập thể vui chơi có quy củ như thế này”. Còn rất nhiều cảm xúc trong ngày đi chơi đó. Riêng có, chung có nhưng tất cả chúng tôi đã đồng nhất với nhau trong tình yêu Kitô Giêsu. Chúng tôi đã hết một ngày vui chơi thỏa thích, rồi cùng nhau tập trung về Đại chủng viện để tiếp tục cho chương trình văn nghệ vào buổi tối và overnight cùng nhau.

Kỳ linh thao đã hết, nó đã để lại cho tôi nhiều ấn tượng tốt, nhiều cảm xúc và cả những kỉ niệm nữa. Tôi đã có thêm niềm hy vọng mới, có thêm những biến đổi mới về bản thân. Cái quan trọng nhất là tôi đã gặp được Chúa trong quá trình Linh thao, tôi đã được giao hòa với Thiên Chúa, được tìm gặp bên bờ bình yên bên Ngài. Một viễn cảnh mới trong tôi, đúng hơn là tôi đã có lý tưởng để sống, để yêu, để phục vụ.

Nguyễn Ngọc

Kính thưa quý Cha và các anh chị ,

trước hết h. xin cảm ơn lời cầu nguyện của tất cả mọi người cho khóa Linh thao tại Bonn tuần qua, nhờ đó Chúa Thánh Thần đã nhận lời khẩn nguyện và ban cho khóa muôn vàn ơn phúc, xin quý Cha và các anh chị tạ ơn Chúa với khóa nha .

Mặc dù cha Hoàng Tiến Đoàn lần đầu tiên giúp Linh thao cho người Đức gốc Việt"nhưng cha đã thân quen với 16 tham dự viên rất nhanh và bắt mạch"cho thuốc rất tài tình khiến mọi người bớt đau và được khỏe mạnh nhiều sau ba ngày gặp gỡ chuyện trò với người Cha nhân từ đầy lòng thương xót, một người Cha mà trước đây thấy xa lạ khó gần, nay gần gũi thân thương, các tham dự viên biết mình và biết Cha rõ hơn như chủ đề "biết Chúa "của khóa, nhờ vậy cũng cảm thấy như được hồi sinh, mặc dù những thử thách vẫn còn đây, nhưng qua tình thương của Cha, mọi người cảm thấy được thêm sức mạnh và lòng tin cậy mến để tiếp tục theo thánh ý của Cha.

Xin cảm ơn cha Đoàn đã tận tụy giúp chúng con ôn lại thật kĩ những phương pháp của Thánh Inha, xin cảm ơn anh chị Sao Tiệt đã lo cho các khóa và cảm ơn ban tổ chức là cha Quý, sr. Phụng và chị Phước đã giúp khóa có được nhà tĩnh tâm thật tuyệt vời và lo lắng chu toàn mọi sự cho khóa để tất cả tham dự viên có được những ngày bên Cha và bên nhau thật đẹp .

Xin tiếp tục cầu nguyện cho những khóa sau nhé, quý mến trong tình yêu Cha, T.hương .

An Ủi Dân Ta

Không phải ngẫu nhiên mà Lời Chúa trong ngày Chúa Nhật II Mùa Vọng năm B mở đầu bằng câu trong sách I-sai-a: “Thiên Chúa anh em phán: ‘Hãy an ủi, an ủi dân Ta’” (Is 40,1). Đây thật sự là cốt lõi của đức tin Kitô giáo.

Điều khá lý thú là Is 40 (thường được coi là khởi đầu tác phẩm của I-sai-a đệ nhị, tức một hay nhiều tác giả ở thế kỷ VI trước Chúa Giêsu, thừa hưởng tinh thần và sứ điệp của I-sai-a đệ nhất, vốn sống ở thế kỷ VIII trước Chúa Giêsu) không bắt đầu bằng câu: “Thiên Chúa anh em phán: ‘Hãy siêng đọc kinh, ăn chay, hãm mình’” hay bằng một câu đại loại như thế (cho dù việc an ủi không nghịch lại với việc đọc kinh, ăn chay, hãm mình). Giữa cảnh lưu đày Babilon, sứ điệp này của I-sai-a đệ nhị thật đáng để dân Chúa lắng nghe, cảm thấy được an ủi và tràn trề niềm hy vọng.

Sứ điệp mà Đức Chúa muốn I-sai-a đệ nhị công bố là một tin vui, một sứ điệp của sự an ủi và hy vọng. Và cốt lõi của đức tin Kitô giáo cũng được gọi là Tin Mừng. Đức tin không là gì khác hơn việc lắng nghe và đáp trả Tin Mừng. Trong bài Tin Mừng của Chúa Nhật này, chúng ta nghe được câu khởi đầu của sách Tin Mừng theo thánh Mác-cô: “Khởi đầu Tin Mừng Đức

Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa”. Như vậy, chính Chúa Giêsu cũng mang đến cho con người Tin Mừng chứ không phải một lời răn đe dạy dỗ (dù rằng Tin Mừng có bao gồm những răn đe và dạy dỗ).

Một kinh nghiệm cá nhân cho thấy tầm quan trọng của việc loan báo lời an ủi cho người khác: Bề trên của tôi, mỗi lần chia sẻ với tôi, luôn mở đầu cuộc nói chuyện bằng câu hỏi: “Cha có hạnh phúc trong đời tu không?” Tôi rất ngạc nhiên vì ngài không mở đầu bằng câu: “Cha có cầu nguyện thường xuyên không?” hay “Cha có giữ các lời khấn tốt không?”. Dĩ nhiên, tôi ngầm hiểu rằng nếu ngài thấy tôi hạnh phúc trong đời tu thì ngài cũng biết là tôi đã cầu nguyện thường xuyên và đã giữ các lời khấn tốt. Nhưng việc ngài mở đầu cuộc nói chuyện bằng một câu diễn tả sự quan tâm, an ủi của một bề trên, làm tôi cảm thấy ấm lòng và thật sự hạnh phúc khi thuộc về một cộng đoàn dòng tu như thế này. Câu hỏi đó làm tôi thấy hạnh phúc và đầy sức mạnh để sống tốt trong đời tu.

Đây là một điểm đáng để chúng ta suy nghĩ. Mỗi người chúng ta có thể tự hỏi: “Tôi có đem sự niềm vui cho những người tôi gặp gỡ hay không?”, “Mỗi khi tôi mở miệng, tôi có nói những lời an ủi, nâng đỡ, vỗ về, chứ không phải là

những lời chua cay, châm chính thâm độc hay không?”

Trong thời buổi hiện nay, có rất nhiều trường hợp làm người ta cảm thấy như đang bị “lưu đày”: lưu đày nơi chính mình khi mà “điều tôi muốn tôi lại không làm”, khi mà người ta không biết tìm thấy hạnh phúc ở đâu; lưu đày nơi chính gia đình mình, khi mà chẳng ai có thể chia sẻ và hiểu ai; lưu đày nơi xã hội khi mà suốt từ sáng đến tối, xã hội, công sở như cái máy nghiền nát cuốn trôi ý thức và sự tự do nội tâm của họ. Trong những trường hợp đó, lời loan báo hợp thời nhất có lẽ là lời Is 40,1: “Hãy an ủi, an ủi dân Ta”. Hồn bao giờ hết, người thời nay cần những người an ủi và nâng đỡ. Họ cần được cảm thấy Chúa gần gũi với họ. Chính cảm thức đó sẽ nâng họ dậy và khuyến khích họ cải hoá và cố gắng sống tốt hơn. Những lời nghiêm khắc có thể làm người ta mặc cảm, tránh xa Giáo Hội, nhưng những lời an ủi chân thành phát xuất từ Lời Chúa sẽ có thể xây dựng và đưa họ trở về với Chúa. Chúng ta có thể đem Lời Chúa đến cho con người không phải lúc nào cũng bằng những lời nghiêm khắc, nhưng có thể là bằng những lời an ủi, thông cảm, nâng đỡ. Đó cũng chính là cách thức Chúa Giêsu rao giảng về Nước Trời vậy.

Thủ Đức 04.12.2011
Hữu Tín, SJ

Hơn hai mươi năm Hồng Ân

Nhân dịp tôi hân hạnh được tham dự Thánh Lễ Tạ Ôn 10 năm Linh Mục của LM Anton Đỗ Ngọc Hà (30.06.1991 – 30.06.2011) tại Schwetzingen ngày 15.10.2011 do nhóm đồng hương cùng tàu vượt biên với cha tổ chức.

Khi chia sẻ những vui buồn và những ân sủng trong suốt 10 năm Linh Mục của cha, cha cũng yêu cầu anh chị em hiện diện chia sẻ những biến cố hay những dấu ấn trong những giai đoạn của cuộc sống, 5 năm, 10 năm hay 20 năm hoặc hơn nữa để chúng ta cùng nhau Tạ Ôn Thiên Chúa, đáng đã yêu thương và quan phòng gìn giữ chúng ta từ ngày lên chiếc thuyền mong manh vượt đại dương tìm tự do cho đến ngày nay còn được quây quần nơi đây để chia sẻ những thăng trầm cuộc đời nơi xứ lạ quê người.

Từ gợi ý này của cha, khi về nhà tôi suy nghĩ, nhìn lại cuộc sống đức tin của mình mới nhận ra mình đã lãnh nhận biết bao Hồng Ân từ Thiên Chúa. Tôi là một tân tông, nhưng sau khi học những điều căn bản để rửa tội rồi thì tôi chẳng còn

nhớ được những gì mình đã học, nên chẳng biết Chúa ra sao nữa, mặc dầu vẫn đi dự Thánh Lễ Chúa Nhật. Tôi không hề biết có những ngày Lễ Trọng nào khác ngoài Lễ Giáng Sinh và Phục sinh. Đôi khi bận việc gì tôi cũng chẳng đi dự lễ ngày Chúa Nhật. Giáng Sinh thì cũng trang hoàng cây thông, hang đá và cũng có vài món quà để dưới gốc cây thông cho đẹp và chủ yếu là bữa tiệc Mừng Chúa Giáng Sinh thật trang trọng, cũng diện đẹp để đi lễ đêm với người ta, chứng tỏ mình là người có đạo.

Phục Sinh thì cũng chủ yếu là bữa tiệc mời bạn bè đến ăn uống, trò chuyện, vì là ngày nghỉ thoải mái, chứ chẳng hiểu sâu xa gì về Mầu Nhiệm Phục Sinh của Chúa Giêsu, về Ôn Cứu Độ của Ngài.

Tuy vậy trong tôi cũng có nhiều thắc mắc về nghi thức phụng vụ trong Thánh Lễ, những thắc mắc về Lời Chúa đọc trong thánh lễ mà ngu quá không tìm hỏi linh mục vì ngại ngùng, rồi những thắc mắc cũng chìm vào quên lãng, thỉnh thoảng khi có dịp thì hỏi một vài tín hữu đạo dòng mà họ trả lời không được thỏa đáng.

Ngay cả những giáo dân tụ họp lại lần chuỗi với nhau trong đám tang hay trong lễ giỗ tôi cũng chẳng hiểu gì và cũng chẳng quan tâm, chỉ thấy họ

đọc Kinh Lạy Cha, Kinh Kính Mừng thì mình cũng đọc theo mà trong lòng chẳng mảy may có một ý niệm gì.

Cho mãi đến khi tôi được giới thiệu đi dự một khóa cắm phòng linh thao, hai chữ cắm phòng khiến tôi liên tưởng đến cảnh, đến đó rồi suốt ngày ở trong phòng để làm gì?? Như vậy đến đó có ích lợi gì và đâu giải đáp được những thắc mắc của tôi chứ? Rồi linh thao là gì? Hai từ ấy nghe thì hay hay mà là gì mới được chứ? Tôi được người giới thiệu giải thích ngay, cắm phòng là thời gian tĩnh tâm, dành thời gian đó cho Chúa mà thôi, rũ bỏ hết những lo toan ngoài đời để học hỏi và suy gẫm Lời Chúa, còn linh thao là thao luyện linh hồn, chị „hãy đến mà xem“!!!

Đến dự khóa tôi đem theo một bồ câu hỏi, khi cha giảng tôi cứ dơ tay xin hỏi nhưng cha giảng phòng không cho, ngài nói: „chị có thắc mắc gì thì cứ ghi vào giấy rồi tôi sẽ có giờ giải đáp riêng cho chị“. Thế là tôi cứ lẳng lặng mà nghe và lạ lùng thay sau ba ngày tĩnh tâm này, sau khi nghe giảng qua những bài huấn đức và qua sự hướng dẫn cầu nguyện với Thánh Vịnh, với Phúc Âm khiến tôi được giải đáp thật thỏa đáng tất cả những thắc mắc, mặc dầu tôi chưa gặp cha để hỏi gì cả. Tôi đã được „trúng Chúa“ !!!.

Những giờ huấn đức nghe cha

giảng về Lời Chúa sao mà tuyệt vời quá, những lời giảng đầy ý nghĩa thâm sâu về lịch sử Ôn Cứu Độ. Chưa bao giờ tôi được nghe linh mục nào giảng giải cho tôi hiểu về Thiên Chúa, về Chúa Thánh Thân, về Chúa Giêsu. Tôi uống từng Lời Chúa một cách trân trọng. Lần đầu tiên tôi mới biết Chúa Giêsu chịu chết một cách khốn khổ vì Ngài thương nhân loại, chết vì chịu tội cho nhân loại, chết vì chịu tội cho chính tôi. Cái chết thật cao quý!!!

Chúa chạm đến trái tim tôi một cách nhẹ nhàng mà thấm thiết. Thời gian thình lặn trong khóa là thời gian tôi được gần Chúa nhất, đó là thời gian chỉ có Chúa và tôi, tôi tha hồ tâm sự với Chúa hết tất cả những ẩn ức trong lòng, những chua cay của cuộc đời, những bất xứng của tôi với chồng con, cha mẹ, họ hàng...tôi xưng thú với Ngài những tội lỗi tôi đã phạm với chính tôi, với tha nhân, những vô ơn, vô cảm của tôi đối với Tình Yêu của Ngài. Giờ cầu nguyện với những đoạn Phúc Âm mà cha tường tận hướng dẫn, gợi ý đã giúp tôi thay đổi cái nhìn: Chúa Nhân Từ và Yêu Thương tôi vô cùng mà lâu nay chưa hề biết... Thiên Chúa có thể là cha, là mẹ, là người thân, người bạn để cho mình bày tỏ tất cả nỗi lòng lo âu sợ sệt, những đau khổ, những nghi hoặc, những trắc trở của cuộc đời. Tất cả những sự đó có thể đem hỏi Chúa và Chúa sẽ giải đáp hết thắc mắc của mình bằng những Lời của Ngài trong Kinh Thánh. Ôi! Tuyệt vời như thế sao!!!

Tôi được nếm Chúa ngọt ngào vô cùng, tôi thấy Chúa đẹp

quá, Chúa nhân từ chứ đâu có phải một Thiên Chúa dữ dằn, hờn tít là phạt đâu. Chúa quyền năng tạo dựng nên muôn vật muôn loài, Chúa quảng đại và rộng lượng vô biên. Chúa thương xót tất cả loài người kể cả người tội lỗi. Chúa đã mở trí khôn cho tôi để tôi thấy mình thật hạnh phúc được làm con Chúa.

Chúa ơi, con Cảm Tạ Chúa, con Ngợi Khen Ngài, con yêu Chúa. Tôi sung sướng quá sức nên một mình chạy ra rừng thông sau nhà tĩnh tâm, nằm lăn trên bãi cỏ mà reo, mà hét: Chúa ơi, con yêu Chúa, con yêu Chúa, con yêu hết mọi người, yêu hết mọi vật vì tất cả là của Chúa.

Từ đó đến nay đã hơn hai mươi năm rồi, năm nào tôi cũng tham dự khóa linh thao để được sống trọn vẹn êm ái,

hạnh phúc trong vòng tay âu yếm của Ngài, để hâm nóng tình yêu Ngài trong tôi, để xin ơn cho đức tin của tôi thêm mạnh mẽ hơn, tôi sẽ cố gắng mỗi ngày một trở nên hoàn thiện hơn, biết cầu nguyện tha thiết hơn cho cá nhân mình, cho gia đình, cho Giáo Hội, cho cộng đồng dân Chúa, cho tha nhân, cho thế giới đầy sự dữ ngày nay.

Chúa ơi, con yêu Chúa, con yêu Chúa. Con cảm ơn Chúa. Con tạ ơn Ngài.

Một ngày cuối tháng 10.2011
Vivi

CHÚC ÔNG

(Mừng Sinh Nhật Ông Ngoại H8 thứ 100)

Chúc tụng Thiên Chúa Ba Ngôi
Hong ân Chúa xuống vì Ngài yêu Ông
Muôn phương con cháu tụ tề
Sinh nhật trăm tuổi thọ về mừng Ông
Chúc Ông sức khỏe dồi dào
Để cho con cháu chơi hoai với Ông
Chúc Ông mắt tỏ mọi đường
Trông con nhìn cháu với đàn chất xính
Chúc Ông lên kị ào ào
Đẹp trai Kị Bảo thúở nào năm xưa
Chúc Ông chân vững như kiềng
Leo lên xe buýt đến miền phố xa
Chúc Ông luôn mãi an nhàn
Tạ ơn Thiên Chúa nhân lành thương Ông.

Một chuyến hành hương

Đã từ lâu tôi ước ao một chuyến hành hương đến Roma mà vì nhiều lý do chưa thực hiện được, mặc dầu giáo xứ tôi cũng nhiều lần tổ chức nhưng tôi cũng không thu xếp để đi được.

Lần này, biết cha Tuấn tổ chức hành hương Roma và vài địa danh khác, đây là cơ hội đến với tôi, một động lực mạnh mẽ thúc đẩy tôi quyết định ghi danh, tôi làm đơn xin nghỉ phép và bắt đầu chuẩn bị tâm hồn. Tôi đếm từng ngày từng giờ, nôn nao chờ đợi mong ngóng, mặc dầu còn đến 4 tháng nữa mới tới ngày đi.

Ngày đi đã đến, suốt đêm tôi không thể nào ngủ được, cứ mong trời mau sáng để lên đường. Sáng hôm đó, đến điểm hẹn sớm hơn 30 phút, người đầu tiên tôi gặp là cha Tuấn, tôi có cảm tình với cha ngay, vì cha hiền lành, dễ mến. Nhóm chúng tôi gồm 10 người, 9 người đã có mặt chỉ còn thiếu một bà mẹ. Sau 30 phút chờ đợi, vẫn không thấy bóng dáng của bà, cha Tuấn quá sốt ruột liền thuê taxi đi kiếm bà. Cuộc tìm kiếm đuổi bắt như phim trình thám diễn ra trên đường phố, cuối cùng gặp được bà. Xe bắt đầu chuyển bánh sau 45 phút chờ đợi nhưng mọi người đều vui vẻ. Tạ ơn Chúa.

Buổi chiều đoàn hành hương chúng tôi đến địa điểm đầu tiên

là Gardensee, sau khi nhận phòng khách sạn, chúng tôi đến thưởng ngoạn thắng cảnh nơi đây. Nhìn mặt nước hồ phẳng lặng, trong vắt một màu xanh biếc, phản chiếu ánh nắng chiều chiều xuyên qua những hàng cây xanh ngát quanh hồ, rất đẹp, thơ mộng, lãng mạn. Tôi thầm cảm ơn Thiên Chúa đã tạo dựng trái đất với bao kỳ công tuyệt diệu.

Ngày kế tiếp, chúng tôi đến Tháp Nghiêng, một trong những danh lam thắng cảnh của nước Ý. Nhìn Tháp Nghiêng, người người khen ngợi kỳ công của tiền nhân với bộ óc sáng tạo đã để lại công trình quy mô, vĩ đại, lôi cuốn người xem.

Rời Tháp Nghiêng đoàn hành hương đến kính viếng đền thờ Thánh Phanxicô Assisi. Ngài là vị Thánh nổi tiếng sống khó nghèo, Ngài đã bỏ lại sau lưng cuộc sống giàu sang, trả lại cha mẹ những gì mà Ngài đang có, cởi bỏ quần áo sang trọng, rời bỏ gia đình và bạn bè để sống đời nghèo khổ thấp hèn. Ngài

sống trong các hang động và nơi đông không mông quanh để nói cho mọi người biết cái nghèo căn bản của con người, sự trần trụi của con người trước Thiên Chúa. Ngài sống phó thác triệt để vào Lòng Thương xót của Thiên Chúa. Ngài là tác giả của Kinh Hòa Bình mà chúng ta thường ca ngợi.

Buổi chiều chúng tôi viếng đền thờ và thăm mộ Thánh Nữ Klara. Tôi nhớ 11 năm về trước trong khóa Cursillo ở Paris, tôi được ban tổ chức đề cử làm trưởng nhóm Klara. Thánh Nữ xuất thân từ một gia đình giàu có, cảnh vàng lá ngọc, xinh đẹp. Khi 18 tuổi, được khích động bởi một bài giảng của Thánh Phanxicô Assisi, ngài cương quyết noi gương các tu sĩ Phanxicô, thề sống nghèo khó, tận hiến cho Thiên Chúa. Thánh Nữ can đảm để cho Thánh Phanxicô cắt đi suối tóc đẹp mượt mà. Thánh Nữ đã bỏ đi cuộc sống sang trọng, chọn cho mình cuộc sống khó khăn, nghèo khổ, hy sinh trong đời sống

thiếu thốn, đi chân đất, ngủ không giường, chần chập là những vỏ cây gai dẹt thành, chỉ vì yêu Thiên Chúa. Thánh Klara làm bề trên tu viện trong 40 năm mà 29 năm ngài luôn đau yếu, nhưng lúc nào ngài cũng vui vẻ. Nhiều người cho rằng các nữ tu đau yếu vì luôn sống khắc khổ. Ngài nói: “Họ nói chúng tôi quá nghèo khổ, nhưng một tâm hồn có được Thiên Chúa vĩnh cửu thì có thực sự nghèo không?” Thánh nữ từ trần ngày 11.08.1253. Chỉ hai năm sau ngài được Đức Giáo Hoàng Alexander IV phong Thánh.

Đứng trước mộ, trước gương sống của Thánh Nữ, tôi dâng lên Thánh Nữ thân phận mỏng dòn, yếu đuối của tôi, tôi thì thầm với Thánh Nữ tôi còn nhiều tội lỗi lắm, nơi gương Thánh Nữ đối với tôi còn quá khó, tôi còn quá nhiều thiếu sót. Tôi cầu nguyện bên mộ thánh mãi đến giờ đèn thờ đóng cửa mới ra về.

Đoàn hành hương rời Assisi để đi Roma vào lúc 3 giờ khuya

ngày 01.04 đến khoảng 06 giờ sáng chúng tôi đã có mặt tại khách sạn Fatima ở Roma, khách sạn này do các Sơ làm chủ và quản lý. Mười giờ chúng tôi đã có mặt tại quảng trường Thánh Phêrô để dự lễ Truyền Dầu Thánh do Đức Giáo Hoàng chủ tế, tại đây chúng tôi gặp nhiều linh mục đến từ Việt Nam đang du học tại Rôma, chúng tôi mừng rỡ thăm hỏi, hàn huyên với nhau trong tình yêu thương.

Ngày 02.04 là Thứ Sáu Tuần Thánh, chúng tôi đến nhà thờ Thánh Gioan, kính viếng mộ Ngài. Nơi đây có 12 tượng Thánh Tông Đồ bằng đá cẩm thạch rất lớn. Tôi đã dùng chân trước những bức tượng mà lòng cảm thấy như đang đứng trước những vị Thánh hiện hữu bằng xương bằng thịt, thương yêu cảm xúc dâng ngập lòng. Tôi muốn ở lại đây lâu hơn nữa, nhưng đã đến giờ phải từ giã các Thánh mà đi. Chúng tôi đến nhà thờ có Thang Thánh cách đó không xa, xếp hàng thật lâu mới tới chân thang. Tục truyền khi Bà

Helène, mẹ vua Constantin đem cầu thang Thánh này từ Giêrusalem về. Nơi có những mặt kính tròn nhỏ là những dấu máu của Chúa Giêsu nhỏ xuống. Truyền thuyết cũng nói: “cầu thang này là nơi những tội nhân muốn xin Đức Giáo Hoàng ân xá. Họ đã đi lên cầu thang này bằng đầu gối để mong xứng đáng được nhận lãnh ơn này”.

Khi quỳ lên bậc Thang Thánh, nước mắt tôi chảy dài, không phải tôi khóc vì hai đầu gối bị đau, mà khóc vì tôi quá thương Chúa. Vì yêu thương nhân loại mà Chúa phải gánh chịu nhục nhã khổ hình, tôi nghĩ đến những đau đớn của Chúa, đầu phải đội mào gai, thịt da rách nát, máu loang đầm đìa vì những trận đòn dã man tàn bạo. Để chia sẻ với Chúa, tôi đọc năm sự thương, mỗi hạt chuỗi là mỗi mũi kim nhọn đâm vào tim tôi. Tôi thương Chúa hơn bao giờ hết, những giọt lệ thống hối cứ tuôn tràn mãi, tôi tự trách mình, nhiều lúc sống quá thờ ơ, bất xứng với Chúa và tôi tự hứa với lòng từ nay phải sống cho xứng đáng và đẹp lòng Chúa hơn.

Sáng ngày 03.04 đến thăm đền thờ Thánh Phaolô Ngoại Thành. Trên tường trong đền thờ treo những tấm hình Giáo Hoàng theo thứ tự từ Thánh Phêrô là vị Giáo Hoàng đầu tiên cho đến vị Giáo Hoàng đương nhiệm Bênêdictô 16. Đến trưa chúng tôi đi thăm hang Toại Đạo, đây là những đường hầm do các tín hữu đào để trú ẩn, ghi lại lịch sử thảm

lặng của Giáo Hội, có biết bao người đã bị bách hại, đã từ vì đạo. Nơi này đã để lại trong tôi sự thương mến và đau xót khôn lường, tay sờ vào những tảng đá mà nghĩ đang vuốt ve những vị thánh từ đạo.

Ngày 04.04 là ngày Đại Lễ Phục Sinh, chúng tôi thức dậy thật sớm đến Quảng Trường Đền Thánh Phêrô để tham dự thánh lễ dưới sự chủ tế của Đức Giáo Hoàng Benedictô XVI. Thánh lễ thật trang trọng và thiêng liêng với rất đông chức sắc: Hồng Y, Giám Mục, linh mục. Giáo dân tham dự Thánh Lễ đứng ngồi gần hết mặt bằng sân quảng trường với đủ mọi sắc dân từ muôn phương đổ về Thánh Đô. Hôm nay trời mưa tầm tã, chị em chúng tôi không có dịp khoe những chiếc áo dài tha thướt, đoan trang, e ấp của người phụ nữ Việt Nam, để nói lên văn hóa của nước mình. Hơn 6 tiếng đồng hồ ngồi ngoài mưa nhưng lòng chúng tôi cảm thấy hăng say, vui mừng, la hét, reo hò khi Đức Giáo Hoàng giới thiệu phái đoàn Việt Nam.

Chúng tôi kính viếng mộ cha Thánh Padre Piô ở miền Nam nước Ý, cha Thánh đã mang năm dấu Thánh suốt 50 năm khi cha còn sống, nhưng khi Ngài qua đời thì năm dấu Thánh biến mất không để lại một dấu vết gì. Suốt đời sống linh mục cha chỉ „ước muốn một điều này mà thôi, là trở nên một người đang cầu nguyện“. Cha Padre Piô đã

thành lập các nhóm cầu nguyện, được gọi là „vườn gieo đức tin và tổ ấm tình yêu“. Đức Thánh Cha Phaolô VI gọi các nhóm cầu nguyện này là „Phong Trào lớn lao của những người cầu nguyện“. Hiện nay trên thế giới có khoảng 3000 nhóm cầu nguyện này.

Khi trở về chúng tôi thăm nhà Nazaret, thăm nhà thờ và mộ thánh Antôn. Chúng tôi cũng được viếng mộ các vị Giáo Hoàng dưới đền Thánh Phêrô, thăm đền thờ thánh sử Marco ở thành phố nổi... Mỗi nơi, mỗi vị là mỗi lịch sử để lại cho nhân loại, cho Giáo Hội một dấu ấn thiêng liêng, trường tồn mãi mãi.

Những ngày kính viếng các Thánh Địa nổi tiếng, được ngắm nhìn, chiêm ngưỡng, cầu nguyện, tâm hồn tôi được đánh động rất nhiều. Chuyến hành hương đã chấm dứt từ lâu nhưng dư âm còn mãi trong tôi. Lòng tôi tràn ngập ơn Chúa và Mẹ Maria cùng các Thánh với những yêu thương thấm đượm tình người. Khi viết những giòng chia sẻ này là lúc tôi đang chuẩn bị tâm hồn cho cuộc hành hương sắp tới 2012 đến Đất Thánh Israel.

Xin cảm ơn cha Tuấn. Xin Chúa luôn gìn giữ, che chở, ban cho cha thêm sức mạnh, bình an trong Chúa và Mẹ Maria.

München, 03.06.2011

Lệ Nga

Cha Nguyễn Trọng Tước SJ, USA: Thưa cha, lâu quá cha không sang Âu Châu giảng linh thao, mọi người nhắc cha nhiều lắm, gặp chúng con ở đâu cũng hỏi thăm cha chừng nào qua Đức, chừng nào có khóa LT của cha Tước. Chúng con chỉ biết trả lời bằng nụ cười thôi. Kính chúc cha luôn khỏe và tràn đầy Ôn Thánh Thần để dẫn dắt con chiên đi thăm Đất Thánh Israel. Kính.

Sr. Theresia Vũ Thị Phụng: Cảm ơn Sr. Về món quà đầy ý nghĩa với những lời khuyên thật chân thành. Cầu nguyện cho nhau, Kính chúc các Sr luôn khỏe và bình an trong tay Thầy. Thân kính.

Thái Hà, Thùy Anh, Chi Lan Việt Nam: Nhớ nhiều đến bữa ăn thân tình mùa đông năm nào cùng các chị và cha Nghĩa, cha Thành ở VN và nhớ nhất là chiếc Bánh Noel rất đẹp, rất ngon Chi Lan mua tặng ở Thủ Đức. Ước mong sẽ có dịp hội ngộ nữa nha. Thương mến trong Thầy.

Cha John-Mary Nguyễn Xuân Thu CSsR, Việt Nam: Làng Thượng Pangtieng nay hẳn đã khá hơn nhiều nhờ vào nỗ lực xây dựng không ngừng của cha và giáo dân người Dân Tộc. Hy vọng cuộc sống đời thường cũng như cuộc sống đức tin đều song song phát triển tốt đẹp. Nhà thờ nay đã có để giáo dân không phải lội bộ

đường rừng mấy chục cây số từ thứ bảy sáng hôm sau dự Thánh Lễ Chúa Nhật như xưa nữa, không biết tháp chuông đã có chưa? Chúng con luôn nhớ đến cha và dân tộc Pang-tien trong kinh nguyện. Kính.

Sr. Therese Quy Tiểu Muội, Nazareth: Lâu lắm rồi chị em mình chưa có dịp gặp lại nhau chị nhỉ? Từ năm 2004 thăm chị ở Nhà Dòng Tiểu Muội ở Tre-Fontain, Rome đến nay. Được biết chị vẫn khỏe (với tuổi của mình) và vui khi gặp những đồng hương đi kính viếng Đất Thánh. Tạ ơn Chúa. Nhớ thương chị nhiều. Em Elisabeth.

Thị sĩ Thanh Sơn: Cảm ơn thi sĩ rất nhiều về những bài thơ ca ngợi Thiên Chúa và Mẹ Maria tuyệt vời cùng những chia sẻ thật chân tình cả vật chất lẫn tinh thần cho Tập San Linh Thao từ nhiều năm qua. Nguyên cầu Thiên Chúa chúc lành cho gia đình Thanh Sơn. Thân mến.

Thúy Loan: Cảm ơn cháu nhiều lắm về những ân tình trao cho nhau, những chia sẻ của Thúy Loan an ủi cô chú thật nhiều trong những công việc mình theo đuổi. Sẽ chuyển quà của Thúy Loan cho các trẻ em nghèo người dân tộc tại làng Thượng Pang-tieng. Chắc chắn các em sẽ vui mừng lắm vì được no bụng, được thêm cây bút hay cuốn tập để đi học. Luôn nhớ nhau trong cầu nguyện. Thân mến.

Cha Nguyễn hải Tĩnh SJ, Việt Nam: Cha là người mau mắn nhất đáp ứng lời chúng con yêu cầu. Cảm ơn cha nhiều. Cha con mình luôn có

duyên với nhau mà. Cha có còn nhớ buổi gặp gỡ hết sức bất ngờ trên chuyến xe bus từ Saigon ra Nha Trang lúc nửa đêm không? Tạ ơn Chúa khéo sắp xếp cha nhỉ!? Có dịp nào qua Âu Châu cha cho chúng con vài khóa linh thao nha. Thân kính.

Anh Trần Quốc Doanh: cảm ơn bài viết của anh cho Tập san LT cùng những chia sẻ rất hữu ích và chân tình. Cầu chúc anh chị luôn an mạnh để chu toàn công việc Ngài giao phó. Kính.

Anh chị Hào Hòa: Cảm ơn anh chị luôn cầu nguyện và nâng đỡ tinh thần chúng tôi trong suốt thời gian qua. Năm vừa qua đã tìm nhà tĩnh tâm giúp chúng tôi, nhờ vậy một số anh chị em ở vùng này mới hưởng được những ngày nghỉ êm ái trong vòng tay Thầy Chí Thánh. Nguyên xin Thiên Chúa chúc lành cho gia đình anh chị. Rất quý mến.

Cha Đình Trung Nghĩa SJ, Việt Nam: Chúng con mạn phép cha đăng bài giảng của cha tại nhà thờ Thánh Inhã, bên dòng sông Cardoner, trong dịp đi hành hương năm 2011 „Theo Vết Chân Thánh Inhã“. Đọc bài giảng của cha nhắc nhớ đến câu „Người ấy tựa cây trồng bên dòng nước, cứ đứng mùa là hoa trái trở sinh, cành lá chẳng khi nào tàn tạ, người như thế làm chi cũng sẽ thành“ (Tv. 1:3) (Dòng suối là dấu chỉ Thần Khí Chúa, theo truyền thống Kitô; cây trồng bên dòng nước là người bám rễ trong Nước Hằng Sống của Thần Khí). Chắc chắn những ai đến đây đều đã mức được chút „Nước Hằng Sống“ để

sống hạnh phúc tươi mát trong Tình Yêu của Thầy Giêsu. Kính.

Cha Đình Xuân Minh, Mainz: Chúng con vẫn theo dõi những bài viết chia sẻ của cha trên diễn đàn internet, giúp chúng con có cái nhìn sâu sắc hơn về đời sống đức tin trong thế giới nhiều sự dữ ngày nay. Chúng con cảm ơn cha đã giúp mượn nhà tĩnh tâm cho khóa linh thao năm nay. Xin Thiên Chúa chúc lành cho cha. Kính.

Thiên Kim và nhóm lần hạt HH2011: Tạ ơn Chúa đã chúc lành và hướng dẫn nhóm lần hạt với nhiều tâm tình dâng lên Thiên Chúa. Thật trân quý những hạt kinh nhỏ bé này đã liên kết tình yêu thương và hiệp nhất chúng ta nối vòng tay Đức-Canada-USA-Việt Nam. Xin Mẹ Maria và Chúa Giêsu luôn đồng hành với chúng con.

Anh chị Thảo Hằng, anh chị Bằng Nhung, Đan Mạch: Được biết khóa linh thao năm vừa qua kết quả rất tốt đẹp. Hy vọng các khóa năm nay Chúa Thánh Thần sẽ thu hoạch kết quả nhiều hơn!!! Thân mến trong Thầy Chí Thánh.

Nhóm Tin Yêu, Bỉ Quốc: Chúng ta cùng tạ ơn Thiên Chúa, cảm ơn cha Elizalde Thành đã tạo cho chúng ta cơ hội học hỏi, trao đổi và chia sẻ đức tin, liên kết tình thương các nhóm Âu Châu ở Banneur, Belgique. Xin Chúa Thánh Thần hướng dẫn chúng ta trong những ngày này. Ước mong trong tương lai chúng ta duy trì được thông lệ này nha. Nhớ nhau trong cầu nguyện.

Elisabeth Nguyễn

Mục đích các khóa linh thao 3,5,8 ngày

Cha Julian Thành SJ

Khóa cuối tuần (ba ngày)

Mục đích :

1)- Dẫn anh em trên đường làm quen và kết thân với Thiên Chúa:

- Biết nghe, tức cảm nhận các tiếng kêu mời, tác động soi sáng của Chúa.
- Vượt qua những hiểu lầm về Thiên Chúa (quan tòa, độc tài, khó tính...)
- Biết „thinh lặng“ và giá trị của thinh lặng.
- Biết „mở lòng“ tức là để những tâm tình thầm kín nản nở lên để Thiên Chúa chữa lành vết thương, được Ngài tha thứ tội lỗi, mang lại niềm vui và bình an đích thực đến chúng ta.

2)- Hiểu và cảm nhận giá trị cao quý của loài người và mục tiêu cuộc sống theo Thánh Ý Chúa :

- Vượt qua mọi mặt cảm tự ti, chán nản, tội lỗi và các vết thương nội tâm từ quá khứ.
- Tha thứ và mở lòng chấp nhận tha nhân.
- Yêu mến anh em, tin tưởng họ, yêu đời và hy vọng.
- Mong muốn giúp tha nhân.

3)- Hiểu và thực sự ăn năn trở lại với Chúa :

- Bỏ cuộc sống tội lỗi, ích kỷ, lười nhác.
- Bỏ tham vọng thần tượng trong cuộc sống.
- Dẫn thân và phục vụ tha nhân cách rộng rãi.
- Lắng nghe ơn gọi Chúa dành cho mình.

4)- Biết nhận định Thánh Ý Chúa :

- Phân biệt thần loại, hiểu những mảnh khoe giả dối của thần dữ (mang đến sự chết),
- và hương vị hiền lành, ngay thẳng của thần lành (dẫn đến sự sống).

5)- Biết đọc và cầu nguyện với Kinh Thánh, trong các thánh lễ, trong Bí Tích Hòa Giải, qua thánh ca, khi cầu nguyện bộc phát, hoặc viết nhật ký, làm phút hồi tâm...

Khóa năm, tám ngày

Mục đích :

Muốn tiến xa hơn trên đường kết thân và làm đẹp lòng Thiên Chúa :

- Quý mến tình bạn với Chúa Kitô.

- Muốn hiểu đường lối Chúa khác đường lối ích kỷ của chính mình ở chỗ nào.

- Muốn có lòng “bình tâm” thực sự để quý mến Thiên Chúa trên hết mọi sự.

- Sẵn sàng thoát khỏi những ràng buộc nội tâm, các thần tượng và mở lòng cho tình yêu Chúa.

- Muốn tìm hiểu ơn kêu gọi Chúa dành cho chính mình và lựa chọn tương lai. Những ai chỉ muốn “tránh tội trọng” và “cứu linh hồn mình” thôi, tức là chỉ muốn tuân theo các điều răn tối thiểu, sống một cuộc “sống đạo đức” và bảo đảm “bình an” tâm hồn, chưa sẵn sàng cam phòng 5 hay 8 ngày.

Điều kiện cần thiết để đi linh thao năm ngày hay tám ngày :

Anh chị sẵn sàng cầu nguyện một cách đơn giản :

- Biết cầu nguyện, xét mình, suy niệm Thánh Kinh một mình.
- Biết làm thời khóa biểu thích hợp cho mình : Giờ suy niệm, xét gẫm, thông dong...

- Muốn tập cảm nhận các tác động của Thiên Chúa không có “nguyên do”, tức không dùng những hình thức có thể gây cảm xúc thiêng liêng.

- Muốn tập phân biệt thần loại tinh vi hơn, giữa “tốt thiệt” (từ lúc bắt đầu và kết thúc trong Thánh Ý Chúa) và “tốt giả” tức là tốt lúc ban đầu mà kết thúc ngoài Thánh Ý Chúa).

Đối với các anh chị này, thinh lặng không còn là vấn đề. Ngược lại, họ đi tìm thinh lặng hoàn toàn và lâu dài như điều kiện cần thiết để đạt tới các kết quả trên. Các anh chị cảm thấy Chúa Kitô thu hút ngày càng nhiều.

- muốn nghe và đáp lại tiếng kêu mời của Ngài một cách khiêm nhường

- không mơ ước có những kinh nghiệm cao siêu theo ý muốn riêng

- biết rõ rằng lòng yếu đuối với tham vọng và tự ái của mình

- đáng được Chúa cứu thoát để sống ngày càng tự do và bình tâm...

XIN CHÚA THÁNH THẦN

Trùng Dương

ĐK: Lay Chúa Thánh Thần xin hãy đến soi sáng tâm hồn con.
...Thần xin hãy đến thêm sức tâm hồn con.

Lay Chúa Thánh Thần xin Ngài mau tới mở lòng tâm trí hồn xác tâm
Lay Chúa Thánh Thần xin Ngài mau tới mở hồn tâm tới chìm đắm u...

1. tư lỗi lầm yếu đuối cuộc đời gian nan. Lay Chúa Thánh...

2. ...mê biển trời sóng gió hồn con giữa đời.

1. Chúa Thánh Thần Ngài là Ngôi Ba truyền ban thần khí sức mạnh vô
2. Chúa Thánh Thần Ngài là ngôi Ba tình yêu nguồn sống giúp hồn con
3. Chúa Thánh Thần Ngài là Ngôi Ba cầu xin Ngài tới giữa đời gian

biên đây khôn ngoan minh mẫn dẫn đường con đi tiến về nước
đây thông minh trong sáng giữa đời gian nan biết tìm nước
nan ban ơn thêm sức sống đời tin yêu hết lòng theo

Chúa. Chúa Thánh Thần Ngài là Ngôi Ba truyền ban nguồn
Chúa. Chúa Thánh Thần Ngài là Ngôi Ba truyền ban cảm
Chúa. Chúa Thánh Thần Ngài là Ngôi Ba toả lan thần

sống trí lực vô song thông minh trong sáng giữ gìn con
hứng tuổi nguồn bao la cho con đi tới giữa đời gian
khí dẫn đường con đi cho con theo Chúa giữ lòng trung

đây theo Chúa trọn đời.
trân theo Chúa trọn tình.
kiên vững bước về Trời.